

ЕКОСВІТ КОМПАНІ

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ

Код ЄДРПОУ: 42620837 МФО 328704

п/р 26002054206782 у АТ КБ Приватбанк Южне ГРУ

Тел.: +380503901284 e-mail: ecosvit_kompani@ukr.net

ЗВІТ

**ПРО СТРАТЕГІЧНУ ЕКОЛОГІЧНУ ОЦІНКУ
ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ –
ДЕТАЛЬНОГО ПЛАНУ ТЕРИТОРІЇ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ
ОРІЄНТОВНОЮ ПЛОЩЕЮ 6,0 ГА, РОЗТАШОВАНОЇ НА
ТЕРИТОРІЇ ИЗМАЇЛЬСЬКОГО РАЙОНУ (ЗА МЕЖАМИ
РЕНІЙСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ) ДЛЯ
РОЗМІЩЕННЯ ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ БУДІВЕЛЬ І СПОРУД
РІЧКОВОГО ТРАНСПОРТУ (МУЛЬТИМОДАЛЬНИХ
ТЕРМІНАЛІВ ТА ВИРОБНИЧО-ПЕРЕВАНТАЖУВАЛЬНИХ
КОМПЛЕКСІВ)**

ЗВІТ

**ПРО СТРАТЕГІЧНУ ЕКОЛОГІЧНУ ОЦІНКУ ДОКУМЕНТА
ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ – ДЕТАЛЬНОГО ПЛАНУ
ТЕРИТОРІЇ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ОРІЄНТОВНОЮ ПЛОЩЕЮ
6,0 ГА, РОЗТАШОВАНОЇ НА ТЕРИТОРІЇ ІЗМАЇЛЬСЬКОГО
РАЙОНУ (ЗА МЕЖАМИ РЕНІЙСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ
ГРОМАДИ) ДЛЯ РОЗМІЩЕННЯ ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ БУДІВЕЛЬ І
СПОРУД РІЧКОВОГО ТРАНСПОРТУ (МУЛЬТИМОДАЛЬНИХ
ТЕРМІНАЛІВ ТА ВИРОБНИЧО-ПЕРЕВАНТАЖУВАЛЬНИХ
КОМПЛЕКСІВ)**

Директор

ТОВ «ЕКОСВІТ КОМПАНІ»

Л.І. Дорошенко

ВСТУП.....	3
МЕТОДОЛОГІЯ СЕО.....	4
1. ЗМІСТ ТА ОСНОВНІ ЦІЛІ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, ЙОГО ЗВ'ЯЗОК З ІНШИМИ ДОКУМЕНТАМИ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ.....	7
2. ХАРАКТЕРИСТИКА ПОТОЧНОГО СТАНУ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ТА ПРОГНОЗНІ ЗМІНИ ЦЬОГО СТАНУ, ЯКЩО ДОКУМЕНТ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ НЕ БУДЕ ЗАТВЕРДЖЕНО (ЗА АДМІНІСТРАТИВНИМИ ДАНИМИ, СТАТИСТИЧНОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ТА РЕЗУЛЬТАТАМИ ДОСЛІДЖЕНЬ);.....	23
3. ХАРАКТЕРИСТИКА СТАНУ ДОВКІЛЛЯ, УМОВ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ НАСЕЛЕННЯ ТА СТАНУ ЙОГО ЗДОРОВ'Я НА ТЕРИТОРІЯХ, ЯКІ ЙМОВІРНО ЗАЗНАЮТЬ ВПЛИВУ (ЗА АДМІНІСТРАТИВНИМИ ДАНИМИ, СТАТИСТИЧНОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ТА РЕЗУЛЬТАТАМИ ДОСЛІДЖЕНЬ)	46
4. ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ, У ТОМУ ЧИСЛІ РИЗИКИ ВПЛИВУ НА ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, ЗОКРЕМА ЩОДО ТЕРИТОРІЙ З ПРИРОДООХОРОННИМ СТАТУСОМ (ЗА АДМІНІСТРАТИВНИМИ ДАНИМИ, СТАТИСТИЧНОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ТА РЕЗУЛЬТАТАМИ ДОСЛІДЖЕНЬ)	49
5. ЗОБОВ'ЯЗАННЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ПОВ'ЯЗАНІ ІЗ ЗАПОБІГАННЯМ НЕГАТИВНОМУ ВПЛИВУ НА ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ВСТАНОВЛЕНІ НА МІЖНАРОДНОМУ, ДЕРЖАВНОМУ ТА ІНШИХ РІВНЯХ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, А ТАКОЖ ШЛЯХИ ВРАХУВАННЯ ТАКИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ.....	83
6. ОПИС НАСЛІДКІВ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ВТОРИННИХ, КУМУЛЯТИВНИХ, СИНЕРГІЧНИХ, КОРОТКО-, СЕРЕДНЬО- ТА ДОВГОСТРОКОВИХ (1, 3-5 ТА 10-15 РОКІВ ВІДПОВІДНО, А ЗА НЕОБХІДНОСТІ - 50-100 РОКІВ), ПОСТІЙНИХ І ТИМЧАСОВИХ, ПОЗИТИВНИХ І НЕГАТИВНИХ НАСЛІДКІВ	85
7. ЗАХОДИ, ЩО ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ ВЖИТИ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ, ЗМЕНШЕННЯ ТА ПОМ'ЯКШЕННЯ НЕГАТИВНИХ НАСЛІДКІВ ВИКОНАННЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ	77
8. ОБҐРУНТУВАННЯ ВИБОРУ ВИПРАВДАНИХ АЛЬТЕРНАТИВ, ЩО РОЗГЛЯДАЛИСЯ, ОПИС СПОСОБУ, В ЯКИЙ ЗДІЙСНЮВАЛАСЯ СТРАТЕГІЧНА ЕКОЛОГІЧНА ОЦІНКА, У ТОМУ ЧИСЛІ БУДЬ-ЯКІ УСКЛАДНЕННЯ (НЕДОСТАТНІСТЬ ІНФОРМАЦІЇ ТА ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ ТАКОЇ ОЦІНКИ)	79
9. ЗАХОДИ, ПЕРЕДБАЧЕНІ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ МОНІТОРИНГУ НАСЛІДКІВ ВИКОНАННЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ	80
10. ОПИС ЙМОВІРНИХ ТРАНСКОРДОННИХ НАСЛІДКІВ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ.....	84
11. РЕЗЮМЕ НЕТЕХНІЧНОГО ХАРАКТЕРУ ІНФОРМАЦІЇ	85
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	87
ДОДАТОК.....	88

ВСТУП

На сучасному етапі розвитку суспільства все більшого значення у міжнародній, національній і регіональній політиці набуває концепція збалансованого (сталого) розвитку, спрямована на інтеграцію економічної, соціальної та екологічної складових розвитку. Поява цієї концепції пов'язана з необхідністю розв'язання екологічних проблем і врахування екологічних питань в процесах планування та прийняття рішень щодо соціально-економічного розвитку країн, регіонів і населених пунктів.

Стратегічна екологічна оцінка (СЕО) документів державного планування дає можливість зосередитися на всебічному аналізі можливого впливу планованої діяльності на довкілля та використовувати результати цього аналізу для запобігання або пом'якшення екологічних наслідків в процесі стратегічного планування. Стратегічна екологічна оцінка – це новий інструмент реалізації екологічної політики, який базується на простому принципі: легше запобігти негативним для довкілля наслідкам діяльності на стадії планування, ніж виявляти та виправляти їх на стадії впровадження стратегічної ініціативи.

Метою СЕО є сприяння сталому розвитку шляхом забезпечення охорони довкілля, безпеки життєдіяльності населення та охорони його здоров'я, інтегрування екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

В Україні створені передумови для імплементації процесу СЕО, пов'язані з розвитком стратегічного планування та національної практики застосування екологічної оцінки. З 12.10.2018 року в Україні вступив в дію закон «Про стратегічну екологічну оцінку». Відповідно до ст. 2 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» цього закону з 01.01.2020 року стратегічна екологічна оцінка повинна здійснюватися для програм економічного і соціального розвитку.

Детальний план території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га розташованої на території Ізмаїльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів) – це основний документ, відповідно до якого повинні надаватися містобудівні умови і обмеження забудови земельних ділянок для подальшої розробки проектною документацією на будівництво конкретних об'єктів з урахуванням вимог, обмежень, які сформульовані у рішеннях місцевих органів влади, листах підприємств, логістичних компаній, послуги зв'язку і таке інше.

Розроблення детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га розташованої на території Ізмаїльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів), передбачено відповідно до розпорядження Ізмаїльської районної державної військової адміністрації Одеської області №224/ВА-2024 від 20 листопада 2024 р. «Про надання дозволу ТОВ «ПОТОКИ» на розробку детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га, розташованої на території Ізмаїльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів)» та Завдання на розробку детального плану території (розробник – ТОВ «МІСТОБУДІВЕЛЬНИК», ГАП - Шапорін О.Ю., кваліфікаційний сертифікат архітектора серія АА № 003738).

На сучасному етапі розвитку суспільства все більшого значення у міжнародній, національній і регіональній політиці набуває концепція збалансованого (сталого) розвитку, спрямована на інтеграцію економічної, соціальної та екологічної складових розвитку. Поява цієї концепції пов'язана з необхідністю розв'язання екологічних проблем і врахування екологічних питань в процесах планування та прийняття рішень щодо соціально-економічного розвитку країн, регіонів і населених пунктів.

Стратегічна екологічна оцінка стратегій, планів і програм дає можливість зосередитися на всебічному аналізі можливого впливу планованої діяльності на довкілля та використовувати результати цього аналізу для запобігання або пом'якшення екологічних наслідків в процесі стратегічного планування.

Стратегічна екологічна оцінка (СЕО) - це новий інструмент реалізації екологічної політики, який базується на простому принципі: легше запобігти негативним для довкілля наслідкам

діяльності на стадії планування, ніж виявляти та виправляти їх на стадії впровадження стратегічної ініціативи.

На сучасному етапі розвитку суспільства все більшого значення у міжнародній, національній і регіональній політиці набуває концепція збалансованого (сталого) розвитку, спрямована на інтеграцію економічної, соціальної та екологічної складових розвитку. Поява цієї концепції пов'язана з необхідністю розв'язання екологічних проблем і врахування екологічних питань в процесах планування та прийняття рішень щодо соціально-економічного розвитку країн, регіонів і населених пунктів.

Основними міжнародними правовими документами щодо стратегічної екологічної оцінки (далі – СЕО) є Протокол про стратегічну екологічну оцінку до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенція ЕСПО), ратифікований законом України № 562-VIII від 01.07.2015, та Директива 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів і програм на навколишнє середовище, імплементація якої передбачена Угодою про асоціацію між Україною та ЄС.

Стратегічна екологічна оцінка документів державного планування дає можливість зосередитися на всебічному аналізі можливого впливу планованої діяльності на довкілля та використовувати результати цього аналізу для запобігання або пом'якшення екологічних наслідків в процесі стратегічного планування. Стратегічна екологічна оцінка (СЕО) – це новий інструмент реалізації екологічної політики, який базується на простому принципі: легше запобігти негативним для довкілля наслідкам діяльності на стадії планування, ніж виявляти та виправляти їх на стадії впровадження стратегічної ініціативи.

Метою СЕО є забезпечення високого рівня охорони довкілля та сприяння інтеграції екологічних факторів у підготовку планів і програм з метою забезпечення збалансованого (сталого) розвитку. В Україні створені передумови для імплементації процесу СЕО, пов'язані з розвитком стратегічного планування та національної практики застосування екологічної оцінки.

Відповідно до Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності" (ст. 2), містобудівна документація підлягає стратегічній екологічній оцінці в порядку, встановленому Законом України "Про стратегічну екологічну оцінку". Цей розділ "Охорона навколишнього природного середовища" у складі проекту містобудівної документації одночасно є Звітом про стратегічну екологічну оцінку (далі – СЕО), який повинен відповідати вимогам Закону (стаття 11).

В рамках розробки детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га розташованої на території Ізмаїльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів), відповідно до ст. 8 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» було оприлюднено Заяву про обсяги СЕО на офіційному сайті замовника - Ізмаїльської районної державної військової адміністрації Одеської області.

МЕТОДОЛОГІЯ СЕО

Основними міжнародними правовими документами щодо СЕО є:

- Протокол про стратегічну екологічну оцінку (Протокол про СЕО) до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенція ЕСПО), ратифікований Верховною Радою України (№ 562-VIII від 01.07.2015);

- Директива 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів і програм на навколишнє середовище, імплементація якої передбачена Угодою про асоціацію між Україною та ЄС.

Засади екологічної політики України визначені Законом України «Про основні засади (Стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року» від 28.02.2019 №2697-VIII). В цьому законі СЕО згадується в основних принципах національної екологічної політики, інструментах реалізації національної екологічної політики та показниках ефективності Стратегії.

У 2012 році Наказом Міністерства екології та природних ресурсів України (від 17.12.2012 р. № 659) затверджено «Базовий план адаптації екологічного законодавства України до законодавства Європейського Союзу (Базовий план апроксимації)». Зокрема, відповідно до цього плану потрібно привести нормативно-правову базу України у відповідність до вимог «Директиви 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів та програм на навколишнє середовище».

21.02.2017 р. у Верховній Раді України було зареєстровано нову редакцію законопроекту «Про стратегічну екологічну оцінку» (реєстраційний № 6106). Метою законопроекту є встановлення сфери застосування та порядку здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування на довкілля. Законопроект, розроблений на виконання пункту 239 плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, спрямований на імплементацію Директиви 2001/42/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 27.06.2001 р. про оцінку наслідків окремих планів та програм для довкілля.

Закон України «Про стратегічну екологічну оцінку» був ухвалений Верховною Радою України 20.03.2018 та 10.04.2018 підписаний Президентом України. Даний Закон вступив в дію з 12.10.2018.

Закон встановлює в Україні механізм стратегічної екологічної оцінки (СЕО), який діє в країнах Європейського Союзу та передбачає, що всі важливі документи, зокрема, державні програми, повинні, у першу чергу, проходити стратегічну екологічну оцінку з урахуванням необхідних імовірних ризиків тих чи інших дій для довкілля.

Методологія ґрунтується на досвіді проведення в Україні стратегічної екологічної оцінки стратегій регіонального розвитку. У 2013–2014 рр. СЕО за цією методологією проводилася для Стратегії розвитку Дніпропетровської області на період до 2020 року та Стратегії розвитку Львівської області на період до 2027 року за сприяння проектів міжнародної технічної допомоги «Розбудова спроможності до економічно обґрунтованого планування розвитку областей і міст України» (Проект РЕОП) і «Місцевий економічний розвиток міст України» (Проект МЕРМ), що впроваджувалися відповідно Конференційною радою Канади та Федерацією канадських муніципалітетів за фінансової підтримки Уряду Канади.

СЕО є «спадкоємицею» оцінки впливу на довкілля (ОВД), проте новим та глибшим кроком у реалізації різнорівневих екологічних політик. Стратегічне екологічне оцінювання документів державного планування здійснюють на ранніх етапах прийняття рішень, що дає змогу, зокрема, чіткіше визначити сферу охоплення ОВД, оптимізувати ОВД конкретних проектів.

Основними перевагами СЕО є запобіжний характер процедури, що дає змогу інтегрувати висновки у програму чи план, попередивши небажані наслідки, та комплексний підхід до оцінки компонентів природного середовища та здоров'я людини. У процес також залучені експерти і громадськість. Отже, можна говорити про системне бачення взаємовпливів середовища і людини, що надзвичайно важливо в контексті сталого розвитку.

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку», процедура стратегічної екологічної оцінки документа державного планування – детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га розташованої на території Ізмаїльського району (за

межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів) (далі – ДДП) здійснюється поетапно:

Методологія проведення СЕО складається з шести етапів:

1. Етап – визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки. Заява про визначення обсягу СЕО на вебсайті Ізмаїльської районної державної військової адміністрації Одеської області за посиланням

https://izmail-rda.od.gov.ua/wp-content/uploads/2025/01/zayava_pro_vyznachennya_obsyagu_strategichnoyi_ekologichnoyi_oczinky.

Етап – складання звіту про стратегічну екологічну оцінку:

а) аналітична робота: аналіз контексту планування, аналіз поточного стану довкілля, цільовий аналіз;

б) складання звіту: оцінка наслідків реалізації ДДП, оцінка альтернативних сценаріїв, рекомендації щодо пом'якшення впливу на довкілля, у т.ч.: здоров'я населення, та заходи із запобігання несприятливому впливу.;

3. Етап – проведення громадського обговорення та консультацій у порядку, передбаченому статтями 12 та 13 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку»;

4. Етап – врахування звіту про стратегічну екологічну оцінку, результатів громадського обговорення та консультацій. Підготовка довідки про консультації з органами виконавчої влади та громадськістю, коригування Звіту СЕО за результатами консультацій;

5. Етап – інформування про затвердження документа державного планування: ДДП;

6. Етап – моніторинг наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення.

Моніторинг реалізації детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га розташованої на території Ізмаїльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів) включає три рівні:

1. Моніторинг зовнішнього середовища розвитку області. Базується на аналізі основних показників, що характеризують ситуацію в державі в цілому та Ізмаїльського району Одеської області, які є стратегічно важливими для області.

2. Моніторинг процесу реалізації програми по основних показниках.

3. Моніторинг виконання завдань та заходів.

1. Зміст та основні цілі документа державного планування, його зв'язок з іншими документами державного планування

Детальний план території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га розташованої на території Ізмайльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів) розроблений відповідно до:

- Закону України «Про засади державної регіональної політики»;
- Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності»;
- Закон України «Про основи містобудування»;
- Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благо-получчя населення»;
- Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища»;
- Закон України «Про охорону культурної спадщини»;
- Закон України «Про охорону археологічної спадщини»;
- Земельного кодексу України;
- Водного кодексу України;
- Закон України «Про мультимодальні перевезення»;
- Державний класифікатор будівель та споруд НК 018:2023 від 01.01.2024 р.;
- ДБН Б.1.1-14:2021 «Склад та зміст містобудівної документації на місцевому рівні»;
- ДБН Б.2.2-12:2019 «Планування та забудова територій»;
- ДБН В.1.1-7-2016 «Пожежна безпека об'єктів будівництва»;
- ДБН В.1.1-7:2021 «Пожежна безпека об'єктів будівництва» (зі змінами);
- ДБН В.2.4-3:2010 «Гідротехнічні споруди. Основні положення»;
- ДБН В 1.1-25:2009 «Інженерний захист територій та споруд від підтоплення та затоплення»;
- ДБН В.2.3-15:2007 «Автостоянки і гаражі для легкових автомобілів. Зі змінами №1, 2, 3»;
- ДБН В.1.2-8:2021 «Основні вимоги до будівель і споруд. Гігієна, здоров'я та захист довкілля»;
- ДБН В.1.2-12-2008 «Система надійності та безпеки в будівництві. Будівництво в умовах ущільненої забудови»;
- ДБН В.2.2-5:2023 «Захисні споруди цивільного захисту»;
- ДБН В.1.2-4:2019 «Інженерно-технічні заходи цивільного захисту»;
- ДСП №173 від 19.06.1996 р. «Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів»;
- ДСанПіН 7.7.4-046-99 «Державні санітарні правила і норми для морських та річкових портів»;
- ДСанПіН 7.7.4-067-99 «Державні санітарні правила і норми при перевезенні і перевантаженні курних вантажів в портах».
- ДБН Б 2.2-5:2011 «Благоустрій територій»
- ДСТУ Б В.1.1-36:2016 «Визначення категорії приміщень, будинків та зовнішніх установок за вибухопожежною та пожежною небезпекою»;
- ДСТУ 4297:2004 «Пожежна техніка. Технічне обслуговування вогнегасників»;
- ДБН В.2-2-9:2018 «Будинки та споруди. Громадські будинки та споруди»;
- ДБН В.1.1-12-2014 «Будівництво у сейсмічних районах України»;
- ДБН В.1.2-9:2021 «Безпека експлуатації»;
- ДБН В.1.2-8-2021 «Основні вимоги до будівель і споруд. Безпека життя і здоров'я людини та захист навколишнього середовища»
- ДБН В.2.5-67:2013 «Опалення, вентиляція та кондиціонування»;
- ВБН В.2.2-58.1-94 «Проектування складів нафти та нафтопродуктів з тиском насиченої пари не вище 93,3 кПа. Зі зміною № 1 (затвердженою наказом Держнафтогазпрому України від 24.12.1999 № 136а)»
- постанови Кабінету Міністрів України від 13.08.2024 №940 «Про затвердження Державної Стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки»;
- рішення Одеської обласної ради від 06.06.2025 року №768-VIII «Про затвердження Стратегія відновлення та розвитку Одеської області на період 2021–2027 років»;

- розпорядження Ізмаїльської районної державної військової адміністрації Одеської області №224/ВА-2024 від 20 листопада 2024 р. «Про надання дозволу ТОВ «ПОТОКИ» на розробку детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га, розташованої на території Ізмаїльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів)»;

– Положень Національної економічної стратегії на період до 2030 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 03 березня 2021 року № 179. Положень Стратегії людського розвитку, затвердженої Указом Президента України від 02 червня 2021 року № 225/2021;

– Національної доповіді «Цілі сталого розвитку: Україна», підготовленої та адаптованої для України у вересні 2017 року та Глобальних цілей сталого розвитку до 2030 року, схвалених 25 вересня 2015 року державами-членами Організації Об'єднаних Націй;

– Прогнозу економічного і соціального розвитку України на 2025-2027 роки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 червня 2024 року № 780;

– Основними засадами (стратегією) державної екологічної політики України на період до 2030 року, затвердженої Законом України від 28 лютого 2019 року № 2697-VIII;

– Положень Стратегії формування та реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2035 року і затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2024-2026 роках, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 травня 2024 року № 483-р;

– Національного плану дій щодо боротьби з деградацією земель та опустелюванням, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 березня 2016 року № 271-р;

– Рішення Координаційної ради з питань боротьби з деградацією земель та опустелюванням, створеної згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2017 року № 20;

- Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року»;

- Стратегії формування та реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2035 року, схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 травня 2024 р. № 483 – р;

- Регіональної комплексної програми з охорони довкілля Одеської області на 2024-2028 роки затверджена 30 листопада 2023 року № 1044/А-2023;

- Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку»;

- Національного плану управління відходами до 2033 року, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2024 року № 1353-р;

- Плану заходів з реалізації Стратегії зрошення та дренажу в Україні на період до 2030 року, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2020 року № 1567-р;

– Цілям Сталого Розвитку, затверджених у 2015 році 70-ю сесією Генеральної асамблеї ООН (резолюція від 25 вересня 2015 року № 70/1), серед іншого з урахуванням Указу Президента України від 30 вересня 2019 року № 722/2019 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» та розпорядження Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2024 року № 1190-р "Деякі питання забезпечення досягнення Цілей сталого розвитку в Україні");

– Ріо-Конвенціями та іншими міжнародними угодами природоохоронного спрямування (в тому числі - Конвенція про охорону біологічного різноманіття від 1992 року);

– Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2021 року № 366-р ;

– Операційних планів заходів з реалізації у 2024-2026 роках Стратегії формування та реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2035 року, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30.05.2024 № 483-р;

- Закону України від 23.03.2000 № 1602-III «Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України»;

- постанов Кабінету Міністрів України від 26.04.2003 № 621 «Про розроблення прогнозних і програмних документів економічного і соціального розвитку та складання проектів Бюджетної декларації та державного бюджету», від 28.06.2024 № 780 «Про схвалення основних прогнозних макропоказників економічного і соціального розвитку України на 2025-2027 роки»;

- пріоритетів, визначених у стратегічних документах Уряду та основних напрямів розвитку, визначених у Національній економічній стратегії на період до 2030 року, Стратегії екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату на період до 2030 року.

Основними міжнародними правовими документами щодо СЕО є Протокол про стратегічну екологічну оцінку (Протокол про СЕО) до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенція Еспо), ратифікований Верховною Радою України (№ 562-VIII від 01.07.2015), та Директива 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів і програм на навколишнє середовище, імплементація якої передбачена Угодою про асоціацію між Україною та ЄС.

Засади екологічної політики України визначені Законом України «Про основні засади (Стратегію) державної екологічної політики на період до 2020 року» (ухвалено Верховною Радою України 21 грудня 2010 року). В цьому законі СЕО згадується в основних принципах національної екологічної політики, інструментах реалізації національної екологічної політики та показниках ефективності Стратегії. Зокрема, одним з показників цілі 4 Стратегії «Інтеграція екологічної політики та вдосконалення системи інтегрованого екологічного управління» є показник «Частка державних, галузевих, регіональних та місцевих програм розвитку, які пройшли стратегічну екологічну оцінку – відсотків». У 2012 році Наказом Міністерства екології та природних ресурсів України (від 17.12.2012 № 659) затверджено «Базовий план адаптації екологічного законодавства України до законодавства Європейського Союзу (Базовий план апроксимації)». Зокрема, відповідно до цього плану потрібно привести нормативно-правову базу України у відповідність до вимог «Директиви 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів та програм на навколишнє середовище».

Закон України «Про стратегічну екологічну оцінку» набрав чинності 12 жовтня 2018 року. Метою Закону є сприяння сталому розвитку шляхом забезпечення охорони довкілля, безпеки життєдіяльності населення та охорони його здоров'я, інтегрування екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

Стратегічна екологічна оцінка здійснюється у випадках передбачених Законом України «Про стратегічну екологічну оцінку» з метою сприяння сталому розвитку шляхом забезпечення охорони довкілля, безпеки життєдіяльності населення та охорони його здоров'я, інтегрування екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

Стратегічна екологічна оцінка здійснюється на основі принципів законності та об'єктивності, гласності, участі громадськості, наукової обґрунтованості, збалансованості інтересів, комплексності, запобігання екологічній шкоді, довгострокового прогнозування, достовірності та повноти інформації у проекті документа, міжнародного екологічного співробітництва.

Інструментом державного регулювання планування територій є містобудівна документація.

Планування і забудова територій - діяльність, яка передбачає: прогнозування розвитку територій; забезпечення раціонального розселення і визначення напрямів сталого розвитку територій; обґрунтування розподілу земель за цільовим призначенням; взаємоузгодження державних, громадських та приватних інтересів під час планування і забудови територій; визначення і раціональне взаємне розташування зон житлової та громадської забудови, виробничих, рекреаційних, природоохоронних, оздоровчих, історико-культурних та інших зон і об'єктів; встановлення режиму забудови територій, на яких передбачено провадження містобудівної діяльності; збереження, створення та відновлення рекреаційних, природоохоронних, оздоровчих територій та об'єктів, ландшафтів, лісів, парків, скверів, окремих зелених насаджень; створення та розвиток інженерно-транспортної інфраструктури тощо.

Планування територій на місцевому рівні здійснюється шляхом розроблення та затвердження генеральних планів населених пунктів, планів зонування територій і детальних планів територій, їх оновлення та внесення змін до них.

ДПТ за межами населених пунктів уточнює положення схем планування та визначає планувальну організацію і розвиток частини території.

ДПТ - містобудівна документація, що визначає планувальну організацію та розвиток території.

ДПТ встановлює правові та організаційні основи містобудівної діяльності і спрямований на забезпечення сталого розвитку територій з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів (визначає: принципи планувально-просторової організації забудови; червоні лінії та лінії регулювання забудови; функціональне призначення, режим та параметри забудови однієї чи декількох земельних ділянок, розподіл територій згідно з будівельними нормами, державними стандартами і правилами; містобудівні умови та обмеження (у разі відсутності плану зонування території) або уточнення містобудівних умов та обмежень згідно із планом зонування території;

систему інженерних мереж; порядок організації транспортного і пішохідного руху; порядок комплексного благоустрою та озеленення, потребу у формуванні екомережі тощо).

Після затвердження ДПТ – основний документ, відповідно до якого повинні надаватися містобудівні умови і обмеження забудови земельних ділянок для подальшої розробки проектною документацією на будівництво конкретних об'єктів з урахуванням вимог, обмежень, які сформульовані у рішеннях місцевих органів влади, листах підприємств, логістичних і транспортних компаній, компаній, що поставляють паливно-енергетичні ресурси, послуги зв'язку і таке інше.

Наданий детальний план території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га, розташованої на території Ізмаїльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів), розробляється відповідно до Закону України «Про мультимодальні перевезення», Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо особливостей регулювання земельних відносин в умовах воєнного стану», що набрав чинності 09 червня 2022 року, Національної транспортної стратегії України від 30 травня 2030 року №430-р, схваленої розпорядженням Кабінету Міністерства України, «Схеми планування території Одеської області», розробленої ДП «Український Державний науково-дослідний інститут проектування міст «Діпромісто» імені Ю.М. Білоконя» м. Київ, 2012 та затвердженої рішенням Одеської обласної ради від 24.04.2013 №775-VI, Програмою соціально-економічного та культурного розвитку Одеської області на 2024 рік, затвердженої рішенням Одеської обласної ради від 01.03.2024 №625-VIII. Також, за своїми планувальними рішеннями ДПТ враховує матеріали топографо-геодезичних вишукувань земельної ділянки та місцевості.

Метою детального плану території є:

- можливість розміщення об'єкту транспортної інфраструктури виробничо-перевантажувального комплексу (мультимодального терміналу);
- зміна цільового призначення;
- уточнення планувальної структури і функціонального призначення території;
- формування принципів планувальної організації забудови;
- визначення всіх планувальних обмежень використання території згідно з державними будівельними, санітарно-гігієнічними і протипожежними нормами;
- реалізації державної політики у сфері автомобільного, залізничного, морського та внутрішнього водного транспорту;
- створення належних умов охорони і використання об'єктів культурної спадщини та об'єктів природно-заповідного фонду, інших об'єктів, що підлягають охороні відповідно до законодавства;
- обґрунтування потреб формування нових земельних ділянок та зміни цільового призначення земельних ділянок тощо;
- визначення принципів і напрямів планувальної організації та функціонального призначення території;
- розробка пропозиції щодо удосконалення системи енергетичної інфраструктури;
- встановлення режиму забудови територій, на яких передбачено провадження містобудівної діяльності;
- розробка заходів щодо забезпечення охорони навколишнього природного середовища;
- визначення санітарно-захисних зон, сприятливих умов шляхом комплексного благоустрою та озеленення території.

Необхідність у цій роботі визначена основними планами держави в частині збільшення логістичного потенціалу для забезпечення економічної незалежності України, зокрема населених пунктів, підприємств і установ Одеської області та поліпшення екологічної ситуації за рахунок водного транспорту.

У 2021 році розпочато реалізацію нової обласної програми з підтримки малого та середнього підприємництва, у межах якої на виплату часткової компенсації передбачено 1,8 млн грн. Бюджетні кошти мають бути використані на завершення підтримки діючих інвестиційних проектів.

Транспортно-дорожній комплекс в області представлений усіма видами транспорту і включає у себе найкрупніші морські експедиторські торговельні порти, судноплавні компанії, розвинене залізничне та автодорожнє господарство, широку мережу автотранспортних підприємств,

аеропортові та аеродромні комплекси, авіакомпанії. В області у широких масштабах забезпечується передача вантажів між різними видами транспорту, діють міжнародні залізнично-морські та автомобільно-морські переправи.

Через територію Одеської області проходять 5 міжнародних транспортних коридорів: сьомий та дев'ятий критські, транспортний коридор TRACECA (Європа-Кавказ-Азія), коридори «Балтійське море - Чорне море» та «Чорноморське транспортне кільце» - транспортний коридор навколо Чорного моря Організації Чорноморського Економічного Спів-робітництва (ОЧЕС). Протяжність транспортних коридорів по території області становить 706,4 км. У 2020 році підприємствами транспорту перевезено 36,2 млн.т вантажів, що на 15,7 % менше, ніж у 2019 році. Вантажообіг зменшився на 2,8 % і становив 64,1 млрд.км.

Послугами пасажирського транспорту скористалися 199,5 млн пасажирів, виконано пасажирообіг в обсязі 5352,3 млн.пас.км, що відповідно на 36,2 % та на 54,7 % менше від обсягів 2019 року.

Позитивним фактором є вигідне розташування проектованої території щодо транспортних коридорів. Ділянка для розміщення проектованої інфраструктури у безпосередній близькості до населеного пункту.

Результат реалізації ДДП – розміщення об'єкту транспортної інфраструктури виробничо-перевантажувального комплексу (мультиmodalного терміналу та виробничо-перевантажувальних комплексів) на земельній ділянці площею 8,7 га розташованій на території Ізмаїльського району (за межами територіальної громади).

У ДТП сформульовані принципи планувальної організації забудови і її просторової композиції.

По складу і змісту проект відповідає нормативам ДБН Б. 1.1-14:2021 «Склад і зміст детального плану території»; ДБН Б. 2.2-12:2018 «Планування і забудова територій»; нормативним документам по інженерному устаткуванню території.

Звіт стратегічної екологічної оцінки виконується по документу державного планування – «Детальний план території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га, розташованій на території Ізмаїльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультиmodalних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів)».

Відповідно до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (ст. 2), містобудівна документація підлягає стратегічній екологічній оцінці в порядку, встановленому Законом України «Про стратегічну екологічну оцінку». Цей розділ «Охорона навколишнього природного середовища» у складі проекту містобудівної документації одночасно є Звітом про стратегічну екологічну оцінку (далі – CEO), який повинен відповідати вимогам Закону (стаття 11).

Охорона навколишнього природного середовища, раціональне використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності людини - невід'ємна умова сталого економічного та соціального розвитку України.

Сучасний екологічний стан навколишнього середовища має бути стабілізований, а природоохоронні заходи повинні спрямовуватись на підвищення рівня соціально-економічного розвитку Одеської області.

Детальний план території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га, розташованій на території Ізмаїльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультиmodalних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів) розроблено з метою:

- можливості зміни цільового призначення земельної ділянки;
- деталізації та уточнення в більш великому масштабі Схеми планування території Одеської області;
- формування принципів планувальної композиції забудови;
- охорони і поліпшення стану навколишнього середовища;
- розміщення нового будівництва;
- організації транспортного і пішохідного руху;
- реалізації державної політики у сфері автомобільного, залізничного, морського та внутрішнього водного транспорту;
- узгодження приватних, громадських та державних інтересів при використанні територій.

У проєкті визначені рішення щодо створення інженерної інфраструктури та інженерного забезпечення території, благоустрою і розміщення зелених насаджень.

Пропозиції детального плану території розробляються на першу чергу планувального розвитку території – до 5 років.

Техніко-економічні розрахунки детального плану виконуються на цей період, а також на період реалізації проєкту районного планування, та являються орієнтованими.

Проектом ДПТ передбачається розміщення виробничо-перевантажувального комплексу (мультимодального терміналу). Це відповідає положенням ДБН Б.2.2-12:2019 «Планування та забудова територій», оскільки транспортно-складські комплекси, в яких здійснюється накопичення та формування за відповідними маршрутами контейнерних та інших вантажів, слід розташовувати або передбачати до виносу за межі житлових, ландшафтних та рекреаційних територій, наближаючи до транспортних коридорів переважно в вузлах, де перетинаються декілька видів зовнішнього транспорту, морських і річкових портах, прикордонних пунктах пропуску і з'єднуватися під'їздами з найближчими населеними пунктами.

Планується будівництво комплексу будівель, споруд і устаткування виробничо-перевантажувального комплексу будь-якої форми власності, який використовується під час мультимодального перевезення для зміни видів транспорту, виконання операцій навантаження, розвантаження, зберігання вантажів тощо, а під час міжнародного перевезення також може бути пунктом пропуску (пунктом контролю) через державний кордон України.

Основні принципи планувальної організації території виробничо-перевантажувального комплексу (мультимодального терміналу):

- встановлення режиму експлуатації комплексу і контроль за його дотриманням;
- відповідність технологічним вимогам;
- технічне обслуговування і контроль за станом споруд;
- зручність під'їзду службового, спеціального транспорту і транспорту відвідувачів;
- сучасний благоустрій території;
- можливість проведення поточного та капітального ремонту споруд;
- організація водовідведення з покрівель;
- організація короткочасної стоянки легкового автотранспорту.

Режим експлуатації комплексу має забезпечувати:

- безпечні умови для плавання, стоянки й обробки суден, роботи персоналу, устаткування і транспорту, складування вантажів;
- працездатність гідротехнічних споруд під дією експлуатаційних навантажень та при їх взаємодії з суднами з урахуванням гідрометеорологічних чинників.

Просторове рішення об'єкта відповідає вимогам завдання та чинних будівельних норм.

На території мультимодального терміналу проєктом ДПТ передбачені такі зони:

- під'їзна зона;
- перевантажувальна зона;
- господарсько-службова зона;
- зона очисних споруд та резервуарів зберігання.

Залежно від призначення і облаштування територія перевантажувальної зони може бути умовно розділена на такі технологічні підзони:

- прикордонну;
- перехідну;
- тилову.

Прикордонна підзона - ділянка причалу, що має швартові і відбійні пристрої, призначена для стоянки і обслуговування суден.

Перехідна підзона призначена для передачі і короткочасного зберігання вантажу в процесі проведення навантажувально-розвантажувальних робіт.

Тилова зона призначена для організації складів, накопичення вантажів, виконання інших складських технологічних операцій.

Вказані підзони визначаються розрахунковим шляхом, у тому числі виходячи зі схем допустимих експлуатаційних навантажень. Параметри розрахунково-технологічної ширини причалу визначаються окремо для кожного конкретного випадку. За розрахунково-технологічну ширину причалу залежно від особливостей експлуатації кожного причалу слід приймати ширину прикордонної зони або сумарну ширину прикордонної і перехідної зон. Вказані величини

визначаються: відповідно до довідника допустимих навантажень від складованих вантажів для кожного порту, у тому числі конкретного причалу; відповідно до схеми допустимих експлуатаційних навантажень; за відсутності вищезгаданих даних та у випадках, коли основні принципи визначення параметрів при складанні паспорта причалу не можуть бути застосовані, визначення розрахунково-технологічної ширини причалу виконується в індивідуальному порядку із залученням організації, яка має у своєму складі відповідальних виконавців, що пройшли професійну атестацію та мають кваліфікаційний сертифікат.

В залежності від призначення функціональних зон на території виробничо-перевантажувального комплексу (мультимодального терміналу) проектом ДПТ передбачено будівництво наступних об'єктів:

1. Під'їзної зони:

Під'їзна зона включає в себе під'їзні та виїзні дороги, спорудження контрольно-перепускних пунктів №1, 2, (КПП- 1, КПП- 2- № 1.1, 3.8 в експ.).

2. Перевантажувальної зони:

2.1 Прикордонна підзона:

2.1.1 Причали (4.5, 5.12 в експ.).

2.2 Перехідна підзона (комплекс з перевалки зерна):

2.2.1 Вагова (1.2 в експ.);

2.2.2 Ваги автомобільні (1.3, 1.4 в експ.);

2.2.3 Склад підлогового зберігання зерна (1.5 в експ.);

2.2.4 Склад підлогового зберігання зерна (1.6 в експ.)

2.3 Тилова зона (комплекси з перевалки зерна, рослинної олії та рідкого палива):

2.3.1 Сілос – 5168 т (5.7 в експ.);

2.3.2 Сілос – 5168 т (5.8 в експ.);

2.3.3 Сілос – 5168 т (5.9 в експ.);

2.3.4 Сілос – 5168 т (5.10 в експ.);

2.3.5 Склад підлогового зберігання зерна із вбудованими адміністративно-побутовими приміщеннями та технологічною лабораторією (5.1 в експ.);

2.3.6 Ваги автомобільні із пробовідбірником (5.5 в експ.);

2.3.7 Ваги автомобільні (5.6 в експ.);

2.3.8 Станція розвантаження автомобілів (5.4 в експ.);

2.3.9 Мобільна станція розвантаження автомобілів (5.3 в експ.);

2.3.10 Конвеєрна естакада (5.11 в експ.);

2.3.11 Норійна башта (5.2 в експ.).

2.3.12 Резервуар для рослинної олії – 5000 м3 (4.2.3 в експ.);

2.3.13 Резервуар для рослинної олії – 5000 м3 (4.2.4 в експ.);

2.3.14 Резервуар для рослинної олії – 5000 м3 (4.2.5 в експ.);

2.3.15 Резервуар для рослинної олії – 5000 м3 (4.2.6 в експ.);

2.3.16 Продуктова насосна станція рослинної олії із вбудованою виробничою лабораторією (4.2.1 в експ.);

2.3.17 Зливо-наливна естакада рослинної олії (4.2.8 в експ.);

2.3.18 Трубопровідна естакада (4.4 в експ.);

2.3.19 Ваги автомобільні (4.3.1 в експ.);

2.3.20 Ваги автомобільні (4.3.2 в експ.);

2.3.21 Резервуар для дизельного палива – 5000 м3 (4.1.7 в експ.);

2.3.22 Резервуар для дизельного палива – 5000 м3 (4.1.8 в експ.);

2.3.23 Резервуар для дизельного палива – 5000 м3 (4.1.9 в експ.);

2.3.24 Резервуар для дизельного палива – 5000 м3 (4.1.10 в експ.);

2.3.25 Резервуар для бензину – 5000 м3 (4.1.3 в експ.);

2.3.26 Резервуар для бензину – 5000 м3 (4.1.4 в експ.);

2.3.27 Резервуар для бензину – 5000 м3 (4.1.5 в експ.);

2.3.28 Резервуар для бензину – 5000 м3 (4.1.6 в експ.);

2.3.29 Продуктова насосна станція рідкого палива із вбудованою виробничою лабораторією (4.1.1 в експ.);

2.3.30 Модульні споруди очищення дощових та виробничих стоків забруднених рідким паливом (4.1.11 в експ.);

- 2.3.31 Зливо-наливна естакада рідкого палива (4.1.12 в експ.);
- 3. Господарсько-службової зони:
- 3.1 Адміністративна будівля (3.1 в експ.);
- 3.2 Побутовий комплекс із контрольно-перепускним пунктом (3.2 в експ.);
- 4. Об'єкти інженерного забезпечення виробництва:
- 4.1 Трансформаторна підстанція (2.3 в експ.);
- 4.2 ДЄС (2.4 в експ.);
- 4.3 КНС (2.8 в експ.);
- 4.4 Очисні споруди зливових стоків (2.7 в експ.);
- 4.5 Резервуари запасу води для зовнішнього та внутрішнього пожежогасіння із насосними станціями (2.1, 2.2 в експ.);
- 4.6 Гараж (3.7 в експ.);
- 4.7 Ремонтно-механічні майстерні (3.6 в експ.);
- 4.8 Підземний резервуар запасу палива з пунктом розвантаження палива (2.5, 2.6 в експ.);
- 4.9 Гостьова стоянка легкового автотранспорту (3.3 в експ.);
- 4.10 Стоянка легкового автотранспорту співробітників (3.4, 3.5 в експ.).

Технологічні рішення

Проектом ДПТ для будівництва та обслуговування об'єкту транспортної інфраструктури виробничо-перевантажувального комплексу (мультимодального терміналу) передбачено:

- зберігання та відвантаження зернових об'ємом - 50 672 т;
- зберігання та відвантаження рослинної олії об'ємом - 20 000 м³;
- зберігання та відвантаження рідкого палива об'ємом - 40 000 м³;

1. Зернові продукти

1.1 Зберігання зерна:

- зерновий елеватор V=20 672 т у складі 4 силосів по 5168 т кожен;
- склади підлогового зберігання, з автоматичним завантаженням та вивантаженням, загальною місткістю 30000 тон, та транспортним обладнанням завантаження - 200 т/год, та вивантаження -500 т/год.

1.2 Приймання продукту:

- з автомобільного транспорту, за допомогою одного автомобілерозвантажувача з поздовжньою платформою L=22 м, в.п -80 тонн. Продуктивність приймального потоку складає - 200 т/год;

1.3 Кількісний облік:

- продукту, що відвантажується на річний транспорт, передбачено за допомогою бункерних вагів, продуктивністю 500 т/год;
- продукту, що поступає автомобільним транспортом, передбачено за допомогою вагів автомобільних в/п 80 т. з довжиною платформи 20 м. Одні ваги на в'їзді для зважування брутто, да другі ваги на виїзді для зважування нетто авто.

1.4 Якісний облік продукту:

- прийнятого з автомобільного транспорту передбачено у основній лабораторії розташованій біля вагів. Відбор проб передбачено за допомогою автоматичного пробовібрника "DV S.R.L." . Також передбачено можливість відбору проб вручну для чого запроєктовано візерувальні площадки з відкидними містками.

1.5 Поліпшення якості:

- на ліній приймання з автомобільного транспорту встановлено магніт;

1.6 Відвантаження продукту:

- на річний транспорт відбувається технологічною лінією продуктивністю 500 т/год. У складі ланцюгові та стрічкові конвеєри з скидаючим візком та судноавантажувач Telestack на рейковому ходу;

2. Рослинна олія та рідке паливо

2.1 Рослинна олія

2.1.1 Зберігання рослинної олії:

- Блок резервуарів загальною місткістю 20 000 м³, у складі 4-х металевих резервуарів, діаметром 22,8 м., місткістю 5 000 м³ кожен.

2.1.2 Приймання продукту:

- відбувається за допомогою насосної станції та магістралі гнучких та металевих труб до блоку резервуарів з автомобіля (а також із плавучих наливних суден-танкерів за допомогою судової насосної станції та наливної системи).

2.1.3 Відвантаження продукту:

- відбувається на річний транспорт, передбачено за допомогою насосної станції та наливної системи резервуарного парку (а також з блоку резервуарів до автомобіля за допомогою насосної станції та магістралі гнучких та металевих труб).

2.1.4 Кількісний облік:

- рослинної олії, що приймається з автомобільного транспорту, передбачено за допомогою вагів автомобільних в/п 80 т. з довжиною платформи L=22 м. Першочергово зважується брутто, а потім після вивантаження рослинної олії нетто авто без продукту.

- рослинної олії, що відвантажується на річний транспорт, передбачено за допомогою лічильників станції.

2.1.5 Якісний облік продукту:

- рослинної олії, що приймається з автомобільного транспорту та відвантажується на річний транспорт передбачено у лабораторії розташованій біля вагів.

2.2 Рідке паливо

2.2.1 Зберігання рідкого палива (дизельне паливо, бензин):

- 2 блоки резервуарів загальною місткістю 40 000 м³, у складі 8-ми металевих резервуарів, діаметром 22,8 м., місткістю 5 000 м³ кожен (4 резервуари - для дизельного палива, 4 резервуари - для бензину).

2.2.2 Приймання продукту:

- відбувається за допомогою насосної станції та магістралі гнучких та металевих труб до блоку резервуарів з автомобіля (а також із плавучих наливних суден-танкерів за допомогою судової насосної станції та наливної системи).

2.2.3 Відвантаження продукту:

- відбувається на річний транспорт, передбачено за допомогою насосної станції та наливної системи резервуарного парку (а також з блоку резервуарів до автомобіля за допомогою насосної станції та магістралі гнучких та металевих труб).

2.2.4 Кількісний облік:

- рідкого палива (дизельне паливо, бензин), що приймається з автомобільного транспорту, передбачено за допомогою вагів автомобільних в/п 80 т. з довжиною платформи L=22 м. Першочергово зважується брутто, а потім після вивантаження рослинної олії нетто авто без продукту.

- рідкого палива (дизельне паливо, бензин), що відвантажується на річний транспорт, передбачено за допомогою лічильників станції.

2.2.5 Якісний облік продукту:

- рідкого палива (дизельне паливо, бензин), що приймається з автомобільного транспорту та відвантажується на річний транспорт передбачено у лабораторії розташованій біля вагів.

Більш детальні технологічні рішення повинні бути розглянуті на наступних стадіях розробки проектної документації.

Охорона поверхневих вод здійснюється з урахуванням встановлених вимог відповідно до законодавства України. Збір поверхнево-зливових стічних вод забезпечується з усієї площі виробничо-перевантажувального комплексу шляхом створення відповідних ухилів території для напрямку стоку на очисні споруди.

Мультиmodalний термінал оснащується очисними спорудами. Склад очисних споруд і необхідна якість очищення виробничих стічних вод обґрунтовуються з урахуванням місця їх скидання. Зміна матеріалів, що фільтрують, а також видалення уловлених нафто- та олієпродуктів і осаду з очисних споруд робиться в міру необхідності, залежно від дотримання встановлених нормативів.

Територія мультиmodalного терміналу в районі можливих витоків, втрат рідких продуктів повинна мати тверде водонепроникне покриття, захищене по периметру бортом заввишки 200 мм. Територія повинна мати ухил у бік лотків або колодязів. Покриття території має бути виконане з матеріалів, що забезпечують максимально ефективний збір проток рідких продуктів спеціальними засобами і захист ґрунтів і ґрунтових вод підґрунтя від забруднення.

Для збору розлитих рідких продуктів на мультимодальному терміналі має бути запас сорбенту в кількості, достатній для ліквідації наслідків максимально можливої протоки. Допускається для збору розлитих продуктів використати пісок, який розміщується на території мультимодального терміналу в спеціальних контейнерах. Місця розливу рідких продуктів на ґрунт необхідно негайно зачистити шляхом зняття шару землі до глибини, на 1 - 2 см що перевищує глибину проникнення рідких продуктів в ґрунт. Вибраний ґрунт віддаляється в спеціально обладнаний контейнер, виїмка, що утворилася, має бути засипана свіжим ґрунтом або піском.

Для кожної групи резервуарів по периметру повинна передбачатись замкнута огорожуюча стіна з негорючих матеріалів, розрахована на гідростатичний тиск рідини, що розлилась.

Вільний від забудови об'єм обвалованої території, що утворюється між внутрішніми відкосами огорожуючої стіни, повинен прийняти розрахунковий об'єм рідини, яка розлилась, що дорівнює одному резервуару в групі.

Територія груп резервуарів в середині огорожуючої стіни повинна бути зпланована з ухилом 0,005 до приймальних пристроїв каналізації.

Зливно-наливні пристрої для суден повинні бути закритими і герметичними.

Зливання води, що містить нафту, а також відпрацьованих господарсько-побутових вод із суден слід здійснювати в спеціальні плавзасоби або на берегові очисні споруди. Тверді відходи із суден слід здавати береговим службам для переробки та утилізації.

Скидання стічних вод із суден, які знаходяться у внутрішніх морських водах, територіальному морі та портах України, допускається за умови очищення стічних вод на судових установках, які відповідають вимогам, установленим МАРПОЛ 73/78 та підтвердженням свідоцтвом класифікаційного товариства. Рішення щодо відповідності якості вод нормативам граничнодопустимих концентрацій речовин приймається спеціальними підрозділами Мінприроди України.

Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватись на підставі дозволу на викиди, який видається територіальним органом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів відповідно до чинного законодавства.

Інженерне забезпечення території, трубопровідний транспорт та телекомунікації

Інженерне забезпечення здійснюється від існуючих інженерних мереж найближчого до ділянки розробки ДПТ м. Рені. Підключення до інженерних мереж буде здійснюватися на підставі технічних умов, отриманих для робочого проектування.

Водопостачання

Містобудівною документацією згідно з завданням передбачається влаштування системи водопостачання на господарсько-питні та протипожежні потреби території та будівель і споруд мультимодального терміналу.

Згідно з вимогами п.п. 1.3, -2,3 ДБН А.3.1-5-96 будівництво зовнішньої системи господарсько-питного та протипожежного водопроводу повинно бути передбачене на першу чергу забудови. Норми господарсько-питного водопостачання приймаються згідно з додатком А ДБН В.2.5-64:2012. Розрахункові витрати на господарсько-питні потреби розраховуються на наступних стадіях проектування. Мережі господарсько-питного водопроводу передбачаються із поліетиленових труб типу ПЕ-100 за ГОСТ 18599-83*.

Водопровідні колодязі на мережах виконуються із збірних залізобетонних елементів.

Водовідведення

Для каналізування проектного мультимодального терміналу передбачається система каналізації. Добова кількість господарсько-побутових стоків розраховується на наступних стадіях проектування.

Каналізаційна мережа передбачається з поліетиленових труб типу ПЕ-100 за ГОСТ 18599-83*. Колодязі на мережі передбачаються зі збірних залізобетонних елементів.

Проектом ДПТ передбачено водовідведення господарсько-побутових та виробничих стоків від споруд комплексу на проектовані локальні очисні споруди малої потужності. Далі очищена вода надходить у накопичувальний резервуар, призначений для прийому стоків з їх подальшим видаленням з території мультимодального терміналу у р. Дунай.

Точніша інформація буде отримана на наступних етапах проектування.

Дощова каналізація

Відведення дощових і талих вод здійснюється по спланованій поверхні поверхневим стоком до проєктованих підземних очисних споруд виробничо-дощових стоків.

Для очищення виробничо-дощових стоків у проєкті передбачені очисні споруди підземного розташування у складі:

- відстійника;
- фільтра;
- колодязя - нафто-олієзбірника.

У проєкті прийнятий механічний спосіб очищення виробничо-дощових стоків. У відстійнику затримуються і спливають найбільш великі частки завислих речовин і нафто-олієпродуктів. Уловлені нафто-олієпродукт і зважені речовини збираються і вивозяться за договором на підприємства по виготовленню будматеріалів. Фільтр служить для затримання тонко дисперсних зважених речовин. Після очищення стоки надходять у резервуар-збірник з їх подальшим видаленням з території терміналу у р. Дунай.

Закриті простори очисних споруд мультимодального терміналу можуть оснащуватися сигналізаторами вибухонебезпечних концентрацій пари палива.

Більш точна інформація буде отримана на наступних етапах проєктування.

Пожежогасіння

Пожежі на проєктованому мультимодальному терміналі можуть виникнути від наступних причин:

- від іскр і відкритого вогню в районі майданчиків для резервуарів і в приміщеннях мультимодального терміналу (від вихлопу автомашин, паління, іскор від електричного устаткування);
- від несправності електропроводки освітлення, електродвигунів колонок, нагрівальних приладів, ліхтарів;
- самозаймання обтирального матеріалу;
- іскри, що виникає при наголосі стали об сталь (при ремонті устаткування і зачистці резервуарів);
- розрядів статичної електрики і від грозового розряду.

Щоб уникнути пожеж і вибухів при зберіганні пожежонебезпечних продуктів на мультимодальному терміналі необхідно строго дотримуватися протипожежних правил:

1. Палити в складських приміщеннях категорично забороняється.
2. У приміщеннях, де зберігаються пожежонебезпечні продукти, не можна користуватися відкритим полум'ям.
3. При зберіганні при переміщенні зерна і його зберіганні утворюється зерновий пил, головна небезпека якої полягає в легкій займистості речовини. Повітря приміщень зберігання слід очищати від зайвого скупчення зернового пилу (спеціальне устаткування для аспірації).
4. Приміщення необхідно обладнати протипожежним інвентарем (пінними вогнегасниками, ящиками з сухим і чистим піском, кошмою) і аварійною сигналізацією.

Усі вогнєнебезпечні речовини, що знаходяться поблизу вогнища пожежі, негайно прибрати. Припливно-витяжну вентиляцію слід швидко відключити. Для ліквідації вогню треба припинити доступ повітря до предмета, що горить. Закрити місце кошмою, що горить, засипати піском, при щедрому полум'ї необхідно застосувати пінні вогнегасники.

На мультимодальному терміналі для гасіння пожежі використовують спеціальну техніку і систему автоматичного пожежогасіння.

Пожежна безпека мультимодального терміналу забезпечується комплексом проєктних та конструкторських рішень, спрямованих на попередження пожеж та вибухів, а також створення умов, що забезпечують успіх при гасінні пожеж, евакуацію людей та матеріальних цінностей з території.

На території мультимодального терміналу має бути схема руху транспорту, на вихідних місцях вивішені інструкції про заходи пожежної безпеки та показані місця розташування засобів пожежогасіння, розміщені покажчики знаходження пожегідрантів.

Випадково розлиті на землю нафтопродукти необхідно засипати піском, а просочений пісок і промаслені обтиральні матеріали збираються в металеві ящики з кришками, які щільно закриваються і після закінчення робочого дня вивозяться з території мультимодального терміналу.

При виникненні пожежі працівники терміналу зобов'язані негайно припинити вантажні операції, вимкнути загальне електропостачання, викликати по телефону номер 101 пожежну охорону і приступити до гасіння пожежі наявними засобами.

Зовнішнє пожежогасіння мультимодального терміналу передбачається від резервуару з насосною станцією зовнішнього пожежогасіння та від пожежних гідрантів на території.

Пожежогасіння здійснюється від пожежогідрантів та первинними засобами, як персоналом мультимодального терміналу, так і професійними частинами.

Внутрішнє пожежогасіння мультимодального терміналу передбачається від резервуару з насосною станцією внутрішнього пожежогасіння.

На мультимодальному терміналі передбачені первинні засоби пожежогасіння:

- пожежні щити, укомплектовані кошмами, лопатами, відрами, сокирами, баграми, ящиками з піском;

- вогнегасники: порошковий пересувний ОП-50, ОП-9, вуглекислотний пересувний ОУ-5.

Проектом передбачено автоматичний контроль концентрації пилу та парів продуктів з виводом сигналів про аварійне положення на щит КВП в операторську.

На території терміналу передбачається протипожежне водопостачання із резервуару з насосною станцією зовнішнього пожежогасіння.

Місткість резервуару визначається, виходячи з необхідної витрати води на гасіння пожежі протягом 3-х годин. Витрата води на пожежогасіння мультимодального терміналу прийнято – 10л/с.

Заповнення резервуарів передбачається з проектового господарсько-питного водопроводу, який живиться від існуючої інженерної мережі м. Рені. Згідно з вимогами п.п. 1.2.3 ДБН А.3.1 -5-96, будівництво зовнішньої системи господарсько-питного та протипожежного водопроводу повинно бути передбачено на першу чергу будівництва.

На відвідних трубопроводах з пожежного резервуару розставлені пожежні гідранти та мокрі колодязі. Місця розташування пожежних гідрантів вказані на плані інженерних мереж. Детальні розрахунки вирішуються на подальших стадіях проектування («Проект» і «Робоча документація») та згідно технічним умовам відповідних служб.

Для відключення кожного резервуару на промивання або ремонт, передбачена установка в колодязях арматури, що відключає, та мокрий колодязь для скиду води.

Детально заходи з охорони праці, пожежної безпеки та охорони навколишнього середовища розробляються адміністрацією мультимодального терміналу.

Електропостачання.

Електропостачання мультимодального терміналу передбачено від трансформаторної підстанції, здійснюється за допомогою силових кабелів, прокладених в землі на глибині 0,7 м, в пластиковій трубі перерізом 50 мм.

Для резервного електропостачання електроприймачів об'єкта передбачається дизельна електростанція, яка складається з дизель-електростанції (ДЕС).

До електричного обладнання відносяться:

- технологічне обладнання комплексу;
- водонагрівачі, вентилятори;
- електронна система управління;
- освітлення території.

Джерела світла і тип світильників прийняті в залежності від умов середовища і необхідної освітленості.

Освітлення приміщень прийнято світильниками з світлодіодними лампами.

Зовнішнє освітлення виконано світильниками на опорах. Управління (комутація) зовнішнім освітленням здійснюється вручну автоматом, або автоматично за допомогою фотореле в залежності від освітлення. Фотореле встановлюється на зовнішній стіні споруд.

Заземлення буде двох видів:

- захисне заземлення від коротких замикань і статичної електрики;
- грозозахисний, об'ємне заземлення від ударів блискавок.

Конструкції заземлення повинні бути розглянуті на наступних стадіях розробки проектною документації.

Теплопостачання

Розрахункова температура (t_n) зовнішнього повітря прийнята згідно ДСТУ – Н Б В.1.-27:2010 «Будівельна кліматологія»:

- в холодний період року $t_n = -27^{\circ}\text{C}$;
- у теплий період року $t_n = +24^{\circ}\text{C}$;
- кліматичний район будівництва – II.
- середня швидкість вітру в зимовий період – 4,0 м/с.

Системи опалювання передбачені в приміщеннях з тривалим знаходженням людей, а також в приміщеннях з устаткуванням, де відповідно до технічних вимог потрібна підтримка певного температурного режиму.

Системи опалення – електричні.

Передбачено використання сучасного обладнання і матеріалів, що забезпечують економію теплоенергетичних ресурсів.

Системи опалення та вентиляції будуть розроблені у відповідних розділах на наступних стадіях виконання проектної документації.

Зв'язок проектного виробничо-перевантажувального комплексу (мультимодального терміналу) з найближчим автомобільним шляхом міжнародного значення - М-15 дозволяє вантажному автомобільному транспорту, що обслуговує термінал, рухатися по автомагістралі М-15 у бік міжнародного пункту пропуску через державний кордон України на кордоні з Молдовою - «Рені-Джурджулешти», або у напрямку до Ренійського морського порту.

Згідно з проектами планування території Ізмайльського району Одеської області, біля східного кордону м. Рені передбачається розмістити багаторівневу автотранспортну розв'язку, а автомагістраль М-15 розгорнути у східному напрямку і далі вести до з'єднання з перспективним міжнародним транспортним коридором – ЧЕС.

Таким чином, можна відзначити, що ділянка розробки ДПТ розміщується поблизу перспективних сухопутних міжнародних транспортних коридорів – ЧЕС та Крітський №9, може бути пов'язана з ними місцевими автошляхами та залізничними коліями, і обслуговуватиме ці важливі транспортні напрямки.

Ділянка проектного виробничо-перевантажувального комплексу (мультимодального терміналу) розташована біля двох портів - Ренійським морським торговим портом та Міжнародним вільним портом Джурджулешти, транспортний зв'язок між цими портами забезпечується за допомогою судноплавної р. Дунай. На території терміналу проектом передбачається причальний комплекс, здатний приймати балкери-зерновози та танкери «річка-море».

Проектом ДПТ передбачені 3 розосереджені в'їзд/виїзду, які зв'язують територію проектного мультимодального терміналу безпосередньо з автомагістраллю М-15. Проектом передбачається будівництво двох двосмугових доріг шириною 6,0 м кожна для переміщення переважно вантажного автотранспорту.

Компоноване розміщення споруд та проїздів на території забезпечує можливість:

- урахування допустимих радіусів поворотів транспортних засобів вантажного та легкового транспорту;
- протипожежні заходи;
- можливість завантаження і розвантаження великогабаритного вантажного транспорту;
- можливість завантаження і розвантаження судів як річкового, так і морського флоту.

Рух транспортних засобів по території мультимодального терміналу проектом передбачено – переважно одностороннім.

На перетині проїзду і тротуару передбачений знижений бордюр згідно з вимогами ДБН В 2.2-40:2018 «Інклюзивність будівель і споруд».

Біля в'їзду на територію облаштовується накопичувальна зона для транспортних засобів.

Стоянки для легкового автотранспорту (3.3, 3.4, 3.5 в експ.) розташовуються біля центрального в'їзд/виїзду на територію терміналу.

Загальна кількість місць на стоянках для легкового автотранспорту складає: 30 м/місць.

Рух пішоходів в районі проектованої ділянки здійснюється по пішохідним доріжкам, завширшки 1.5 м.

Водостік з проїздів організований за допомогою повздовжніх та поперечних ухилів.

Для забезпечення безпечних умов руху транспортних засобів передбачені наступні заходи:

- інформування водіїв про дорожню обстановку дорожніми знаками;
- улаштування розмітки проїзної частини
- укріплення узбіччя щебенево-піщаною сумішшю;
- зовнішнє освітлення ділянки.

Освітлення дороги та території планується ліхтарями на стандартних опорах із дотриманням нормативної освітленості.

Інженерна підготовка та благоустрій території Вертикальне планування

Інженерна підготовка та захист території проектного мультиmodalного терміналу являє собою комплекс заходів і споруд, необхідних для забезпечення придатності території та створенню санітарно-гігієнічних умов.

Загальні роботи зводяться до виконання вертикального планування, організації відведення дощових і талих вод. Дані рішення беруться за основу і вимагають уточнення на подальших стадіях проектування.

Вертикальна підготовка території повинна забезпечувати водовідведення дощових та талих вод від будівель і споруд, допустимі ухили для всіх видів транспорту і пішоходів.

Вертикальне планування виконане з урахуванням наступних основних вимог:

- підйом існуючих висотних відміток ділянки з метою захисту від потенційних підтоплень і затоплень (в середньому – понад 2,5 м);
- відведення поверхневих вод з допустимими мінімальними і максимальними ухилами;
- виконання оптимального обсягу земляних робіт.

Відведення дощових і талих вод здійснюється по спланованій поверхні поверхневим стоком до проєктованих підземних очисних споруд виробничо-дощових стоків.

Планування мультиmodalного терміналу з урахуванням розміщення на його території будівель і споруд повинне унеможливлювати розтікання аварійної протоки палива, технічних рідин і рідких продуктів перевантаження як по території мультиmodalного терміналу, так і за його межами. На в'їзді і виїзді з території мультиmodalного терміналу необхідно виконувати пологі підвищені ділянки заввишки не менше 0,2 м або дренажні лотки, що відводять забруднені атмосферні опади в очисні споруди мультиmodalного терміналу.

При вертикальному плануванні ділянки проектного терміналу необхідно враховувати, що рельєфна поверхня ділянки є пологим схилом з перепадом висотних позначок, приблизно - 3,20 м. Відповідно до технологічних вимог, майданчик проектного комплексу повинен по всій своїй площі бути досить рівним і мати невеликі ухили у бік водоприймальних лотків, колодязів та приямків. Відповідно до цього в проєкті передбачається комплекс заходів щодо вилучення обсягу ґрунту з існуючого берегового схилу в тому місці, де майданчик терміналу врізається в схил. Передбачається зміцнення підрізаного схилу підпирними стінками з бетону, для відведення поверхневих вод зі схилу запроектовано водовідвідні лотки.

Також потрібне насипання додаткового ґрунту в тих місцях ділянки, де необхідно підняти висотні позначки вище існуючих - поблизу урізу води р. Дунай. Як насипний ґрунт доцільним буде використовувати ґрунт, вийнятий при підрізуванні схилу - таким чином може бути досягнутий оптимальний баланс вийнятого та насипаного ґрунту.

Існуючі берегоукріплювальні палі, що розташовані вздовж берегової лінії до якої примикає ділянку проектування, будуть використані для зведення причальних гідроспоруд проектного мультиmodalного терміналу.

Благоустрій території та озеленення

Для забезпечення санітарно - гігієнічних умов та архітектурного оформлення проєктом ДПТ передбачається комплексний благоустрій території, передбаченої під розміщення мультиmodalного терміналу.

Благоустрій включає в себе наступні заходи:

- пристрій проїздів та технологічних майданчиків з твердим покриттям (асфальтобетонне), кромки проїздів укріплюються бортовим камінням;
- влаштування пішохідних доріжок з твердим покриттям (тротуарна плитка), тротуари відділені від озеленення бетонним бордюром;
- пристрій вимощення навколо будівель та споруд мультиmodalного терміналу;
- огороження ділянки мультиmodalного терміналу парканом - він має бути виконаним з негорючих матеріалів;

- установка переносних малих архітектурних форм (лави, урни) на території з урахуванням вимог доступності для МГН;
- влаштування зовнішнього освітлення;
- встановлення дорожніх знаків та інформаційних стел;
- пристрій для проїзду інвалідів на візках та інших груп МГН передбачені пандуси в місцях перетину тротуарів з проїздами;

- у місці входу до споруд влаштовується пандус для МГН шириною 1,2 м з огороженням;

Усі під'їзди і проїзди на території мультимодального терміналу, а також вимощення навколо будівель мають бути заасфальтовані. Місця стоянки автомобілів повинні мати бетонне покриття. Майданчик має бути рівним і мати централізований збір стічних вод з метою подальшого їх очищення.

Озеленення ділянки мультимодального терміналу вирішено за рахунок пристрою трав'яних газонів, майданчиків з трав'яним покриттям, квітників загальною площею 0,85 га, посадкою кущів і дерев. При озелененні території не повинні використовуватися рослини, що виробляють після цвітіння волокнисті матеріали та пухнасте насіння. Повинні висаджуватись дерева листяних порід.

Територія повинна бути очищена взимку від снігу та ожеледиці, в теплі пори року від сміття та листя. На ділянці будівництва передбачено розміщення контейнерів для ТПВ з можливістю вивозу сміття з ділянки смітєвозами.

Територія мультимодального терміналу повинна утримуватися в належній чистоті. Прибирання повинне виконуватися кожного дня силами тих, хто працює на території комплексу.

Сухе побутове сміття, тверді відходи та сміття з території проектного терміналу збирається у контейнери для збирання і зберігання сміття які розташовані у межах ділянки. Санітарну обробку контейнеру виконують служби комунального господарства.

Місце, куди здійснюється періодичне вивезення сухого побутового сміття, твердих відходів погоджується Замовником з міською радою та комунальним підприємством.

Рідкі побутові відходи знешкоджуються на очисних спорудах промислово-побутової каналізації комплексу.

Функціональне зонування території

Класифікатор видів функціонального призначення територій:

Код виду функціонального призначення території	Назва виду функціонального призначення території	Код згідно з Класифікатором видів цільового використання земельних ділянок	
		Переважні (основні) види	Супутні види
20601.4	Території водного транспорту	08.01; 10.04; 10.05; 10.10; 12.02; 12.03	03.07; 03.08; 03.14; 04.10; 05.01; 11.04; 11.07; 12.13; 13.01; 13.03; 14.02

Види цільового призначення (переважні та супутні) земельної ділянки, що підлягає детальному плануванню.

Переважаючі:

- 08.01 - Для забезпечення охорони об'єктів культурної спадщини
- 10.04 – для експлуатації та догляду за гідротехнічними, іншими водогосподарськими спорудами і каналами;

- 10.05 – для догляду за береговими смугами водних шляхів

- 10.10 – для будівництва та експлуатації гідротехнічних, гідрометричних та лінійних споруд

- 12.02 – для розміщення та експлуатації будівель і споруд морського транспорту

- **12.03 – для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту**

Супутні:

- 03.07 - Для будівництва та обслуговування будівель торгівлі

- 03.08 - Для будівництва та обслуговування об'єктів туристичної інфраструктури та закладів громадського харчування
- 03.14 - Для розміщення та постійної діяльності органів і підрозділів ДСНС
- 04.10 - Для збереження та використання пам'яток природи
- 05.01 - Земельні ділянки іншого природоохоронного призначення (земельні ділянки, в межах яких є природні об'єкти, що мають особливу наукову цінність, та які надаються для збереження і використання цих об'єктів, проведення наукових досліджень, освітньої та виховної роботи)
- 11.04 – для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд технічної інфраструктури (виробництва та розподілення газу, постачання пари та гарячої води, збирання, очищення та розподілення води)
- 11.07 – земельні ділянки загального користування, які використовуються як зелені насадження спеціального призначення
- 12.13 – земельні ділянки загального користування, які використовуються як вулиці, майдани, проїзди, дороги, набережні
- 13.01 – для розміщення та експлуатації об'єктів і споруд телекомунікацій
- 13.03 – для розміщення та експлуатації інших технічних засобів зв'язку
- 14.02 – для розміщення, будівництва, експлуатації та обслуговування будівель і споруд об'єктів передачі електричної енергії.

Проектом землеустрою за результатами розробки проекту ДПТ передбачається формування та реєстрація земельної ділянки, присвоєння земельній ділянці цільового призначення – 12.03 - для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту.

Новий вид використання ділянки проектування – для будівництва та обслуговування об'єкту транспортної інфраструктури виробничо-перевантажувального комплексу (мультимодального терміналу).

Категорія земель: землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення.

ТЕХНІКО-ЕКОНОМІЧНІ ПОКАЗНИКИ

	Показники	Одиниця виміру	Сучасний стан	Проект
	Територія в межах проекту	га	6,0	6,0
	Територія, яка використовується на праві оренди	га	6,0	6,0
	Площа забудови	га	0,3	2,97
	Площа твердих покриттів	га	0,47	2,18
	Площа озеленення	га	-	0,85
	Чисельність працюючих, всього	осіб	-	50
	Поверховість забудови	поверх.	-	1
	Відкриті автостоянки у т.ч.:	маш-місць	-	30
	- легкового автотранспорту	маш-місць	-	30

2. ХАРАКТЕРИСТИКУ ПОТОЧНОГО СТАНУ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ТА ПРОГНОЗНІ ЗМІНИ ЦЬОГО СТАНУ, ЯКЩО ДОКУМЕНТ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ НЕ БУДЕ ЗАТВЕРДЖЕНО (ЗА АДМІНІСТРАТИВНИМИ ДАНИМИ, СТАТИСТИЧНОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ТА РЕЗУЛЬТАТАМИ ДОСЛІДЖЕНЬ)

Характеристика поточного стану довкілля Одеської області, скорочено наведена у даному звіті відповідно до даних Екологічного паспорту Одеської області за 2024 рік та Регіональної доповіді про стан навколишнього природного середовища в Одеській області у 2024 році. Із зазначеними документами у повному обсязі можна ознайомитися на сайті Департаменту екології та природних ресурсів Одеської ОДА за посиланням <https://ecology.od.gov.ua/zvity/>.

2.1 Адміністративний устрій

Одеська область – найбільша за територією область України, розташована на південному заході країни. Одна з найрозвиненіших областей країни в економічному, туристичному, культурному та науковому напрямках. На півночі та сході межує (за годинниковою стрілкою) з Вінницькою, Кіровоградською та Миколаївською областями, омивається водами Чорного моря, на півдні – з Румунією, на заході – із Молдовою.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27.05.2020 № 623-р «Про затвердження перспективного плану формування територій громад Одеської області», затверджено перелік спроможних територіальних громад, яким передбачено функціонування на Одещині 91 територіальної громади (ТГ) – 19 міських ТГ, 25 селищних ТГ та 47 сільських ТГ.

2.2 Фізико-географічне розташування

Ділянка розробки проекту ДПТ розташована у південній частині території Ізмаїльського району Одеської області, на відстані близько 5,5 км від південної межі м. Рені, та на відстані близько 40,0 км від західної межі районного центру - м. Ізмаїл. На відстані 11,5 км на північний захід від ділянки проектування знаходиться міжнародний пункт пропуску через державний кордон України на кордоні з Молдовою - «Рені-Джурджулешти». Сухопутний Державний кордон України та Молдови проходить на відстані 11,00 км від північно-західної межі ділянки проектування. Водний Державний кордон України та Румунії проходить по р. Дунай на відстані 0,40 км від південно-західного кордону ділянки проектування.

Згідно матеріалів раніше розробленої Схеми розташування м. Рені в системі розселення територія, де розташована ділянка розробки проекту ДПТ, може використовуватися для розміщення транспортно-складських об'єктів.

На відстані 0,015 км на схід від ділянки проектування проходить автомобільний шлях міжнародного значення - М-15. Ця ділянка автодороги забезпечує транспортний зв'язок м. Рені з районним центром - м. Ізмаїл. Південно-західна частина ділянки проектування омивається судноплавною р. Дунай, яка забезпечує зв'язок проєктованого мультимодального терміналу з річковими і морськими портами. Ділянка проектування розташована поблизу двох портів - Ренійського морського торгового порту – який розташований на відстані близько 2,5 км вище за течією р. Дунай, та Міжнародного вільного порту Джурджулешти - який розташований на відстані близько 11,5 км вище за течією р. Дунай.

Ділянка в плані має полігональну форму і витягнута вздовж берега річки, з розмірами сторін: 90,8 м x 19,50 м x 23,10 м x 8,30 м x 620,50 м x 97,70 м x 598,20 м x 30,60 м x 80,00 м x 90,70 м. Уздовж південно-західної протяжності ділянки протікає судноплавна р. Дунай.

На відстані 0,015 км на схід від ділянки проектування проходить автомобільний шлях міжнародного значення - М-15.

На північному сході безпосередньо за межами ділянки розробки ДПТ, розміщується територія Ренійської міської громади, на даній ділянці представлена землями сільськогосподарського призначення.

Зараз більша частина території ділянки проектування вільна від забудови. Існуючі будівлі та споруди представлені спорудами: контрольно-пропускного пункту, ваговою, 2-ма вагами

автомобільними, 2-м будівлями складів підлогового зберігання, модульною побутовою будівлею, трансформаторною підстанцією.

Згідно із матеріалами геодезичних вишукувань на ділянці розробки ДПТ присутні мережі й споруди інженерної інфраструктури у вигляді трансформаторної підстанції, ЛЕП 0,4 кВ.

Ділянка розробки проєкту ДПТ площею 6,0000 га внесена до Державного земельного кадастру за цільовим призначенням згідно КВЦПЗ: «12.08 Для розміщення та експлуатації будівель і споруд додаткових транспортних послуг та допоміжних операцій» та перебуває у користуванні ТОВ «ПОТОКИ».

Автомобільні транспортні зв'язки на території Ізмаїльського району забезпечуються розгалуженою мережею автодоріг державного та місцевого значення.

Ділянка розроблення ДПТ для розміщення виробничо-перевантажувального комплексу (мультимодального терміналу) розташовується на відстані 0,015 км від автомобільного шляху міжнародного значення - М-15. На відстані близько 9,0 км від ділянки проектування магістраль М-15 з'єднується з територіальним автошляхом Т-16-42, на в'їзді до м. Рені. Обидві ці автомагістралі є складовою єдиної системи автодоріг на території Ізмаїльського району Одеської області.

На відстані близько 5,5 км від ділянки проектування проходить залізничний перегін «Рені-Основна - Джурджулешти (Молдова)», який зв'язує між собою станції: порт Джурджулешти, прикордонну пасажирську залізничну станцію Рені-Основну та вантажно-пасажирську сортувальну залізничну станцію Рені-Наливна.

Ділянка проектування розташована біля двох портів - Ренійським морським торговим портом та Міжнародним вільним портом Джурджулешти, транспортний зв'язок між цими портами забезпечується за допомогою судноплавної р. Дунай.

Транспортний зв'язок з м. Одеса та іншими населеними пунктами, які входять до Одеської області виконуються переважно автомобільним транспортом.

Автобусні пасажирські перевезення через територію Ізмаїльського району здійснюються автобусними маршрутами загального користування.

2.3 Природно-кліматичні умови

Характеристика кліматичних параметрів розрахована на основі інформації спостережень метеорологічних станцій.

Згідно з картою архітектурно-будівельного кліматичного районування території України для будівництва, територія Одеської області відноситься до II південно-східного кліматичного району (Степ).

Згідно з багаторічними спостереженнями Одеської обсерваторії середня температура повітря за рік становить 9,8 °С.

Абсолютна мінімальна температура – 28°С,

Абсолютна максимальна температура +37°С.

Розрахункова температура для огорожувальних конструкцій прийнята: -18° С.

Середня тривалість безморозного періоду – 177 днів.

Панівне напрямок вітру – північно-західний, швидкість вітру до 25 м/с.

Середня швидкість вітру за рік – 5,4 м/с.

Вітрова навантаження 50 кг/м³.

Середня відносна вологість за рік 87%.

Середнє число днів з туманом за рік 47.

Середня тривалість туманів за рік 321 годину.

Середньорічна кількість опадів – 340мм - 400мм.

Глибина промерзання ґрунтів становить - 0,8 м.

Клімат південно-західної частини Одеської області вважається континентальним (степових), в силу того, що панівні вітри дмуть з боку відкритих степів.

Літо спекотне, триває з травня по жовтень.

Зима помірно м'яка, коротка.

Територія ділянки проектування розташовується в межах дельти р. Дунай, на лівому березі річки, на відстані близько 2,0 км нижче за течією від місця впадіння р. Прут у р. Дунай.

У приморській частині дельти Дунаю суттєву небезпеку для прибережних населених пунктів завдають нагінні вітри (сильний вітер з моря, що уповільнює течію річки, а іноді навіть розвертає течію назад). При такому вітрі можуть відбуватись швидкі затоплення прибережних територій.

Рельєф ділянки має загальний ухил - на південний захід.

Перепад відміток в межах ділянки становить приблизно - 3,20 м.

Абсолютні позначки поверхні коливаються в межах від +7,50 м до +4,30 м. Зниження рельєфу ділянки має напрямок з південного сходу в бік північного заходу. При проектуванні виробничо-перевантажувального комплексу (мультимодального терміналу) на ділянці планується проведення заходів з організації рельєфу зі збереженням основного напрямку водостоку.

Геологічну будову представляють - алювіальні відклади.

Водоносний горизонт залягає на глибинах 1-1.2 м.

Відповідно до складності будівельного розвитку, проектна ділянка відноситься до потенційно підтоплюваних територій, згідно ДБН В.1.1-25:2009.

2.4 Стан атмосферного повітря

Сучасне виробництво висуває нові складні проблеми, зокрема збереження чистоти одного з найважливіших компонентів біосфери – повітряної оболонки. Останнім часом фактори антропогенного забруднення атмосфери набули глобального характеру.

Кліматичні особливості Одеського регіону, значне збільшення автомобільного парку, його старінням та поганий стан доріг, збільшення інтенсивності потоку на дорогах стали причиною високого рівня забруднення атмосферного повітря. Негативний вплив на довкілля мали викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря стаціонарними джерелами виробничими підприємствами. Майже три чверті усіх викидів забруднюючих речовин нашого регіону (75 %) спричинено підприємствами постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря, 25 % – підприємствами переробної промисловості. Також, однією з основних причин забруднення є використання суб'єктами господарювання паливних генераторів через тривалу відсутність електропостачання у області, пов'язану з пошкодженням енергетичної інфраструктури внаслідок вибухів від ракет та дронів рф.

Протягом року в регіоні Одеси часто спостерігається високий атмосферний тиск, що погіршує розсіювання та створює умови до критичного накопичення у приземному повітрі шкідливих домішок, як від стаціонарних джерел, так і від пересувних транспортних засобів. Фіксуються концентрації деяких шкідливих речовин що перевищують гранично допустимі нормативи.

Одеська область – регіон, що виділяється у господарському комплексі України своїми транспортно-розподільчими функціями, розвинутою промисловістю, інтенсивним сільськогосподарським виробництвом. Протягом 2024 р. в атмосферне повітря потрапило 27.416 тис. т забруднюючих речовин, що на 0.389 тис. т (або на 1,4%) менш ніж у 2023 р., та на 0.204 тис. т (або на 1 %) більше ніж у 2022 р.

Загальна кількість підприємств, що у процесі діяльності впливають на стан атмосферного повітря складає понад 3000 суб'єктів господарювання.

До переліку екологічно-небезпечних об'єктів (найбільших забруднювачів) відносяться наступні підприємства Одеської області:

- «Інфоксводоканал» – очистка та подача води;
- ПАТ «Одеський припортовий завод» - виробництво міндобриг та переробка аміаку;
- ТОВ «Кліар_Сіті» - розміщення ТПВ;
- Одеська дільниця КС-15 Миколаївського управління магістрального аміакопроводу – транспортування аміаку;
- Магістральні газопроводи Одеське лінійно-виробниче управління магістральних газопроводів; Аміакопровід «Тольяті-Горлівка-Одеса» МДП «Трансаміак»; Нафтопровід «Снігурівка Одеса»; Одеське районне нафтопровідне управління: дільниця 10 км магістрального нафтопроводу «Снігурівка -Одеса»; дільниця 145 км магістрального нафтопроводу «Снігурівка - Одеса»; дільниця 177 км магістрального нафтопроводу «Снігурівка -Одеса»; дільниця 277 км

магістрального. нафтопроводу «Кременчук-Херсон»; ділянка 45-46 км магістрального нафтопроводу «Снігурівка -Одеса»; Нафтопровід «Одеса-Броди»; МНТ (морський нафтовий термінал) «Південний» філії МН «Дружба» ПАТ «Укртрансфанта»; ГКС «Березівка» Одеське лінійно-виробниче управління магістральних газопроводів» УМГК «Прикарпаттрансгаз» – транспортування вибухонебезпечних речовин;

– ПАТ «Одеський нафтопереробний завод» - переробка та зберігання вибухопожежонебезпечних речовин;

– ПАТ «Укртрансфанта» - Переробка вантажів та зберігання вибухопожежонебезпечних речовин;

– Газопроводи «Кривий Ріг-Одеса»; «Одеса-Кишинів-Рибниця», «Роздільна-Ізмаїл», «Ананьїв-Тирасполь», «Шебелинка-Дніпропетровськ-Одеса», «Шебелинка-Дніпропетровськ-Кривий Ріг-Ізмаїл» - транспортування газоподібного палива.

Майже три чверті усіх викидів забруднюючих речовин нашого регіону (70,4%) спричинено підприємствами постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря, 15,9% – підприємствами переробної промисловості.

Основними токсичними інгредієнтами, якими забруднювалось повітря від стаціонарних джерел, були метан (72 % від сумарних обсягів), речовини у вигляді твердих суспендованих частинок (8,1%), оксид вуглецю (9,1%), діоксид азоту (4,3%), діоксид сірки (2,3%), неметанові леткі органічні сполуки (1,9%), аміак (1,8%). Більше половини усіх викидів забруднюючих речовин області припадало на м. Одеса.

Негативний вплив на довкілля мають викиди діоксиду вуглецю. Це парниковий газ, який затримує інфрачервоне випромінювання земної поверхні, що призводить до глобального потепління на планеті.

Динаміка обсягів викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря за 2024 рік та два попередніх наведена в таблиці.

Таблиця

Показники	2022 рік	2023 рік	2024 рік
1	3	4	4
Загальна кількість (одиниць) дозволів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря, виданих у поточному році суб'єкту господарювання, об'єкт якого належить до:	126	148	119
другої групи	24	41	25
третьої групи	102	107	94
Викиди забруднюючих речовин та парникових газів від стаціонарних джерел, тис. т	27.211	27.805	27.416**
Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел у розрахунку на км ² , т	0.817	0.834	0.823

Загальна довжина залізничної мережі області майже 1100 км, її обслуговує 100 залізничних станцій. Одещину перетинає також 7 автомагістралей. Внаслідок інтенсивного руху транзитного автотранспорту через населені пункти, а також в зв'язку із збільшенням кількості транспортних засобів у місцевих жителів, спостерігається забруднення атмосферного повітря викидами вихлопних газів. Вихлопні гази містять певну кількість (залежно від палива, типу двигуна та його технічного стану) токсичних і шкідливих компонентів не тільки для людського організму, а й для всього довкілля.

Зменшення цього впливу можливе шляхом удосконалення схем руху, будівництвом об'їзних шляхів, розташування майданчиків для паркування автомобілів, покращення якості пального, покращення якості автодоріг.

Якість атмосферного повітря в населених пунктах. Моніторинг за станом атмосферного повітря здійснювався пересувною екологічною лабораторією КП «Муніципальний центр екологічної безпеки» Одеської міської ради в затверджених точках контролю, розміщених на перехрестях транспортних магістралей міста, на кордонах санітарно-захисних зон потенційно-небезпечних об'єктах громади, в прибережній зоні, а також в парках і скверах, відповідно до затвердженого плану графіку.

За інформацією Гідрометеорологічного центру Чорного та Азовського морів екологічна обстановка у деяких населених пунктах громади залишалась незадовільною, а концентрація деяких шкідливих речовин перевищувала граничнодопустимі. Однією з причин забруднення є використання багатьма підприємствами та приватними підприємцями електрогенераторних установок із-за тривалої відсутності електропостачання у місті.

Найбільший рівень забруднення повітря основними та специфічними речовинами спостерігався у північній та північно-західних промислових зонах міста.

З метою оцінки можливого впливу забруднення атмосферного повітря на стан здоров'я населення в населених пунктах області ДУ «Одеський обласний центр контролю та профілактики хвороб Міністерства охорони здоров'я України» проводився постійний моніторинг за станом його якості.

У 2023 році моніторингові дослідження атмосферного повітря здійснювались на визначення 27 забруднюючих речовин на території житлової забудови 47 населених пунктів, у тому числі на території 17 сільських населених пунктів.

Перевищення максимально разових граничнодопустимих концентрацій було виявлено по вмісту пилу, оксид вуглецю, діоксину азоту, сірчаному ангідриду у 18 пробах у містах Одеса, що становить 0,5 %. По іншим інгредієнтам перевищень гігієнічних нормативів у 2023 році не встановлено.

Громадськості відкрито онлайн доступ до результатів вимірювань на офіційному веб-сайті: <http://ecology.odessa.gov.ua> у розділі «Моніторинг довкілля».

2.5 Радіаційне забруднення атмосферного повітря

Згідно постанови Кабінету Міністрів України від 30 березня 1998р. № 391 для визначення радіаційної обстановки запроваджено щоденний моніторинг експозиційної дози гамма-випромінювання на території Одеського регіону.

В межах системи моніторингу ДУ «Одеський обласний лабораторний центр МОЗ України» у 2022 році досліджено 260 проб атмосферного повітря на радіаційне забруднення. Відхилень від фонових значень не виявлено. Максимальна бета-активність проб спостерігається на контрольній ділянці №1 (м. Одеса), що може бути пов'язано з загальним запиленням великого міста.

Згідно постанови Кабінету Міністрів України від 30 березня 1998 р. №391 для визначення радіаційної обстановки запроваджено щоденний моніторинг експозиційної дози гамма-випромінювання на території м. Одеси та районів області. В м. Одесі було встановлено 10 контрольних точок.

В районних центрах виміри проводилися у містах проживання і відпочинку населення не менше ніж у 3-х контрольних точках населеного пункту.

Всього за 2022 рік проведено 30 000 моніторингових досліджень за гаммафоном (експозиційної дози гамма-випромінювань). Середні значення потужності експозиційної дози гамма-випромінювання коливаються від 0,06 до 0,16 мкв/годину, що не перевищує допустимі рівні.

Радіаційний фон на території області складає 11-14 мкР/год., що відповідає природному фону багаторічних спостережень.

Середні значення потужності експозиційної дози гамма-випромінювання коливаються від 0,07 до 0,15 мкЗв/годину, що не перевищує допустимі рівні.

Радіаційний фон на території області складає 11-14 мкР/год., що відповідає природному фону багаторічних спостережень.

Електромагнітний фон

На території громади розташовані об'єкти, що мають прояв електромагнітного забруднення довкілля. До таких об'єктів належить **система ЛЕП та системи основних трансформаторних підстанцій**.

У громаді існує розгалужена **система радіотехнічних об'єктів супутникового зв'язку**. Їх розташування здійснюється на підставі санітарних паспортів. Головним критерієм їх розміщення є потужність та висота розміщення антен з урахуванням висотної суміжної забудови. По контролю даного фактору проводяться регулярні санітарно-технічні перевірки.

2.6 Водні ресурси

Водні ресурси області складаються з запасів підземних та поверхневих вод. Запаси поверхневих вод на території області розподіляються нерівномірно. Північна та центральна частини території характеризуються обмеженими запасами води, а південь та захід, які тяжіють до річок Дністер та Дунай, мають великий запас води.

Станом на 01.01.2022 на території Одеської області нараховується 3147 водозаборів, які належать 2236 водокористувачам. Загальна кількість водопунктів складає 5951 у тому числі артезіанських свердловин – 5748, шахтних колодязів – 193, джерельних каптажів – 9.

За підсумками 2022 року загальна протяжність водопровідних мереж в Одеській області становить 10162,1 км, з них у ветхому та аварійному стані – 3053,3 км, що становить 30,05 % від загальної протяжності. Протяжність каналізаційних мереж складає 1886,4 км, з них у ветхому та аварійному стані – 857,3 км, що становить 45,4 % від загальної протяжності.

Однак, забезпеченість підземними водами якісною питною водою у цілому по області становить близько 30 %. Питне водопостачання області майже на 80 % забезпечується за рахунок поверхневих джерел, тому якість води у поверхневих водних об'єктах є вирішальним чинником санітарного та епідеміологічного благополуччя населення.

Одеський водопровід одержує воду з поверхневих джерел річок Дністер, Ізмаїльський район з ріки Дунай, Болградський район з озера Ялпуг. Всі інші населені пункти користуються водою з підземних джерел.

На території Одеського регіону за особливостями водокористування та умовами водозабезпеченості у межах існуючих річкових басейнів можна виділити п'ять водогосподарських районів, а саме:

1. Північний водогосподарський район охоплює територію Подільського району (колишні Ананьївський, Балтський, Кодимський, Подільський, Окнянський, Любашівський і Савранський адміністративних районів). На території зазначених районів налічується 1079 артсвердловин, з них 786 (73 %) знаходяться у незадовільному технічному стані. Підземні джерела районів є основним джерелом водопостачання і оцінюються, як придатні для питного водокористування.

2. Центральний водогосподарський район охоплює території Березівського району та Роздільняського району (колишні Великомихайлівський, Миколаївський, Захарівський та Ширяївський адміністративні райони). На території зазначених районів налічується 1155 артсвердловин, з них 796 (69 %) знаходяться у незадовільному технічному стані. Мінералізація підземних вод, головним чином верхньосарматських (розвідані горизонти, на які бурять свердловини для споживання води на питні потреби) водоносних горизонтів артезіанського басейну підвищена, але вони являються єдиним джерелом водопостачання.

3. Приміський (Придністровський) водогосподарський район охоплює території міст Одеса, Чорноморськ, Южний, Теплодар, Білгород-Дністровський та Білгород-Дністровського, Одеського, Роздільняського районів (колишні Біляївський, Лиманський, Іванівський, Овідіопольський та Роздільнянський адміністративних райони). Забір води для питного водопостачання здійснюється з річки Дністер та підземних водоносних горизонтів. На території зазначених районів налічується 2338 артсвердловин, з них 1397 артсвердловин (60 %) знаходяться у незадовільному технічному стані.

4. Південно-Західний водогосподарський район охоплює територію Болградського та Білгород-Дністровського району (колишні Арцизький, Саратовський, Тарутинський і Татарбунарський адміністративних райони) та характеризується у цілому незадовільною водогосподарською ситуацією та відсутністю надійних джерел водопостачання – розвідані

підземні води мають високу мінералізацію. На території зазначених районів налічується 796 артсвердловин, з них 470 (59 %) знаходяться у незадовільному технічному стані.

5. Придунайський водогосподарський район охоплює територію міста Ізмаїл та Болградського, Ізмаїльського районів (колишні Болградський, Ізмаїльський, Кілійський і Ренійський адміністративні райони). Забір води для питного водопостачання здійснюється з річки Дунай та підземних водоносних горизонтів. На території зазначених районів налічується 296 артсвердловин, з них 204 (69 %) знаходяться у незадовільному технічному стані.

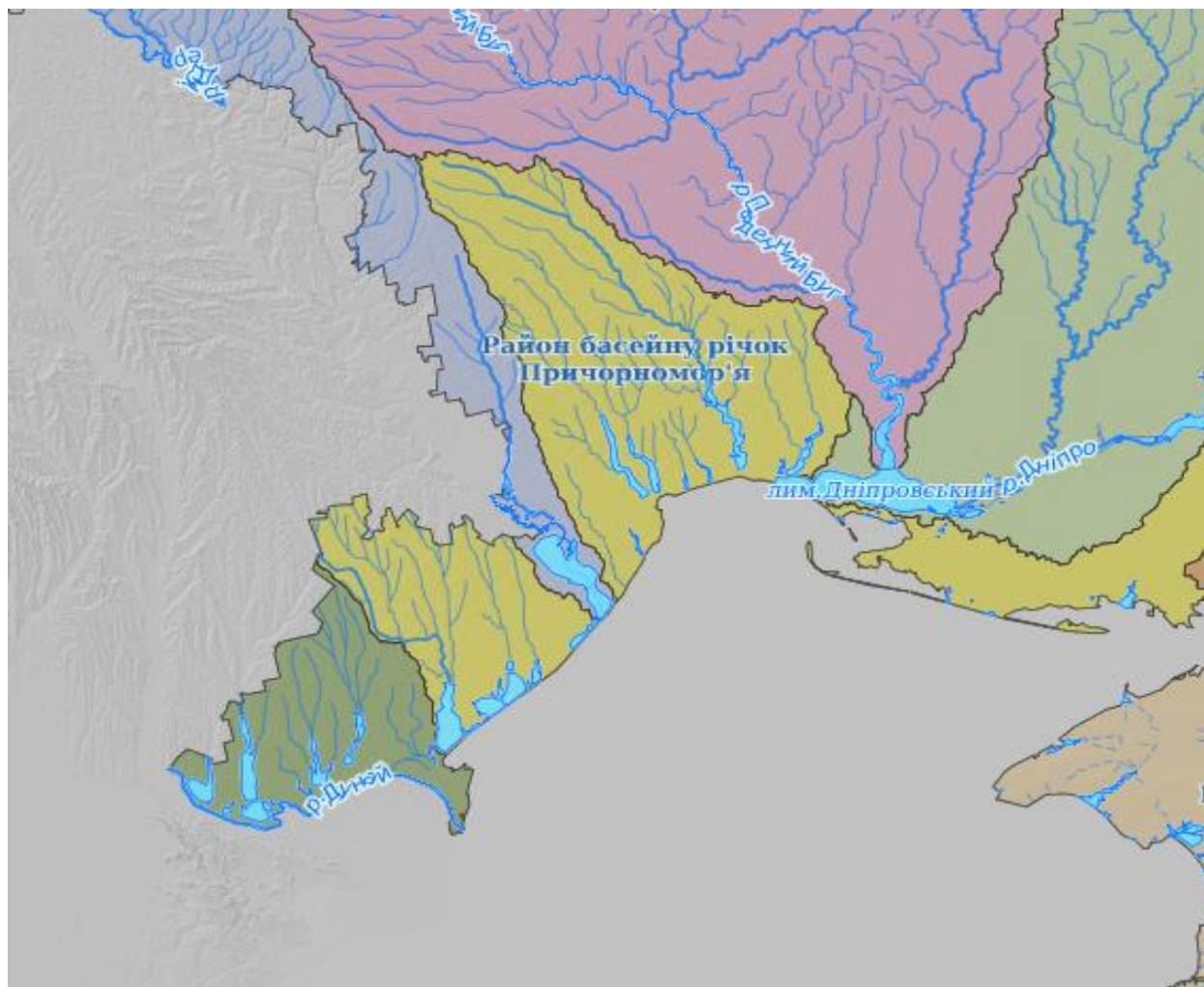

Рис.2 – Викопіювання з Геопорталу Державний водний кадастр України

Основними забруднювачами водних ресурсів являються: ТОВ «Інфокс» філія «Інфоксводоканал», КП «Чорноморськводоканал», КП «Водоканал» м. Арциз, КВЕП «Подільськводоканал», КП «Білгород-Дністровськводоканал», Затоківське ВУЖКГ, КП «Балтаводоканал», ПАТ «Целюлозно-картонний комбінат», МКП «Теплодарводоканал» та інші.

Основними забруднювачами поверхневих вод є підприємства житлово- комунального господарства.

Дослідження фізико-хімічних показників якості води проводились лабораторією моніторингу вод та ґрунтів БУВР річок Причорномор'я та нижнього Дунаю. Інформація щодо проведених досліджень якості поверхневої води наведена в таблиці 2.3.

Інструментально-лабораторний контроль якості поверхневих вод

Назва водного об'єкту	Кількість державних моніторингових створів спостереження, од	Відібрано та проаналізо- вано проб води, од.*	Кількість показників, одиниць**	Кількість випадків та назва речовин з перевищенням ГДК, од.
--------------------------	--	---	---------------------------------------	---

Таблиця 2.6

	усього	у тому числі з перевищенням ГДК			
Басейн р. Дністер					
р. Дністер	2	2	24 (фізхім) та 24 (пріор.)	614 фіз.-хім. та 1464 пріоритетних ЗР	19 (ХСК, циперметрин, алахлор, цибутрин, Cu,Zn,Cr)
р. Ягорлик	1	1	11 (фізхім) та 11 (пріор.)	286 фіз.-хім. та 671 пріоритетних ЗР	8 (ХСК, БСК ₅ , Cu,Zn,Cr)
р. Білочі	1	1	11 (фізхім) та 11 (пріор.)	286 фіз.-хім. та 671 пріоритетних ЗР	15 (ХСК, БСК ₅ , циперметрин, Cu,Zn,Cr, бензо(b)флуорантен)
Кучурганське водосховище	2	2	20 (фізхім) та 20 (пріор.)	520 фіз.-хім. та 1220 пріоритетних ЗР	79 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , СПАР, циперметрин, Cu,Zn,Cr)
р. Турунчук	1	1	10 (фізхім) та 10 (пріор.)	260 фіз.-хім. показників та 610 пріоритетних ЗР	14 (ХСК, БСК ₅ , циперметрин, СПАР, Zn,Cr)
Дністровський лиман	1	1	11(пріор.)	671 пріоритетних ЗР	17 (мінералізація, БСК ₅ , ХСК, Cu,Zn,Cr)
Басейн р. Дунай					
р. Дунай	8	8	33 (фізхім) та 90 (пріор.)	880 фіз.-хім. та 4819 пріоритетних ЗР	81 (ХСК, БСК ₅ , Fe, циперметрин, цибутрин, Cu,Zn,Cr, бензо(g,h,i)перілен)
водосховище Ялпуг-Кугурлуй	3	3	12 (фізхім) та 34 (пріор.)	312 фіз.-хім. та 2074 пріоритетних ЗР	60 (мінералізація, ХСК, циперметрин Cu,Zn,Cr))
водосховище Китай	1	1	12 (пріор.)	732 пріоритетних ЗР	34 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , Cu,Zn,Cr, циперметрин)
водосховище Кагул	1	1	11 (пріор.)	671 пріоритетних ЗР	16 (ХСК, БСК ₅ , циперметрин, Cu,Zn,Cr)
водосховище Катлабух	2	2	20 (пріор.)	1220 пріоритетних ЗР	65 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , циперметрин, цибутрин, Cu,Zn,Cr)
р. Великий Ялпуг	1	1	5 (фізхім) та 5 (пріор.)	130 фіз.-хім. та 305 пріоритетних ЗР	7 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , циперметрин Cu,Zn,Cr)
р. Киргизж-Китай	1	1	7 (фізхім) та 7 (пріор.)	182 фіз.-хім. та 427 пріоритетних ЗР	37 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , Fe, NH ₄ , циперметрин,

					флуорантен, цибутрин, бензо(b)флуорантен, бензо(k)флуорантен, бензо(g,h,i)перілен Cu,Zn,Cr)
р. Карасулак	1	1	10(пріор.)	610 пріоритетних ЗР	21 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , циперметрин, бензо(b)флуорантен, бензо(k)флуорантен, бензо(g,h,i)перілен, цибутрин, Zn,Cr)
р. Нерушай	1	1	12(пріор.)	732 пріоритетних ЗР	15 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , циперметрин, Zn,Cr)
р. Ташбунар	1	1	5(пріор.)	305 пріоритетних ЗР	8 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ Cu,Zn,Cr)
озеро Саф'яни	1	1	1(пріор.)	61 пріоритетних ЗР	8 (мінералізація, БСК ₅ , ХСК, циперметрин, цибутрин, Cu,Zn,Cr)
Басейн річки Південний Буг					
р. Кодима	1	1	11(пріор.)	671 пріоритетних ЗР	7 (циперметрин, Cu,Cr, цибутрин)
Басейн річок Причорномор'я					
р. Каплань	1	1	7 (фізхім) та 7 (пріор.)7 (пріор.)	133 фіз.-хім. та 122 пріоритетних ЗР	13 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , циперметрин, Zn,Cr)
р. Чага	1	1	7 (фізхім) та 4 (пріор.)	185 фіз.-хім. та 244 пріоритетних ЗР	34 (мінералізація, ХСК, СПАР, БСК ₅ , Fe, флуорантен, NH ₄ , бензо(a)пірен, цибутрин, бензо(b)флуорантен, бензо(k)флуорантен, бензо(g,h,i)перілен, циперметрин, Zn)
р. Когильник	1	1	11 (фізхім) та 8 (пріор.)	289 фіз.-хім. та 488 пріоритетних ЗР	42 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , СПАР, NH ₄ , Cu,Zn, бензо(b)флуорантен, бензо(k)флуорантен, бензо(g,h,i)перілен, циперметрин)
р. Сарата	1	1	7 (фізхім) та 4 (пріор.)	185 фіз.-хім. та 244 пріоритетних ЗР	26 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , СПАР, бензо(b)флуорантен, бензо(k)флуорантен, бензо(g,h,i)перілен,

					циперметрин, Zn,Cr;)
р. Хаджидер	2	2	11 (фізхім) та 8 (пріор.)	289 фіз.-хім. та 976 пріоритетних ЗР	43 (мінералізація, БСК ₅ , ХСК, NH ₄ , СПАР, циперметрин, Zn,Cr; низький розчинений кисень у травні, вересні)
Водосховище Сасик	1	1	8 (пріор.)	488 пріоритетних ЗР	30 (мінералізація, БСК ₅ , ХСК, циперметрин, бензо(g,h,i)перілен, Zn,Cr)
р. Алкалія	1	1	8 (пріор.)	488 пріоритетних ЗР	11 (ХСК, мінералізація, циперметрин, Zn,Cr)
р. Великий Куяльник	1	1	8 (пріор.)	488 пріоритетних ЗР	1 (мінералізація, ХСК, тетрахлорметан)
р. Тилігул	1	1	8 (пріор.)	488 пріоритетних ЗР	12 (ХСК, мінералізація, флуорантен, бензо(b)флуорантен, бензо(k)флуорантен, бензо(g,h,i)перілен, циперметрин, Cu,Zn,Cr)
Хаджибейський лиман	1	1	8 (пріор.)	488 пріоритетних ЗР	20 (ХСК, БСК ₅ , мінералізація, флуорантен, циперметрин, бензо(a)пірен бензо(b)флуорантен, бензо(k)флуорантен, бензо(g,h,i)перілен) Cu,Zn,Cr)
Тилігульський лиман	1	1	8 (пріор.)	488 пріоритетних ЗР	14 (мінералізація, ХСК, БСК ₅ , циперметрин, тетрахлорметан, Cu,Zn,Cr)

2.7 Земельні ресурси, ґрунти та надра

Земельні ресурси Одеської області (3331,38 тис. га) характеризуються надзвичайно високим рівнем освоєння.

Найбільшою є питома вага земель сільськогосподарського призначення – 2588,18 тис. га, з них рілля – 2077,042 тис. га. У структурі земель землі сільськогосподарського призначення займають 77,69 %, у тому числі рілля – 62,35 %.

Землі громадського призначення займають 30,5 тис. га.

Площа земель оздоровчого призначення становить 2,0 тис. га, а площа рекреаційного призначення – 4,5 тис. га.

Землі лісогосподарського призначення, ліси та інші лісовкриті площі займають 223,4 тис. га або 6,7 % території області.

Землі водного фонду займають 210,73 тис. га або 6,33 % території області, в тому числі природні водотоки (річки та струмки) – 15,3 тис. га, озера та лимани – 167,2 тис. га, ставки – 12,1 тис. га, штучні водосховища – 7,6 тис. га, штучні водостоки (канали, колектори, канали) – 8,4 тис. га.

Землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики займають 31,7 тис. га.

До порушених земель віднесено 2,4 тис. га (з них не використовуються у виробництві 1,5 тис. га).

Землі, що використовуються для транспорту та зв'язку, в цілому по Одеській області займають 25,1 тис. га.

Площа земель під твердими побутовими відходами складає 0,5 тис. га, з яких більша частина не відповідає екологічним нормам.

Структура земельного фонду регіону наведена в таблиці 2.7.

Таблиця 2.7

Структура земельного фонду Одеської області

Категорія земель та види земельних угідь	2020		2021		2022	
	всього, тис.га	% до загальної площі території	всього, тис.га	% до загальної площі території	всього, тис.га	% до загальної площі території
1	4	5	6	7	10	11
Загальна територія, у т.ч.	3331,40	100,00	3331,40	100,00	3331,38	100,00
1. Сільськогосподарські угіддя	2591,60	77,80	2588,22	77,69	2588,22	75,56
рілля	2075,3	62,30	2076,97	62,35	2077,04	62,34
перелogi	27,40	0,82	27,18	0,82	27,18	0,82
багаторічні насадження	86,50	2,60	82,331	2,47	82,29	2,47
сіножаті і пасовища	402,40	12,08	401,75	12,06	401,67	12,06
2. Ліси та інші лісовкриті площі	222,99	6,70	223,36	6,70	223,41	6,71
з них вкриті лісовою рослинністю	199,8	6,00	200,245	6,01	200,20	6,01
3. Забудовані землі	131,16	3,90	134,14	4,03	134,14	4,02
4. Відкриті заболочені землі	73,30	2,20	77,2	2,32	76,97	2,31
5. Відкриті землі без рослинного покриву або з незначним рослинним покривом (піски, яри, землі зайняті зсувами, щебенем, галькою, голими скелями)	33,80	1,01	30,79	0,92	31,03	0,93
6. Інші землі	278,55	8,36	277,69	8,34	277,65	8,33
Всього земель (суша)	3120,80	93,68	3120,66	93,67	3120,65	93,67
Території, що покриті поверхневими водами	210,6	6,32	210,74	6,33	210,73	6,33

Найважливішою і найбільш поширеною ґрунтоутворюючою породою на території області є лес (рис.3). У лесостеповій частині ґрунтовий покрив досить різноманітний. Але більшу частину Одеського лісостепу вкривають середньогумусні чорноземи (вміст гумусу 5-8%). У багатьох містах трапляються невеличкими острівцями опідзолені сірі і деградовані ґрунти. У долинах рік поширені піщані алювіально-лучні ґрунти. Різноманітність ґрунтів у лісостеповій частині області пояснюється тим, що в минулому ґрунти тут утворилися, як під лісовою, так і під трав'янистою рослинністю. Для всіх ґрунтових комплексів одеського лісостепу характерна природна родючість.

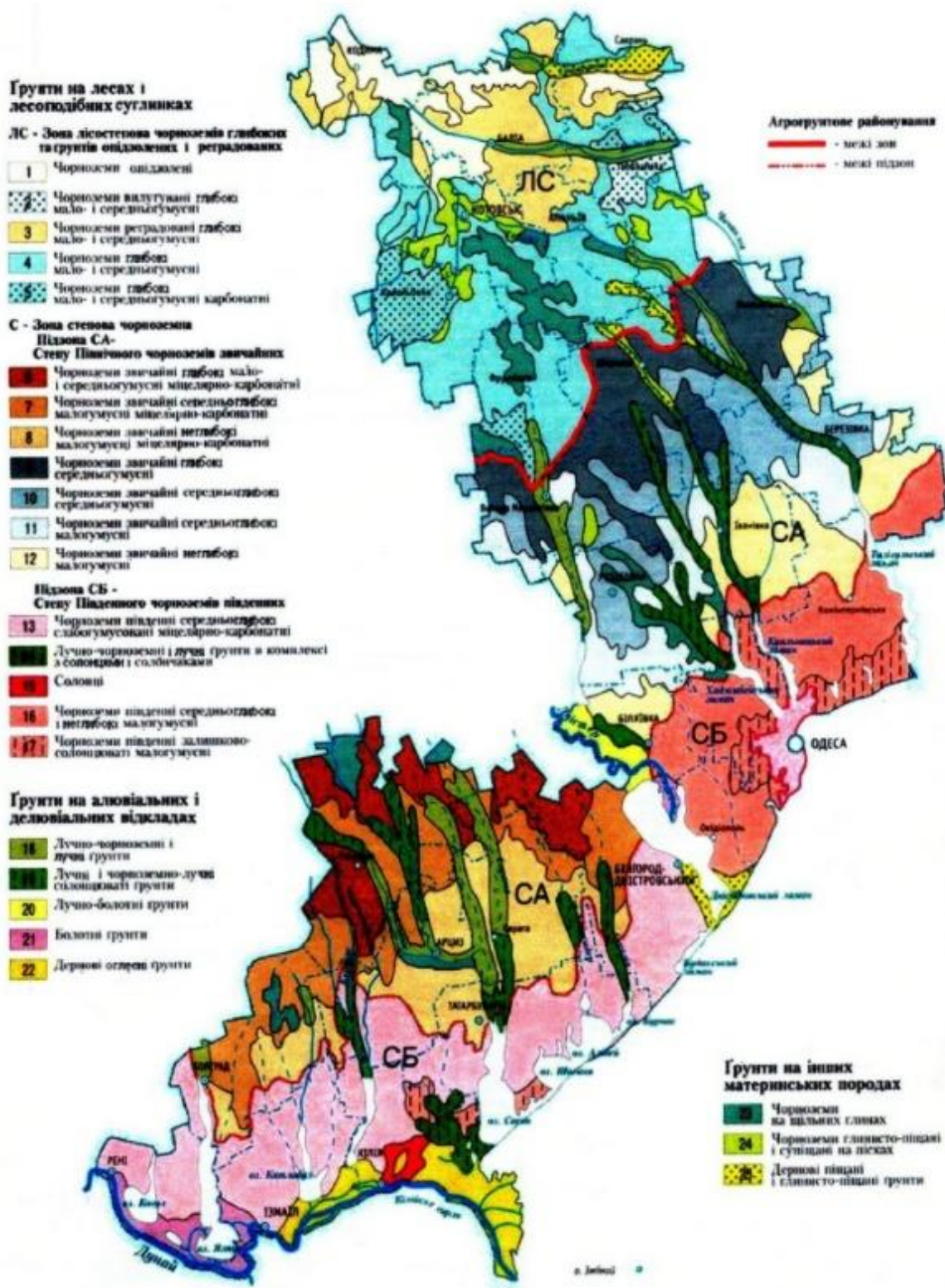

Рис.3 – Карта ґрунтів Одеської області

Степ займає більшу частину території області, ґрунтознавці поділяють його на південний, або сухий (приморська смуга) і центральний. Центральний степ на півночі межує з лісостепом. На півдні його межа проходить по лінії Роздільна –Березівка. Тут на лесових материнських породах найбільш поширений звичайний середньогумусний чорнозем, який відрізняється від типового меншим гумусним горизонтом, вміст гумусу в ньому 6-7,5%. У південному, або сухому степу на вододілах найбільш поширений звичайний південний мало- і середньогумусний чорнозем (вміст гумусу 4-4,5%). Південні чорноземи на захід від Одеси мають товщу гумусних горизонтів 55-60см. У задністровській частині області більшу частину території займають також південні чорноземи. У крайньому північно-західному кутку її досить поширені глибокі середньогумусні

чорноземи. На південний схід до лінії с. Червоноармійське (Болградський район) – Нова Іванівка-Роша (Тарутинський район) – Старокозаче поширені звичайні малогумусні чорноземи. У прибережній смузі від озера Сасик до Дністровського лиману ґрунти в основному солонцюваті. У заплавах Дунаю і Дністра поширені мулуваті-болотні в комплексі з торфово-болотними.

Мінерально-сировинна база області майже на 80 % складається із сировини для виробництва будівельних матеріалів. Найбільш важливими видами є: цементна сировина, керамзитова сировина, камінь будівельний, вапняк для опіку, піски.

Найбільше розповсюдження мають тверді нерудні корисні копалини місцевого значення: піски, суглинки, гравій, галька, граніти, які використовуються як будівельні матеріали чи сировина для їх виробництва. За даними Причорноморського ДРГП на території області налічується 145 родовищ корисних копалин, що застосовуються у будівництві та знаходяться на Державному балансі родовищ корисних копалин, з яких розробляються лише 45 родовищ.

Деградація земель – природне або антропогенне спрощення ландшафту, погіршення стану, складу, корисних властивостей і функцій земель та інших органічно пов'язаних із землею природних компонентів (Закон України «Про охорону земель»). Стан консервації земель наведено у таблиці 3.5.

Консервація земель Одеської області

Таблиця 2.5

Рік	Вид земель, що потребує консервації	Усього на початок року		Проведено консервацію		Потребують консервації	
		тис. га	% до загальної площі території	тис. га	% до загальної площі території	тис. га	% до загальної площі території
1	2	3	4	5	6	7	8
2020	Одеська область	34,2217	31,07	х	х	34,2217	31,07
2021	Одеська область	22,3326	18,57	х	х	23,3326	18,57
2022	Одеська область	84,3823	2,53	х	х	84,3823	2,53

Важливість питання ефективного використання та охорони земель сільськогосподарського призначення у Одеській області є одним з найактуальніших, адже в області понад 2,5 млн га сільськогосподарських угідь, у тому числі більш 2 млн га ріллі, більше 80 тис. га виноградників. Контроль щодо охорони земель вимагає невідкладних науково обґрунтованих заходів, спрямованих на підвищення родючості ґрунтів та отримання екологічно чистих продуктів харчування. Так, з метою організації сільськогосподарського виробництва і впорядкування сільськогосподарських угідь у межах землеволодінь та землекористувань для ефективного ведення сільськогосподарського виробництва, раціонального використання та охорони земель, створення сприятливого екологічного середовища і покращання природних ландшафтів за заявою землевласників або землекористувачів розробляються проекти землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь (ст. 52 Закону України «Про землеустрій»).

2.8 Поводження з відходами

Відсутність роздільного збирання відходів робить у багатьох випадках тверді побутові відходи рівнозначними з промисловими за характером та наслідками впливу на довкілля та здоров'я населення. Морфологічний склад побутових відходів з кожним роком ускладнюється, включаючи в себе все більшу кількість екологічно небезпечних компонентів та речовин. Проблема екологічної небезпеки твердих побутових відходів торкається всіх стадій поводження з ними, починаючи зі збирання і транспортування та закінчуючи підготовкою до використання утильних компонентів, знищенням або похованням фракцій, які не використовуються.

Серед небезпечних відходів, що утворилися протягом року, значна кількість відходів свинцю, міді, нафтопродуктів та нафтошламів, відпрацьованих формувальних сумішей, осадків з відстійників після реагентного або коагуляційного очищення, важких металів, відпрацьованих каталізаторів тощо.

Дані щодо операцій поводження з небезпечними відходами впродовж 2021-2023 років в Одеській області наведено у табл.

Утворення та поводження з відходами

№ з/п	Показники	2021	2022	2023
1	2	3	4	5
1	Утворено відходів I- IV класів небезпеки,	370,1	195,1	193,9
2	в т. ч. відходів I-III класів небезпеки	2,3	0,7	0,9
3	Утилізовано відходів I- IV класів небезпеки,	9,2	10,8	3,6
4	в т. ч. відходів I-III класів небезпеки	6,1	7,2	2,7
5	Спалено відходів I- IV класів небезпеки,	43,3	39,9	32,7
6	в т. ч. відходів I-III класів небезпеки	2,5	4,6	2,1
7	Видалено у спеціально відведені місця чи об'єкти відходів I- IV класів небезпеки,	647,7	480,9	513,6
8	в т. ч. відходів I-III класів небезпеки	0,0	0,0	0,0

Примітка: інформація наведена за даними Головного управління статистики в Одеській області

Поводження з відходами (збирання, зберігання, утилізація та видалення). До категорії надзвичайно небезпечних належать ртуть та ртутьвміщуючі відходи. На регіональному досвіді простежується можливість успішного вирішення проблеми ртутьвміщуючих відходів, у першу чергу, люмінесцентних ламп. Так, для впорядкування поводження з відпрацьованими люмінесцентними лампами, що є відходами I класу небезпеки через вміст ртуті, на базі ліцензованих підприємств створюються системи централізованого збирання, зберігання і вивезення на переробку цього виду небезпечних відходів. Однак, питання про централізоване вивезення ртутьвміщуючих відходів, яке вирішене у м. Одеса, в районах вирішено лише частково.

В цілому в Одеській області створені та експлуатуються потужності з утилізації та знешкодження небезпечних відходів виробництва та споживання.

Всього експлуатується 1 демеркурізаційна установка ТОВ «НВК «Укрекопром» та 2 комплекси по термічному знешкодженню небезпечних відходів (інсинераторів) та комплекс по термічному знешкодженню небезпечних відходів ТОВ «Утільвторпром».

Також, серйозною проблемою залишалась проблема зберігання та безпечного поводження з непридатними хімічними засобами захисту рослин (далі - ХЗЗР), які залишились на території Одеської області з радянських часів.

Умови їхнього зберігання та тара не відповідають чинним нормам безпеки, технічний стан місць зберігання з часом погіршується. Подальше розташування таких небезпечних речовин в області призводить до забруднення довкілля, створює загрозу життю та здоров'ю людей. Ситуація вимагає вжиття невідкладних заходів щодо їх безпечного збирання, перевантаження, перевезення та видалення/утилізації

Одним із складних та проблемних місць накопичення ХЗЗР був бункер могильника біля села Алтестове Одеського району Одеської області, побудований у 1978 році Одеським морським торговельним портом, який на той час перебував у підвідомчому підпорядкуванні Чорноморського морського пароплавства і Міністерства морського флоту СРСР. На цьому об'єкті розміщено і обліковується 147,0 тонн отрутохімікатів (ДДТ) із затонулого в Одеській затоці 1972 року теплохода «Моздок». Сьогодні підтримання об'єкта в експлуатаційному стані залишилось за Державним підприємством «Одеський морський торговельний порт», який належить до сфери управління Міністерства інфраструктури України та залишається в державній власності.

В умовах воєнного стану заходи з ліквідації зазначеного об'єкта були терміновими. Тому розпорядженням голови облдержадміністрації від 16 лютого 2023 року № 112/А-2023 (зі

змiнами) затверджено Регiональну комплексну програму з охорони довкiлля Одеської облaстi на 2023 рiк, якою передбачено виконання заходу «Забезпечення екологiчно безпечного збирання, перевезення, зберiгання, оброблення, утилізації, видалення, знешкодження i захоронення вiдходiв та небезпечних хiмiчних речовин бiля с. Алтестове отрутомогильник, у тому числi непридатних або заборонених до використання хiмiчних засобiв захисту рослин (ХЗЗР) та тари з пiд них».

06.10.2023 Департаментом укладено договiр № 19 з та ТОВ «НВК УКРЕКОПРОМ» про надання послуг iз забезпечення екологiчно безпечного збирання, перевезення, зберiгання, оброблення, видалення вiдходiв виробництва, одержання i застосування бiоцидiв та фiтофармацевтичних препаратiв, включно з вiдходами пестицидiв та гербiцидiв, якi не вiдповiдають стандартам, мають прострочений термiн придатностi чи не придатнi для використання за призначенням (код А4030) бiля с. Алтестове отрутомогильник в кiлькостi 147 тонн.

Роботи за вищезазначеним договором були виконанi у повному обсязi ТОВ «НВК УКРЕКОПРОМ» у груднi 2023 року. Крiм того, станом на 30 липня 2024 року було завершене виконання послуги iз забезпечення екологiчно безпечного збирання, перевезення, зберiгання, оброблення, видалення вiдходiв виробництва, одержання i застосування бiоцидiв та фiтофармацевтичних препаратiв, включно з вiдходами пестицидiв та гербiцидiв, якi не вiдповiдають стандартам, мають прострочений термiн придатностi чи не придатнi для використання за призначенням на територiї Подiльського, Березiвського, Бiлгород-Днiстровського, Болградського, Iзмайльського, Одеського, Роздiльнянського районiв Одеської облaстi, на яких розташовувались ще 49 складiв, загальною кiлькостю 311,3756 тонн.

На територiї Одеської облaстi, за даними щорiчної звітностi за формою № 1-ТПВ, кiлькiсть змiшаних твердих побутових вiдходiв, зiбраних та перевезених пiдприємствами виконавцями послуг за 2023 рiк складає 3,491 млн. м³/ 872,923 тис.т, кiлькiсть змiшаних твердих побутових вiдходiв захоронених на полiгонах та звалищах за 2023 рiк складає 3,320 млн. м³/ 830,226 тис.т.

Послугами з вивезення ТПВ охоплено 69 % населення.

Згiдно з даними звітностi за формою 1-ТПВ в облaстi дiють 91 пiдприємства, що надають послуги у сферi управлiння ТПВ, з яких: 69 пiдприємства комунальної форми власностi, 1 - з часткою комунальної форми власностi, 21 - приватної форми власностi.

Роздiльне збирання окремих компонентiв ТПВ запроваджено в облaстi в 44 населених пунктах. Тобто бiльша кiлькiсть ТПВ захоронюється у змiшаному (невiдсортованому) виглядi на полiгонах ТПВ.

За даними Департаменту житлово-комунального господарства та енергоефективностi Одеської обласної державної адмiнiстрацiї кiлькiсть смiттєзвалищ складає 628 од, загальною площею 1 046,32 га.

Департаментом екологiї та природних ресурсiв обласної державної адмiнiстрацiї до 09.07.2023 вiвся реєстр мiсць видалення вiдходiв. Станом на 09.07.2023 року до реєстру МВВ було внесено 530 мiсць видалення вiдходiв, з них 516 звалищ твердих побутових вiдходiв загальною площею 1274,93 га.

Актуальною та гострою проблемою є питання незадовiльного стану майже всiх полiгонiв та порушень правил їх експлуатацiї вiдповiдно до норм чинного законодавства.

На територiї Одеської облaстi майже всi смiттєзвалища не вiдповiдають нормам екологiчної безпеки (в т. ч. вимогам ДБН В.2.4-2-2005) та потребують реконструкцiї вiдповiдно до нормативно-правових документiв.

Бiльша частина смiттєзвалищ експлуатуються з наступними порушеннями:

- вiдсутнi проекти полiгонiв, документи щодо введення в експлуатацiю, iнструкцiї з експлуатацiї МВВ, щорiчнi технологiчнi плани органiзацiї робiт iз захоронення вiдходiв,
- не здiйснено належне приймання i контроль вiдходiв;
- майже на всiх смiттєзвалищах вiдсутнiй днiоізолюючий захисний екран, що призводить до потрапляння небезпечних шкiдливих речовин у ґрунти та пiдземнi горизонти;
- вiдсутнi споруди щодо збирання та утилізації бiогазу;

- не здійснюється збирання та знезараження фільтрату;
- не здійснюються спостереження за станом забруднення ґрантів, підземних вод та атмосферного повітря в районі полігону;
- відсутні дані про реальні обсяги накопичених відходів;
- відсутній належний збір та вивезення ТПВ з населених пунктів, що призводить до утворення великої кількості несанкціонованих сміттєзвалищ.

Побутові відходи, які утворюються в місті Одеса та прилеглих територіях, вивозяться на Одеське міське звалище ТПВ-1 «Дальницькі кар'єри».

Сміттєзвалище розташоване близько 3 км від с. Великий Дальник Одеського району та близько 2,5 км від с. Нова Долина Одеського району, загальною площею 96,2 га.

Полігон ТПВ-1 «Дальницькі кар'єри» експлуатується ТОВ «КЛІАР-СІТІ».

На сміттєзвалище приймаються тверді побутові та промислові відходи, що вивозяться з території м. Одеса, Іллічівського порту та прилеглих населених пунктів самовивезенням (по талонам). Полігон експлуатується з початку 1974 року.

На державному рівні не розроблено типового проєкту полігону твердих побутових відходів для невеликого населеного пункту. А саме в цих містечках несанкціоновані звалища набувають не тільки досить великих розмірів, а й накопичують небезпечні речовини і матеріали.

Однією з побічних, але дуже актуальних проблем полігонів побутових відходів, є попадання і накопичення токсичних відходів за рахунок порушення підприємствами правил поводження з ними.

Основні показники поводження з відходами, тис. т

№ з/п	Показники	2021	2022	2023
1	Утворено	370,1	195,1	193,9
2	Одержано від інших підприємств	-	-	-
3	Спалено	43,3	39,9	32,7
3.1	у тому числі з метою отримання енергії	-	-	-
4	Використано (утилізовано)	9,2	10,8	3,6
5	Направлено в сховища організованого складування (поховання)	647,7	480,9	513,6
6	Передано іншим підприємствам	-	-	-
7	Втрати відходів внаслідок витікання, випаровування, пожеж, крадіжок	-	-	-
8	Наявність на кінець звітної року у сховищах організованого складування та на території підприємства	-	-	-

Примітка: інформація наведена за даними Головного управління статистики в Одеській області

Інформація про кількість сміттєзвалищ (полігонів)

№ з/п	Назва одиниці адміністративно-територіального устрою регіону	Кількість
1	2	3
	Сміттєзвалища (полігони)	
1	Березівський район	130
2	Білгород-Дністровський район	83
3	Болградський район	88
4	Ізмаїльський район	47
5	Одеський район	49
6	Подільський район	148
7	Роздільнянський район	83
Всього		628

Примітка: інформація наведена за даними Департаменту житлово-комунального господарства та енергоефективності Одеської обласної державної адміністрації.

На території громади частково налагоджене централізоване вивезення сміття та роздільне збирання відходів пластику. Спостерігається досить велика кількість стихійних сміттєзвалищ.

2.9 Культурна спадщина

В області діє 25 установ обласного підпорядкування: 6 театральних-видовищних закладів, 3 обласні бібліотеки, 5 центрів національних культур, 7 музеїв, 3 навчальні заклади культури і мистецтв, а також 6 закладів національного значення.

На території м. Одеса та Одеської області розташовані більше 4500 пам'яток культурної спадщини які презентують період від античності до ХХ ст. Найбільшою є концентрація архітектурних пам'яток в центральній частині Одеси, де розташовані такі визначні пам'ятки як Одеський національний академічний театр опери та балету, Потьомкінські сходи, ансамбль Приморського бульвару, Воронцовський та Шахський палади, палади Абаза та Гагаріних, які одночасно є популярними туристичними об'єктами. Не менш цікавими є палади на території області – Палац Курисів в с. Курисове Лиманського району та Палац-садиба Дубицьких в с. Василівка Біляївського району.

Найбільш визначною архітектурною пам'яткою на території області є комплекс Акерманської фортеці (XIV-XVI ст.) в м. Білгород-Дністровський.

Не менш цікавими є й культові споруди-пам'ятки такі як Мала мечеть в Ізмаїлі, унікальні для південної України дерев'яні храми в Балтському та Кодимському районі, середньовічні Вірменська та Грецька церкви в Білгород-Дністровському та Миколаївська церква в Кілії.

В області реалізуються великі мистецькі проекти, які стали вже традиційними, зокрема: Міжнародний Одеський Корнійчуковський фестиваль дитячої літератури, XXII Міжнародний книжковий фестиваль «Зелена хвиля»; Одеський міжнародний літературний фестиваль; Міжнародний фестиваль сучасного мистецтва «Два дні і дві ночі нової музики»; мистецький марафон «Ніч в філармонії»; Міжнародний музичний фестиваль «Odessa Classics»; Одеський міжнародний кінофестиваль; фестиваль мистецтв «Оksamитовий сезон в Одеській опері», міжнародний джазовий фестиваль «OdessaJazzFest», Всеукраїнський рокфестиваль «Дунайська Січ» (м. Ізмаїл); регіональний етно -фестиваль «Кодима Фест» (с. Івашків Кодимського району).

Згідно з наявною в управлінні охорони об'єктів культурної спадщини Одеської обласної державної адміністрації архівної документацією, на території розроблення проекту ДПТ, розташованої на земельній ділянці розроблення ДД відсутні пам'ятки культурної спадщини, дана територія не належить до зон охорони пам'ятників.

Згідно матеріалів проекту землеустрою щодо відведення зазначеної земельної ділянки, на її території відсутні землі історико-культурного призначення.

2.10 Об'єкти природно-заповідного фонду

В межах Ізмаїльського району розташовані наступні об'єкти природно-заповідного фонду: Дунайський біосферний заповідник, ландшафтний заказник «Озеро Картал», ландшафтний заказник «Озеро Кагул», ландшафтний заказник «Баранівський ліс», ландшафтний заказник «Лунг», регіональний ландшафтний парк «Ізмаїльські острови», ботанічний заказник «Ліски». Територія планування не охоплює території природно-заповідного фонду.

Рішенням Одеської обласної ради від 20.05.2011 №136-VI затверджено регіональну схему формування екологічної мережі Одеської області, структурними елементами якої є території та об'єкти природно-заповідного фонду, землі, зарезервовані до наступного заповідання, землі водного фонду, водно-болотні угіддя, водоохоронні зони, землі лісового фонду, полезахисні лісосмуги та інші захисні насадження тощо. Екологічна мережа сприятиме поліпшенню умов для здорового довкілля, збереженню та охороні місць розселення унікальних та цінних видів рослин та тварин, збереженню генофонду, високоцінних природних комплексів.

Згідно з регіональною схемою формування екологічної мережі Одеської області, затвердженою рішенням Одеської обласної ради від 20.05.2011 №136-VI, по території Ізмаїльського району Одеської області проходять Нижньо-Дунайський регіональний екологічний коридор, Нижньо-Дунайський природний регіональний Всеєвропейської екологічної мережі. Складовими структурних елементів екологічної мережі є території та об'єкти природно-заповідного фонду, землі, зарезервовані до наступного заповідання, землі водного фонду, водно-болотні угіддя, водоохоронні зони, землі лісового фонду, полезахисні лісосмуги та інші захисні

насадження тощо. Екологічна мережа сприятиме поліпшенню умов для здорового довкілля, збереженню та охороні місць розселення унікальних та цінних видів рослин та тварин, збереженню генофонду, високоцінних природних комплексів. Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень, на основі регіональної схеми формування екологічної мережі Одеської області, забезпечують розроблення та виконання місцевих схем та програм розвитку екомережі, проведення необхідних для цього наукових досліджень відповідно до вимог Закону України «Про екологічну мережу України». За даними експертного висновку щодо природоохоронної цінності території від 15.09.2023 року, виконаного науковцями Одеського національного університету ім. Мечникова, ділянка планування не несе необхідного біотопічного навантаження, яке б могло забезпечувати певний рівень біологічного різноманіття. Крім того, науковцями зроблені висновки про відсутність природоохоронної цінності території та встановлена можливість зміни кадастрової категорії вказаної території з можливістю розміщення річкової інфраструктури.

Проектована ділянка розташована поза меж територій та об'єктів природно-заповідного фонду, не є землями зарезервованими до подальшого заповідання та особливо цінного призначення тощо).

2.11 Здоров'я населення

В березні 2020 року лікарі Одещини розробили перший в Україні Клінічний протокол діагностики та лікування коронавірусної інфекції COVID-19, який став основою для розробки подальших оновлених протоколів лікуванні пацієнтів із SARS-CoV-2. Одразу була створена Державна комісія з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій в Одеській області, яка і зараз контролює ситуацію поширення інфекції та приймає оперативні рішення.

Наказом Департаменту охорони здоров'я Одеської обласної державної адміністрації від 02 листопада 2021 року № 1052 було визначено 28 опорних лікарень в області для лікування хворих на COVID-19.

Постійно ведеться потужна інформаційно-роз'яснювальна робота серед населення щодо дотримання карантинних норм та використання ЗІЗ та освітня робота з медиками з надання компетенції для надання якісної медичної допомоги хворим на COVID-19.

Офіційним речником для регулярного повідомлення громадськості щодо епідеміологічної ситуації на COVID-19 та загальних заходів реагування в Одеській області став голова Одеської обласної державної адміністрації. На сайті КНП «Центр громадського здоров'я» Одеської обласної ради здійснюється інформаційно-роз'яснювальна робота щодо впровадження рекомендацій з інфекційного контролю задля забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя та сталих показників здоров'я населення регіону. Здійснюється моніторингова робота стосовно недопущення погіршення епідемічної ситуації щодо інфекційних захворювань, у тому числі гострих кишкових інфекційних захворювань.

На сайті Одеського обласного центру громадського здоров'я постійно, починаючи із спалаху COVID - 19, розміщується законодавча (протоколи, постанови, вказівки), профілактична, просвітницька та навчальна інформація для медиків та громадськості щодо COVID-2019 на окремій платформі (<https://healthcenter.od.ua/coronavirus/>), яка постійно оновлюється. Також дана інформація щотижня надсилається на місцеву владу області та керівників медичних закладів регіону з подальшим поширенням на території.

На початок 2022 року за програмою медичних гарантій в області визначено 243 надавача медичних послуг з них (комунальні – 135, ФОП -82, приватні (без ФОП) -26), якими укладено 409 договорів із НСЗУ про медичне обслуговування населення за програмою медичних гарантій.

В області продовжується подальше впровадження доступної вертикально-інтегрованої трьохрівневої системи надання медичної допомоги – відкриття сучасних приймально-діагностичних відділень на базі всіх центральних районних лікарень. Впроваджується новий етап медичної реформи – інфраструктурний, який передбачає об'єднання мережі лікарень однієї області до одного госпітального округу, госпітальний округ – це територія, в межах якої має бути забезпечено доступ до якісної і повноцінної медичної допомоги, яка має надаватись постійно.

Нова мережа закладів охорони здоров'я буде формуватись відповідно до принципу госпітальних округів та поділятиметься на надкластерні, кластерні, загальні та пункти первинної

меддопомоги з урахуванням меж адміністративно-територіальних одиниць, географічних особливостей регіону та стану автомобільних доріг, поточних і прогнозованих демографічних показників чисельності населення, структури захворюваності і смертності, оптимальних клінічних маршрутів пацієнтів задля своєчасного доступу до медичної та реабілітаційної допомоги, що ґрунтується на принципах доказової медицини, навантаження на медичних працівників та фахівців із реабілітації.

Продовжується розвиток мережі медичних установ, що надають медичну допомогу хворим з гострим ішемічним інсультом та інфарктами міокарду. 14 закладів охорони здоров'я спеціалізованого і високоспеціалізованого рівня отримали договір із НСЗУ на лікування хворих з інсультом. 7 закладів надають допомогу при лікуванні гострого інфаркту міокарда.

Продовжується робота центрів телемедичного консультування на базі обласної клінічної лікарні та Єдиної диспетчерської служби «103». Медичний працівник, що працює у віддаленому районі, в режимі 24/7 може отримати консультацію кваліфікованого лікаря-спеціаліста та висновок за даними електрокардіографії, рентгенологічного або ультразвукового дослідження. Всі райони Одеської області забезпечені діагностичними комплексами, що мають можливість дистанційної передачі медичних даних.

Розвивається мережа лікувальних закладів для допомоги пацієнтам із онкозахворюваннями. У 2022 році 4 заклади уклали договори на лікування онкологічних захворювань із впровадженням методик сучасної хіміотерапії.

Протягом року в області відбувалось подальша розбудова системи паліативної допомоги. 34 заклади підписали договори із НСЗУ на надання цього виду медичної допомоги.

Первинну допомогу населенню області на 01.09.2022 надають 57 самостійних амбулаторно-поліклінічних закладів (без урахування приватних та відомчих установ), серед яких 13 розташовано в Одесі та 44 – на території районів. В області працює 1364 лікарів первинної медичної допомоги. Забезпеченість населення лікарями загальної практики/сімейної медицини на 01.09.2022 утрималась на показнику 5,8 спеціалістів проти 5,5 на 10 тис на кінець 2021 року. 1 974 тис. осіб мають декларацію із лікарем первинної ланки.

У 2022 році в Одеській області пройшли тестування на ВІЛ 132124 особи, з них швидкими тестами 20416 осіб з груп підвищеного ризику щодо інфікування на ВІЛ. В повному обсязі тест-системами для планової серологічної діагностики ВІЛ-інфекції серед вагітних жінок методом ІФА – обстежено 24761 вагітних жінок.

Станом на 01.01.2023 в області АРТ отримують 19796 осіб (що складає 73,4% від загальної кількості ВІЛ-інфікованих осіб з підтвердженим діагнозом, що перебувають під медичним наглядом в ЗОЗ служби СНІДу), з них 19495 осіб – це дорослі люди та 301 дитина (від 0 до 18 років). Усі пацієнти мають доступ до безкоштовного лікування та профілактики опортуністичних інфекцій у ВІЛ-інфікованих та хворих на СНІД. За 2022 рік проведено 404559 лабораторних досліджень біологічного матеріалу від ВІЛ-інфікованих осіб (клініко-імунологічних, гематологічних та вірусологічних), в тому числі досліджень 18417 досліджень зразків крові пацієнтів на вірусну напруженість РНК ВІЛ.

Станом на 01.01.2023р. під медичним наглядом в закладах охорони здоров'я служби профілактики та боротьби зі СНІДом Одеської області перебувають 27993 ВІЛ-інфіковані особи, з них 9109 хворих з діагнозом СНІД. Показник поширеності ВІЛ-інфекції на 01.01.2023р. становить 1183,1 на 100 тис населення та перевищує майже на 7% показник на 01.01.2022 року (1106,2). За 2022 рік було зареєстровано 3855 нових випадків ВІЛ, що становило 163,9 на 100 тис населення.

У 2022 році на диспансерний облік з встановленим діагнозом СНІД всього узято 686 осіб (29,0 на 100 тис населення) та знято з обліку в зв'язку із смертю від СНІДу – 250 осіб (10,6 на 100 тис населення).

Показник захворюваності на туберкульоз серед нових випадків за 2022 рік дорівнює 73,1 на 100 тис. населення (за 2021 рік – 84,9). Абсолютна кількість нових випадків захворюлих на туберкульоз складає 1724 осіб. Захворюваність на туберкульоз (нові випадки + рецидиви) за 2022 рік дорівнює 93,7 на 100 тис. населення (за 2021 рік – 105,9 на 100 тис. населення). Усього на активний туберкульоз та його рецидив захворіло 2208 осіб. Протягом 2022 року захворіло туберкульозом 43 дитини (за 2021 рік – 29) та 22 підлітки (за 2021 рік – 19).

При аналізі даних щодо виявлення туберкульозу методом мікроскопії мазка мокроти на первинному рівні за 2022 рік показник знизився до 0,7% проти 1,4% за 2021 рік, проте залишається більшим ніж середньо український (Україна за 2021 рік 0,4 %). Контингент хворих на усі форми активного туберкульозу 2022 рік складає 122,7 на 100 тис. населення проти 136,7 у минулому році.

В області ефективно впроваджуються заходи щодо зменшення тягаря ВІЛ-інфекції серед випадків туберкульозу, а саме, відсоток нових випадків туберкульозу, що пройшли тестування на ВІЛ серед хворих на туберкульоз за 2022 рік становить 99,7 %. Проведена значна робота по призначенню антиретровірусного лікування пацієнтам з ко-інфекцією ТБ/ВІЛ. Станом на 01.01.2023 року охоплення АРТ пацієнтів з ко-інфекцією ТБ/ВІЛ складає 95,6% від підлеглих.

Станом на 01.01.23 року в області при лікувально-профілактичних закладах міст та районів, в тому числі і на ФАПах, працює 800 кабінетів щеплень.

Всі кабінети щеплень забезпечені холодильним обладнанням для транспортування та зберігання ІБП з дотриманням умов «холодового ланцюга». Всього в ЛПЗ області в наявності 1122 холодильників, 1129 термосумок, 137 термоконтейнерів.

Проведеним аналізом щеплювальної роботи по області за 2022 рік встановлено, що робота з імунопрофілактики проводилась планово.

Середній показник охоплення рейтинговими щепленнями (середньоарифметичний показник від АКДП-3 до року; Поліо-3 до року, КПК 1 рік, Гепатит В-3 до року, БЦЖ новонароджені) по області складає 80 % (очікуваний 95%). Нижче обласного відсоток охоплення мають Одеський район 78% та Б Дністрівський район 80%, а серед ЛПЗ це ТОВ "Золота нива" 25%, КНП "Тузлівський ЦПМСД" 31,9%, КНП "Одеська обласна клінічна лікарня" 45,4%, КНП "Великодолинський консультативно-діагностичний центр" 46,6%, КНП "Таїровський консультативно-діагностичний центр" 47,7%. Але є території, які працювали значно краще і мають показники вище середнього обласного. Серед таких: Болградський район 113%, Ізмаїльський район 107 %, Подільський район 104%.

За 12 місяців 2022 року в області щепленнями проти дифтерії, кашлюку, правця охоплено 70,2 (95,5 %) дітей першого року життя. На 63,3 % були щеплені діти 6 років. На 59 % були вакциновані діти 16 років. Найнижчий відсоток охоплення серед дітей першого року життя мають такі території: Б Дністрівський район 67,5 %. Але є території, які працювали значно краще і мають показники вище середнього обласного. Серед таких: Подільський район 95,4 % та Ізмаїльський район 93 % райони

Рівень охоплення вакцинацією проти туберкульозу (далі - БЦЖ) новонароджених дітей складає 66,3 % від запланованої цільової групи. Найкращі показники відмічаються у КНП "Тарутинська ЦЛ" 100%, КНП "Любашівська БЛЛ" Любашівської с/р 87%, КНП "Татарбунарська БЛ" 84,4 %, КНП «Березівська ЦМЛ" 77,3%, КНП "Біляївська багатoproфільна лікарня" 72,9%, КНП "Арцизька ЦОЛ" 69,8%, КНП "Кілійська БЛ" Кілійської м/р 69,7 %. Найнижчі показники мають КНП Ізмаїльської м/р "Ізмаїльська МЦЛ" 57,6%, ДОЗ Одеської м/р 56,6%, КНП "Роздільнянська багатoproфільна лікарня" 56,5%, КНП "Білгород-Дністровська МБЛ" 49,60%, КНП "Одеська обласна клінічна лікарня" 45,4%

Середні обласні показники охоплення щепленнями проти кору, епідпаротиту та краснухи дитячого населення складають 66,7 % — діти 1 року та 63 % — діти 6 років. Нижче обласного відсоток охоплення серед дітей першого року життя має КНП "Болградська ЦРЛ" 45,5%, ДОЗ Одеської м/р 48%, КНП "Затоківська АЗПСМ" 48,3%, КНП "Теплодарська ЦМЛ" 54,4%, КНП "Чорноморська лікарня" 54,7%, КНП "Тузлівський ЦПМСД" 58,6%.

За 12 місяців 2022 року проти поліомієліту по області вакциновано 62,3 % дітей до року, ревакциновано у віці 6 та 14 років 58,5 % та 51,7% відповідно. Найнижчі показники охоплення щепленнями проти поліомієліту дітей до року в ТОВ "Золота нива" 14,3%, КП " Мед. лікувально-діагностичний центр "с. Кулевча 15,4%, КНП "Тузлівський ЦПМСД" 20,7%, КНП "Великодолинський консультативно-діагностичний центр" 39%, КНП "ЦПМСД "Фонтанської с/р 46,2%, КНП "ЦПМСД Білгород –Дністровський р/р" 46,4%, КНП "Таїровський консультативно -діагностичний центр" 50,6%. Вище середнього обласного показники отримано в Подільському 102, % та Роздільнянському 98,5 % районах.

2.12. Акустичний режим

Основними джерелами шумового забруднення, що мають прояв планувальних обмежень в умовах Ізмаїльського району є виробнича інфраструктура та транспортна мережа з транзитним рухом транспорту та залізничні шляхи.

2.13. Геологічна будова

Геологічне середовище - верхня частина літосфери і підземної гідросфери, активно взаємодіюча з компонентами ландшафту, яка і знаходиться під впливом техногенної діяльності. Містить у собі ґрунтовий покрив, зону аерації, у природних умовах - зону вільного водообміну підземних вод. Більша частина Одеської області лежить у межах Причорноморської низовини. В Причорноморській низовині переважають палеогенові і неогенові морські відкладення, такі як вапняк, глина, пісок. Також внаслідок корозії на території області до складу ґрунту входять лесові і лесоподібні суглинки. Важливо наголосити, що Одеський регіон попадає в зону невеликої сейсмічної активності, епіцентром якої є гори на території Румунії. Північно-західну частину займають відроги Подільської височини. На південному заході області знаходяться схили Центральномолдавської височини. Територія має рівнинний рельєф. Загальне зниження поверхні спостерігається у напрямку узбережжя Чорного моря. Найвище місце зафіксовано на відрогів Подільської височини – 292 м – пагорб біля села Баштанків, найнижче – 4 м рівень води Куяльницького лиману.

У геологічній будові приймають участь кристалічні породи докембрію, які заглиблені на 1500-2000 м. Зверху вони перекриті товщею осадових відкладів палеогенової, неогенової і четвертинної систем.

Сучасні відклади характеризуються піщано-глинистим алювієм терас Дунаю (потужністю від 5,0 – 7,0 до 10,0 – 25,0 м) суглинистими і супіщаними відкладами з прошаруванням гравію і гальки днищ невеликих ярів і нижніх частин їх схилів (потужність 2,0 – 8,0 м).

Планована діяльність не торкається елементів геологічного, структурно-тектонічного ландшафту і не викличе негативних явищ геотехногенного походження в геологічному середовищі.

2.14. Інженерно-геологічні умови ділянки

В геологічному відношенні, за даними схеми інженерно-геологічного районування, територія розташована в межах західної частини Причорноморської западини і відноситься до категорії високого ризику Інженерно-геологічного освоєння території. Природні рівні залягання ґрунтових вод на плакорі глибше 15-20 м.

Ґрунти проектованої території відносяться до території з ймовірністю розвитку I та II типу просадочності. Відповідно до мікросейсмічного районування дана територія знаходиться у межах 8 бальної сейсмічності.

За ступенем сприятливості для забудови в межах міста виділено три типи територій: сприятливі, малосприятливі і несприятливі.

Території сприятливі для будівництва представлені високою плакорою частиною міста. Поверхня рівна, спокійна з ухилом поверхні не більше 10%. Основою для фундаментів є леси, суглинки лесовидні, супіски. Ґрунтові води залягають глибше 15 м.

Території малосприятливі для будівництва характеризуються ухилами поверхні до 15% (схили ярів), підтопленням (понижені ділянки з високим заляганням ґрунтових вод 1-3 м). При забудові цих територій необхідні додаткові заходи по інженерній підготовці території.

Території несприятливі для будівництва представлені порушеними формами рельєфу, затопленими, заболоченими територіями.

2.15 Гідрогеологічні умови ділянки

Ґрунтові води на території району розповсюджені спорадично в нижньоверхньочетвертинних еолово-делювіальних відкладах, на глибинах 12-20 і більше 20 м. Зміна глибини залягання ґрунтових вод виникає від вододілів та схилів до водотоків (р. Дунай, озера Ялпуг, Кагул, Картал, Кугурлуй). Найменші глибини 0-4 м відмічаються в озерно-алювіальних, у озерних, у верхньочетвертинних еолово-делювіальних та алювіальних, у алювіально-делювіальних відкладах. Водомісткими породами є суглинки, супіски, піски, мули, гравійно-галькові відклади. Потужність водомістких порід 5-30 м. Велика частина

досліджуваної території знаходиться у сприятливих гідрогеологічних умовах з точки зору сейсмічності. При забудові Ренійського району, що мають на даний час сприятливі гідрогеологічні умови (глибина залягання рівня ґрунтових вод більше 4 м) слід враховувати, що в процесі експлуатації споруд, промислових об'єктів може виникнути зміна водного режиму, підвищення рівня ґрунтових вод. Причинами підйому можуть бути: зрошування, інфільтрація зі штучних водойм, втрата з несправних водомереж, знищення природних вирізів, що дренують водоносний горизонт.

Згідно геоструктурних особливостей територія, що підлягає детальному плануванню, відноситься до Причорноморської області надзвичайно низької водності.

За умовами можливого використання підземних вод для цілей водопостачання район відноситься до підрайону можливого використання вод стародавніх алювіальних відкладів долини р. Дунай.

Водоносний горизонт древньо-алювіальних відкладів приурочений до потужної товщі з прошарками гравію, гальки, суглинків, супісків. Глибина залягання горизонту коливається від 21,0 д 56,45 м.

2.16. Рослинний світ

Територія має часткове ґрунтове покриття з трав'янистою рослинністю, поодинокими чагарниками, що хаотично ростуть, на невеликих площах. Загалом у даний час стан навколишнього середовища району проектування можна оцінити як задовільний.

2.17. Прогнозні зміни поточного стану довкілля, у тому числі здоров'я населення, якщо документ державного планування не буде затверджено

Позитивним наслідком реалізації передбачених планувальних рішень є:

- обґрунтування стратегії планування і забудови земельних ділянок площею 6,0 га, на території Ізмаїльського району (за межами територіальної громади);
- обґрунтування майбутніх потреб і визначення переважних напрямів використання територій;
- визначення напрямів сталого розвитку частини території Ізмаїльського району Одеської області;
- планування, забудови та іншого використання територій з дотриманням вимог містобудівного, санітарного, екологічного, природоохоронного, протипожежного та іншого законодавства, урахуванням державних, громадських і приватних інтересів (планувальним обмеженням на території ДПТ є лінії регулювання забудови, межі земельних ділянок суміжних землекористувачів та нормативні санітарні зони основних діючих об'єктів, згідно ДСП 173-96 «Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів»);
- визначення принципів і напрямів планувальної організації та функціонального призначення територій;
- розробка пропозиції щодо удосконалення системи транспортної та логістичної інфраструктури;
- встановлення режиму забудови території, на якій передбачено провадження містобудівної діяльності;
- розробка заходів щодо забезпечення охорони навколишнього природного середовища;
- здійснення моніторингу стану навколишнього природного середовища;
- визначення санітарно-захисних зон, сприятливих умов шляхом комплексного благоустрою та озеленення території.

Результат реалізації проекту – розміщення та експлуатація будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів) на території Ізмаїльського району Одеської області.

У ДДП сформульовані принципи планувальної організації забудови і її просторової композиції.

Необхідність у цій роботі визначена основними планами держави в частині збільшення логістичного потенціалу для забезпечення економічної незалежності України, зокрема населених пунктів, підприємств і установ Одеської області та поліпшення екологічної ситуації за рахунок водного транспорту.

Транспортно-дорожній комплекс в області представлений усіма видами транспорту і включає у себе найкрупніші морські експедиторські торговельні порти, судноплавні компанії, розвинене залізничне та автодорожнє господарство, широку мережу автотранспортних підприємств, аеропортові та аеродромні комплекси, авіакомпанії. В області у широких масштабах забезпечується передача вантажів між різними видами транспорту, діють міжнародні залізнично-морські та автомобільно-морські переправи.

Через територію Одеської області проходять 5 міжнародних транспортних коридорів: сьомий та дев'ятий критські, транспортний коридор TRACECA (Європа-Кавказ-Азія), коридори «Балтійське море - Чорне море» та «Чорноморське транспортне кільце» - транспортний коридор навколо Чорного моря Організації Чорноморського Економічного Спів-робітництва (ОЧЕС). Протяжність транспортних коридорів по території області становить 706,4 км. У 2020 році підприємствами транспорту перевезено 36,2 млн.т вантажів, що на 15,7 % менше, ніж у 2019 році. Вантажообіг зменшився на 2,8 % і становив 64,1 млрд.км.

Послугами пасажирського транспорту скористалися 199,5 млн пасажирів, виконано пасажирообіг в обсязі 5352,3 млн.пас.км, що відповідно на 36,2 % та на 54,7 % менше від обсягів 2019 року.

Позитивним фактором є вигідне розташування проекрованої території щодо транспортних коридорів. Ділянка для розміщення проекрованої інфраструктури у безпосередній близькості до населеного пункту.

У зв'язку з визначенням, у разі не затвердження зазначеного містобудівного документу, та, тим самим, не здійснення розміщення об'єкту планування, можливо прогнозувати погіршення поточного економічного, соціального стану, стану довкілля, у тому числі здоров'я населення, внаслідок будівництва. За результатами проведеного аналізу, розміщення об'єкту транспортної інфраструктури є оптимальним рішенням, з метою забезпечення соціально-економічного розвитку регіону та, у т.ч., поліпшення стану довкілля за рахунок впорядкування території та виконання природоохоронних заходів.

При відсутності реалізації планувальних рішень - не буде досягнуто визначеної цілі, а також збільшуватимуться ризики для стану навколишнього середовища і здоров'я людей. Погіршення якості повітря має значні економічні та соціальні наслідки, включаючи погіршення здоров'я та зниження продуктивності праці, що призводить до погіршення якості життя. Відмова від планувальних рішень ДДП не створить умов розвитку підприємницької діяльності.

3. ХАРАКТЕРИСТИКУ СТАНУ ДОВКІЛЛЯ, УМОВ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ НАСЕЛЕННЯ ТА СТАНУ ЙОГО ЗДОРОВ'Я НА ТЕРИТОРІЯХ, ЯКІ ЙМОВІРНО ЗАЗНАЮТЬ ВПЛИВУ (ЗА АДМІНІСТРАТИВНИМИ ДАНИМИ, СТАТИСТИЧНОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ТА РЕЗУЛЬТАТАМИ ДОСЛІДЖЕНЬ)

Географічне розташування та кліматичні особливості території

Одеська область утворена 27 лютого 1932 року. До її складу входять 7 адміністративних районів, 19 міст, 33 селища, 1 122 сільських населених пункта, 91 територіальна громада. Населення області становить 2 354,4 тис. осіб. Адміністративний центр регіону – м. Одеса - одне з найбільших міст України, важливий транспортний, індустріальний, науковий, культурний і курортний центр з населенням 1 011,5 тис. осіб (на 01.01.2025).

Одеська область займає територію Північно-Західного Причорномор'я від гирла Дунаю до Тилігульського лиману і тягнеться від моря на північ, в глиб суші до 250 км. На півночі Одеська область межує з Вінницькою та Кіровоградською, на сході - з Миколаївською областями, на заході - з Республікою Молдова, на південному заході - частина державного кордону України з Румунією. Усього в межах області пролягають 1 362 кілометри державного кордону. Площа Одеської області складає 5,5 % території України (33,3 тис. кв км). Північна частина області розташована в лісостеповій, а південна - в степовій зоні. Клімат вологий, помірно-континентальний, поєднує риси континентального і морського. Середньорічна температура коливається від 8,2°C на півночі до 10,8°C на півдні області. Загальна сума опадів 340-470 мм на

рік. Взимку переважають північні і південно-західні вітри, влітку - північно-західні і північні. Південна половина області схильна до посух та суховіїв.

Одеська область - малолісна, лісодефіцитна, тому створення лісових насаджень є основною задачею державних лісгосподарських підприємств. Для доведення лісистості Одеської області до оптимальної науково-обґрунтованої – 12 %, при якій ліси найефективніше впливають на клімат, ґрунти, водні ресурси та протидіють ерозійним процесам, необхідно створити 100 тис. га нових лісових насаджень. Збільшення лісистості області від 6 % до 12 % планується здійснювати за рахунок еродованих земель та схилів. Основна мета заліснення - припинення інтенсивних процесів вітрової та водної ерозії.

Одеська область є частиною морського фасаду України. Вона розташована на перетині найважливіших міжнародних водних шляхів: Дунайський водний шлях після завершення будівництва у 1992 році каналу Дунай-Майн-Рейн є найкоротшим виходом із країн Європи в Чорне море, далі - у Закавказзя, Середню Азію, на Близький Схід, ріка Дністер зв'язує регіон з Молдовою, а Дніпро - з Центральною Україною.

Геополітичне положення Одещини обумовлене як вигідним транспортно-географічним розміщенням, так і зростаючою активізацією її участі у великих європейських міжрегіональних організаціях - Асамблеї Європейських Регіонів і Робітничої Співдружності Придунайських країн. Одеська область значною мірою сприяє активній участі України в роботі країн-членів Чорноморського Економічного Співробітництва.

Розвідані попередньо чи оцінені прогнозно понад 160 родовищ корисних копалин (піски, суглинки, гравій, галька, граніти, вапняк, нафта, природний газ, залізна руда, фосфорити, кольорові метали, золото, кам'яне та буре вугілля, лікувальні грязі та ін.), але основна частина розвіданих родовищ знаходиться на орних землях.

До місцевих корисних копалин, які використовуються в промисловості, відносяться і мінеральні підземні води. Найбільш відома лікувальна хлоридно-натрієва мінеральна вода «Куяльник», видобуток якої ведеться в межах Одеського промвузла. Забір води здійснюється на трьох свердловинах № 19, 20, 21 родовища мінеральної води «Куяльник» в м. Одеса, глибина свердловин 75 метрів. Столові слабомінералізовані води видобуваються в містах Ізмаїл, Балта, Білгород-Дністровський, селищі Окни та інших.

Чорне море та лікувальні грязі Куяльницького лиману створюють винятково високий рекреаційний потенціал Одещини. У пониззі великих річок (Дунай, Дністер) і лиманів, на морських узбережжях і в шельфовій зоні розташовані високоцінні й унікальні природні комплекси, водно-болотні угіддя, екосистеми, що формують високий біосферний потенціал регіону, який має національне і міжнародне значення.

Головне природне багатство області – її земельні ресурси, що представлені переважно звичайними та південними чорноземними ґрунтами з високою природною родючістю. У сполученні з теплим степовим кліматом вони формують високий агропромисловий (сільськогосподарський) потенціал регіону. Природні умови сприятливі для вирощування озимої пшениці, кукурудзи, ячменю, проса, соняшнику.

Природно-кліматичні умови

Область характеризується **вологим помірно континентальним кліматом** зі змішаним континентально-морським впливом. Середньорічна температура коливається від 8,2°C на півночі до 10,8°C.

Зимовий період (середня температура січня: від -2°C на півдні до -5°C на півночі) є м'яким, нестабільним та малосніжним. Навесні спостерігається похмура погода з високою ймовірністю туманів через морський вплив. Літо спекотне і сухе (середня температура липня: від 21°C на північному заході до 23°C на півдні, максимальна до 36-39°C, тоді як осінь є більш тривалою, теплою і хмарною порівняно з весною.

Річна кількість атмосферних опадів становить 340-470 мм на рік, причому максимум опадів припадає на літо (зливовий характер). Загальна тривалість сонячного сяйва складає приблизно 2200 годин на рік. Тривалість вегетаційного періоду 168-210 діб супроводжується сумою

активних температур від 28°C до 34°C. Домінуючі вітри: північні/південно-західні взимку та північно-західні/північні влітку. Слід зазначити, що **південна половина території має підвищену кліматичну ризикованість** через часті посухи, суховії та курні бурі.

Ділянка розробки проекту ДПТ розташована у південній частині території Ізмаїльського району Одеської області, на відстані близько 5,5 км від південної межі м. Рені, та на відстані близько 40,0 км від західної межі районного центру - м. Ізмаїл. На відстані 11,5 км на північний захід від ділянки проектування знаходиться міжнародний пункт пропуску через державний кордон України на кордоні з Молдовою - «Рені-Джурджулешти». Сухопутний Державний кордон України та Молдови проходить на відстані 11,00 км від північно-західної межі ділянки проектування. Водний Державний кордон України та Румунії проходить по р. Дунай на відстані 0,40 км від південно-західного кордону ділянки проектування.

Згідно матеріалів раніше розробленої Схеми розташування м. Рені в системі розселення територія, де розташована ділянка розробки проекту ДПТ, може використовуватися для розміщення транспортно-складських об'єктів.

На відстані 0,015 км на схід від ділянки проектування проходить автомобільний шлях міжнародного значення - М-15. Ця ділянка автодороги забезпечує транспортний зв'язок м. Рені з районним центром - м. Ізмаїл. Південно-західна частина ділянки проектування омивається судноплавною р. Дунай, яка забезпечує зв'язок проектного мультимодального терміналу з річковими і морськими портами. Ділянка проектування розташована поблизу двох портів - Ренійського морського торгового порту – який розташований на відстані близько 2,5 км вище за течією р. Дунай, та Міжнародного вільного порту Джурджулешти - який розташований на відстані близько 11,5 км вище за течією р. Дунай.

Ділянка в плані має полігональну форму і витягнута вздовж берега річки, з розмірами сторін: 90,8 м x 19,50 м x 23,10 м x 8,30 м x 620,50 м x 97,70 м x 598,20 м x 30,60 м x 80,00 м x 90,70 м. Уздовж південно-західної протяжності ділянки протікає судноплавна р. Дунай.

На відстані 0,015 км на схід від ділянки проектування проходить автомобільний шлях міжнародного значення - М-15.

На північному сході безпосередньо за межами ділянки розробки ДПТ, розміщується територія Ренійської міської громади, на даній ділянці представлена землями сільськогосподарського призначення.

Зараз більша частина території ділянки проектування вільна від забудови. Існуючі будівлі та споруди представлені спорудами: контрольно-пропускного пункту, ваговою, 2-ма вагами автомобільними, 2-м будівлями складів підлогового зберігання, модульною побутовою будівлею, трансформаторною підстанцією.

Згідно із матеріалами геодезичних вишукувань на ділянці розробки ДПТ присутні мережі й споруди інженерної інфраструктури у вигляді трансформаторної підстанції, ЛЕП 0,4 кВ.

Ділянка розробки проекту ДПТ площею 6,0000 га внесена до Державного земельного кадастру за цільовим призначенням згідно КВЦПЗ: «12.08 Для розміщення та експлуатації будівель і споруд додаткових транспортних послуг та допоміжних операцій» та перебуває у користуванні ТОВ «ПОТОКИ».

Автомобільні транспортні зв'язки на території Ізмаїльського району забезпечуються розгалуженою мережею автодоріг державного та місцевого значення.

Ділянка розроблення ДПТ для розміщення виробничо-перевантажувального комплексу (мультимодального терміналу) розташовується на відстані 0,015 км від автомобільного шляху міжнародного значення - М-15. На відстані близько 9,0 км від ділянки проектування магістраль М-15 з'єднується з територіальним автошляхом Т-16-42, на в'їзді до м. Рені. Обидві ці автомагістралі є складовою єдиної системи автодоріг на території Ізмаїльського району Одеської області.

На відстані близько 5,5 км від ділянки проектування проходить залізничний перегін «Рені-Основна - Джурджулешти (Молдова)», який зв'язує між собою станції: порт Джурджулешти, прикордонну пасажирську залізничну станцію Рені-Основну та вантажно-пасажирську сортувальну залізничну станцію Рені-Наливна.

Ділянка проектування розташована біля двох портів - Ренійським морським торговим портом та Міжнародним вільним портом Джурджулешти, транспортний зв'язок між цими портами забезпечується за допомогою судноплавної р. Дунай.

Транспортний зв'язок з м. Одеса та іншими населеними пунктами, які входять до Одеської області виконуються переважно автомобільним транспортом.

Автобусні пасажирські перевезення через територію Ізмаїльського району здійснюються автобусними маршрутами загального користування.

Вплив на клімат та мікроклімат

Виникнення мікрокліматичних умов, що сприяють розповсюдженню шкідливих видів фауни і флори, в районі розміщення об'єкту не передбачається. Особливості кліматичних умов не сприяють зростанню інтенсивності впливів планованої діяльності на навколишнє середовище.

Атмосферне повітря.

Атмосферне повітря є одним з основних життєво важливих елементів навколишнього природного середовища.

Одеська область – регіон, що виділяється у господарському комплексі України своїми транспортно-розподільчими функціями, розвинутою промисловістю, інтенсивним сільськогосподарським виробництвом. Протягом 2024 р. в атмосферне повітря потрапило 27.416 тис. т забруднюючих речовин, що на 0.389 тис. т (або на 1,4%) менш ніж у 2023 р., та на 0.204 тис. т (або на 1 %) більше ніж у 2022 р.

Кліматичні особливості Одеського регіону, значне збільшення автомобільного парку, його старіння та поганий стан доріг, збільшення інтенсивності потоку на дорогах стали причиною високого рівня забруднення атмосферного повітря. Негативний вплив на довкілля мали викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря, які утворювались внаслідок виробничої діяльності підприємств. Майже три чверті усіх викидів забруднюючих речовин нашого регіону -76,61% спричинено підприємствами постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря, 9.12 % – підприємствами переробної промисловості.

Екологічна обстановка задовільна. Якщо розглядати у середньому за рік, то для Одещини є більш властивим є антициклонічне поле атмосферного тиску, яке на жаль, не сприяє очищенню атмосферного повітря, а навпаки, є дуже сприятливим для накопичення у приземному повітрі шкідливих домішок, як від більш високих стаціонарних джерел, так і від пересувних транспортних засобів. Концентрація деяких шкідливих речовин перевищують нормативи гранично допустимих викидів.

Динаміка викидів в атмосферне повітря, тис. т.

Роки	Викиди в атмосферне повітря, тис.т.			Щільність викидів у розрахунку на 1 кв.км, кг	Обсяги викидів у розрахунку на 1 особу, кг	Обсяг викидів на одиницю ВРП
	Всього	у тому числі				
		стаціонарними джерелами	пересувними джерелами			
2018	129,4	37,4	92,0	3884, 3	54,3	-
2019	126,8	33,1	93,7	3806,2	53,3	-
2020	123,8	42,6	81,7	3716,2	52,3	-
2021	130,4	35,9	94,5	3914,3	55,5	-
2022*	-	27,211	-	_***	_***	-
2023*	-	27,947	-	_***	_***	-
2024*	-	27.416**	-	_***	_***	-

В результаті реалізації планувальних рішень не передбачається значного збільшення викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря та погіршення його стану. До можливих очікуваних потенційних джерел викидів забруднюючих речовин до атмосферного повітря відносяться: станції розвантаження/перевантаження, місця зберігання і транспортування вантажів, локальні очисні споруди очищення госппобутових стоків, процеси перевантаження, робота ДВЗ транспорту. Джерелами об'єкту прогнозується можливість викиду наступних забруднюючих речовин: речовин у вигляді суспендованих частинок (мікрочастинки та волокна), азоту двоокис, вуглецю окис, діоксид сірки, сажа, вуглеводні насичені C₁₂-C₁₉, бензину, метан, аміак, сірководень.

Для зменшення викидів забруднюючих речовин в атмосферу з джерел забруднення мультимодального терміналу рекомендується:

- підтримувати в повній технічній справності резервуари, їх герметичність, технологічне устаткування і трубопроводи;
- підтримувати технічну справність дихальних клапанів, своєчасно проводити їх технічне обслуговування і відповідні регулювання;
- забезпечувати герметичність зливних і вимірів пристроїв, люків оглядових і зливних колодязів;
- здійснювати перелив рідких продуктів тільки із застосуванням герметичних муфт;
- не допускати переливань і розливів рідких продуктів при заповненні резервуарів;
- підтримувати в справності рахунководозуючі пристрої, пристрої для відвертання переливання, системи забезпечення герметичності процесу переливу, системи автоматизованого виміру кількості зливних продуктів в одиницях маси (об'єму), а також облаштування трубопроводу після закінчення операції переливу.

При штатному режимі провадження планової діяльності з урахуванням впровадження передбачених організаційно-технічних заходів та визначених екологічних умов – вплив об'єкту планованої діяльності на атмосферне повітря характеризуватиметься як екологічно допустимий.

Радіаційний стан. Станом на 20 серпня 2025 року, радіаційний фон знаходиться у своїх звичних межах і становить 0,079-0,150 мкЗв/год (найменший та найбільший показники за останні 24 години). Заміри здійснюються різними способами, від онлайн станцій моніторингу до щоденних ручних замірів відповідними державними установами на стаціонарних постах спостереження.

Водні ресурси.

Довжина морської берегової лінії Одеської області сягає 300 км. У межах області розташовані 1134 малих річок і струмків, 15 прісноводних та морських лиманів, 68 водосховищ, 45 озер.

Річкова мережа області належить басейнам Чорного моря, Дністра, Дунаю, Південного Бугу. На території області налічують близько 200 річок довжиною понад 10 км. Головні річки: Дунай (з Кілійським гирлом), Дністер (з притокою Кучурган), Кодима і Савранка (притока Південного Бугу).

На узбережжі знаходиться велика кількість лиманів, найбільші - Дністровський, Хаджибейський, Тилігульський, Куяльницький, Будакський, Тузлівські лимани. У приморській смузі багато прісноводних озер (у тому числі 8 Придунайських озер: Ялпуг, Кугурлуй, Катлабуг, Китай, Кагул, Картал, Саф'яни) і солоних озер (Сасик, Шагани, Алібей, Бурнас).

Водопостачання здійснюється як з поверхневих джерел, так і за рахунок підземних джерел.

До водних об'єктів, які мають категорію лікувальних, відносяться, зокрема, такі відомі родовища пелоїдів лиманів Куяльницького і Хаджибейського, а також родовища мінеральних вод Одеське, Куяльницьке.

Водні ресурси області складаються з запасів підземних та поверхневих вод. Запаси поверхневих вод на території області розподіляються нерівномірно. Північна та центральна частини території характеризуються обмеженими запасами води, а південь та захід, які тяжіють до річок Дністер та Дунай, мають великий запас води.

Регіон багатий на прісноводні та морські лимани (найбільші – Сухой, Великий Аджалицький), а також на річки, озера та водосховища. В селище Великодолинське протікає річка Аккаржанка, яка впадає до Сухого лиману на схід від селища (тече на південь і південний схід від села Березані.). Також неподалік знаходиться річка Кагач (відома як Фонтанка), яка є правою притокою річки Когильник.

Найближчим до села є Сухий лиман, який відділений від моря вузькою косою і є частиною Одеської агломерації. Свою сучасну назву лиман отримав від того, що в часи ізоляції від моря періодично пересихав, іноді до площі 1 км². Попередня назва лиману — Клайнлібентальський лиман — походить від нім. Kleinliebenthal, «Мала долина кохання». Цю назву дали лиману німецькі колоністи. Верхів'я лиману розташовані в двох долинах:

- Клайнлібенталь, нім. *Kleinliebenthal*, «Мала долина кохання». У цій долині розташована основна частина лиману, до якої впадає річка Дальник. На березі розташоване село Малодолинське (стара назва - Клайнлібенталь).

- Гросслібенталь, нім. *Großliebenthal*, «Велика долина кохання». У долині утворилася затока, до якої впадає річка Аккаржанка. На березі затоки розташоване селище Великодолинське (стара назва - Гросслібенталь).

Лиман біля села Молодіжне в Одеському районі – це Великий Аджалицький лиман, який також називають Дофінівським. Він розташований на узбережжі Чорного моря, за 12 км на схід від Одеси. Його особливість: це один з наймілководніших лиманів Північно-Західного Причорномор'я.

На території Молодіжненського старостинського округу розташовано водний об'єкт місцевого значення – Олександрівське водосховище площею водного дзеркала 106,3 га. Напроти СТ «Схід», ТОВ «Аква-Стейт» облаштувало дві водойми для спортивної рибалки: малий ставок – площа 3 га, глибина до 3 м, та великий ставок – площа становить 4 га, глибина до 1,8 м.

У селищі Великодолинському розташовано дві риболовні водойми: перша називається «Піляєвський Ставок», його площа становить 10 гектар, глибина до 4 м., друга – «Агрошкола», площа 4 гектар, глибина до 1 м.

- Приморські зони: На узбережжі формуються дерново-піщані ґрунти, а дельти річок мають мулово-глеєві ґрунти.

Очікуваний вплив реалізації планувальних рішень полягає у водоспоживанні і водовідведенні до локальних очисних споруд, тому можна вважати його допустимим.

Для збору розлитих рідких продуктів на мультимодальному терміналі має бути запас сорбенту в кількості, достатній для ліквідації наслідків максимально можливої протокі. Допускається для збору розлитих продуктів використати пісок, який розміщується на території мультимодального терміналу в спеціальних контейнерах. Місця розливу рідких продуктів на ґрунт необхідно негайно зачистити шляхом зняття шару землі до глибини, на 1 - 2 см що перевищує глибину проникнення рідких продуктів в ґрунт. Вибраний ґрунт віддаляється в спеціально обладнаний контейнер, виїмка, що утворилася, має бути засипана свіжим ґрунтом або піском.

Зливання води, що містить нафту, а також відпрацьованих господарсько-побутових вод із суден слід здійснювати в спеціальні плавзасоби або на берегові очисні споруди. Тверді відходи із суден слід здавати береговим службам для переробки та утилізації.

Скидання стічних вод із суден, які знаходяться у внутрішніх морських водах, територіальному морі та портах України, допускається за умови очищення стічних вод на судових установках, які відповідають вимогам, установленим МАРПОЛ 73/78 та підтвердженням свідоцтвом класифікаційного товариства. Рішення щодо відповідності якості вод нормативам граничнодопустимих концентрацій речовин приймається спеціальними підрозділами Мінприроди України.

Земельні ресурси

Основними джерелами забруднення ґрунтів є виробнича діяльність промислових підприємств, робота комунальних служб та діяльність автотранспорту. Річне утворення промислових відходів I-III класів шкідливості становить орієнтовно 3,8 тис.т. Склад відходів представлений переважно шламами нафтопереробки, відпрацьованими сумішами ливарного виробництва, відходами гальванічного виробництва, відпрацьованими шинами, зерновим пилом. У результаті досліджень проб ґрунту на хімічні показники було відмічено перевищення гранично допустимих концентрацій (ГДК) за такими показниками, як вміст цинку, міді, нітратів, солей важких металів. Перевищення ГДК залишаються стабільними у санітарно-захисній зоні підприємств (до 4 разів), у межах житлової забудови (до 3,4 разів), у зоні стаціонарної рекреації (до 2,7 разів). Дослідження на бактеріологічні показники показали, що усі зони нагляду залишаються у категорії “ґрунт забруднений”.

ґрунти: Чорнозем типовий. Чорнозем південний. Чорнозем звичайний. Темно-сірийопідзолений. Сірі лісові. Темно-сірі лісові. Чорноземи реградовані. Чорноземи типові.

Чорноземи звичайні. Чорноземи південні. Чорноземи солонцюваті. Лучно-чорноземні. Темно-каштанові. Лучні та лучно-болотні. Дернові. Рослинний покрив переважно степовий.

Структура земельного фонду. Загальний земельний фонд громади становить 12656,9 га (табл. 1.1, рис. 1.1). Переважають землі сільськогосподарського призначення – 9055,1 га, або близько 71 % усієї площі. Це визначає аграрну спеціалізацію території та формує основу місцевої економіки. Сільське господарство виступає провідною галуззю, що забезпечує більшість робочих місць, податкові надходження та формує соціально-економічний профіль громади.

Значні площі займають також ліси, лісосмуги, водний фонд та землі житлової й громадської забудови – разом близько 2524,66 га. Зокрема, під житловою забудовою перебуває 636,6 га, а під громадською забудовою – 651,0 га, що забезпечує розміщення адміністративних, освітніх, культурних та медичних об'єктів. Це створює потенціал для подальшого розвитку соціальної інфраструктури, індивідуального житлового будівництва та підвищення якості життєвого простору.

На території громади налічується 1 941 земельних пай загальною площею близько 5 801,4 га, які активно використовуються у сільському господарстві. Домінування приватних паїв засвідчує завершеність земельної реформи та широке залучення мешканців до орендних відносин. Це водночас створює певні ризики – зокрема, фрагментацію земельного фонду, що може ускладнювати ефективне управління агровиробництвом і розвиток великих інвестиційних проєктів.

У стратегічній перспективі громада має орієнтуватися на раціональне використання сільськогосподарських угідь, підвищення їх продуктивності, розвиток інфраструктури агропереробки та логістики, а також на екологічно збалансоване використання земель водного й лісового фондів. Реалізація таких підходів сприятиме підвищенню інвестиційної привабливості території, розширенню джерел місцевих доходів і зміцненню сталості соціально-економічного розвитку громади.

Внаслідок реалізації планувальних рішень не передбачається змін у топографії або в характеристиках рельєфу, поява таких загроз, як землетруси, зсуви, селеві потоки, провали землі та інші подібні загрози. Можливим джерелом забруднення можуть стати витoki з території будівництва, шляхом забруднення від паливно-мастильних матеріалів, технічних рідин, що зберігаються неналежним чином, а також забруднення будівельним сміттям. Ризики будуть мінімізовані за рахунок ретельного управління будівельними роботами, безпечного зберігання паливно-мастильних матеріалів, технічних рідин та інших небезпечних речовин відповідно до кращої міжнародної практики і суворого контролю за відходами та їх утилізації згідно з чинним законодавством. Реалізація рішень, потребує виїмки певного обсягу ґрунту під фундаменти. Верхній шар ґрунту буде зніматися і окремо зберігатися. Частина ґрунту (родюча) буде використана для покриття фундаментів. Інша частина використовуватиметься для відновлення ділянок, з яких здійснюється виїмка матеріалу для облаштування фундаментів або для відновлення інших пошкоджених ділянок території. Виїмка ґрунту проводитиметься з урахуванням місцевих геофізичних умов, так щоб гарантувати безпеку об'єкту і, в той же час, звести до мінімуму вплив на довкілля.

Тваринний світ

Фауна Одеської області різноманітна і представлена 1 500 видами безхребетних та більше 400 видами хребетних тварин. Враховуючи активну урбанізацію міста та антропогенне навантаження на території міста, представники фауни в основному перебувають за межами міста та на його прилеглих територіях.

Серед лісової фауни найчисельнішими є зайці-русаки, а степової – хом'як, ховрашок, тушканчик. Водяться також лосі, козулі, дикі кабани і кози, лисиці, борсуки, куниці, видри, єнотоподібні собаки та багато видів лісових птахів. На незамерзаючих ділянках Південного Бугу зимують лебеді, дикі гуси та качки.

Найчисельнішою та найважливішою як в природоохоронному, так і екологічному плані групою хребетних тварин області є птахи. Зареєстровано більше 320 видів птахів, серед них зустрічаються рідкісні види, як то: великий та малий баклан, сіра, руда, мала та велика білі чаплі, квак, крячки річковий пелікан рожевий та кучерявий, орлан-білохвіст та інші.

Серед земноводних найбільш чисельними є озерна та їстівна жаби, звичайна квакша та дунайський тритон, а серед плазунів – болотна черепаха, звичайний вуж, прудка ящірка.

Із ссавців особливий інтерес викликає єдиний представник ластоногих Чорного моря – тюлень-монах, окремі особини якого траплялися в українській частині дельти Дунаю на території Дунайського біосферного заповідника. У Чорному морі розповсюджені популяції дельфінів.

Із навколоводних звірів – мешканці прісних водойм: інтродуковані ондатра та єнотоподібний собака, а також рідкісні «червонокнижні» – горностай, річкова видра, європейська норка. В плавнях зрідка зустрічається кіт лісовий.

Починаючи з 2020 року в Одеській області громадська організація Rewilding Ukraine займається відновленням екосистем в дельті Дунаю та в Тарутинському степу за фінансової підтримки гранту Європейського фонду повернення щодо диких тварин Rewilding Europe. Метою проекту стало повернення природного випасу в дельту Дунаю шляхом заселення трав'янистих тварин, таких як водяні буйволи, європейські лані, лісові олені. До Тарутинського степу завезене стадо куланів, ланей, оленів благородних. Попри воєнні дії роботи продовжувались у 2024 році. На сьогодні багато тварин адаптувалися та дали потомство. Це допомагає створити та підтримувати багатий на біорізноманіття напіввідкритий мозаїчний ландшафт з луками, водоймами та різноманітними рослинами, зменшити ризик виникнення пожеж та стимулює екотуризм в регіоні.

Стосовно ведення мисливського господарства необхідно зазначити, що в області зареєстровано 40 користувачів мисливських угідь, за якими закріплено 2,5 млн га угідь. З початку військової агресії РФ проти України використання мисливських тварин на території області не здійснювалось.

За даними зимових обліків чисельності основних видів мисливських тварин їх кількість зросла за останні кілька років приблизно на 72 %, а хижих хутрових м'ясоїдних тварин на 75 % за рахунок відсутності будь якого полювання. На високому рівні залишається чисельність хижих і шкідливих тварин, таких як: вовк, лисиця, єнотоподібна собака, борсук, шакал. Які сприяють розповсюдженню сказу і наносять велику шкоду не лише мисливському, а й сільському господарству.

Щодо іхтіофауни, то в річках і озерах водяться лящ, судак, сом, щука, сазан, окунь та інші види риб. Розводять товстолобика, білого амура, сазана.

В акваторії Дунаю зустрічаються види риб, занесені до Європейського Червоного списку: шип, атлантичний осетер, чорноморський та дунайський лосось, умбра, стерлядь, пічкур дунайський довговусий, йорж смугастий, білуга (найбільша серед риб, що мешкають в прісних водах) і інші. З промислових видів найціннішими є осетрові та дунайський оселедець.

Стосовно ведення рибного господарства в області необхідно зазначити, що рибогосподарська діяльність здійснюється за такими напрямками:

- промисловий вилов водних біоресурсів згідно укладених договорів на право спеціального використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах;
- в умовах Режиму спеціального товарного рибного господарства ;
- аквакультура.

У зв'язку з введенням в Україні воєнного стану, Одеською обласною державною (військовою) адміністрацією, військовими та прикордонниками введено заборону виходу плавзасобів суден флоту рибного господарства для здійснення промислового вилову водних біоресурсів у Чорному морі, Малому Аджаликському лимані, південній частині Дністровського лиману, частково річці Дністер, Шаболатському лимані, Тузловській групі лиманів, частково в р. Дунай та на озері Сасик.

Види тваринного світу, що охороняються:

Види тваринного світу	2022	2023	2024
Загальна кількість видів фауни на території регіону, од.*	521	521	521
% до загальної чисельності видів України*	63	63	63
Види фауни, занесені до Червоної книги України, од.	135	135	135
Види фауни, занесені до додатків Конвенції про міжнародну	59	59	59

торгівлю видами дикої флори і фауни, що перебувають під загрозою зникнення (CITES), од.			
Види флори, занесені до додатків Конвенції про охорону дикої флори і фауни і природних середовищ існування в Європі (Бернська конвенція), од.	160	160	160
Види, занесені до додатків Конвенції про збереження мігруючих видів диких тварин (Боннська конвенція, CMS), од.	282	282	282
Види, що охороняються відповідно до Угоди про збереження афро-євразійських мігруючих водно-болотних птахів (AEWA), од.	93	93	93
Види, що охороняються відповідно до Угоди про збереження кажанів в Європі (EUROBATS), од.	10	10	10

Примітка За інформацією Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова.

Перелік видів тварин, що охороняються, в регіоні (станом на 01.01.2025):

	Назва таксону	Червона книга України	Бернська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Меризія азовська – <i>Moerisia maeotica</i> (Ostroumow, 1896)	+ (зникаючий)							
2	Оліндіас несподіваний <i>Olindias inexpectata</i> (Ostroumov, 1896)	+ (вразливий)							
3	Археобдела каспійська – <i>Archaeobdella esmonti</i> Grimm, 1876	+ (вразливий)							
4	Трохета потайна – <i>Trocheta subviridis</i> Dutrochet, 1817	+ (зникаючий)							
5	Глотківка Щоголева – <i>Erpobdella stschhegolewi</i> (Lukin et Epstein, 1960)	+ (вразливий)							
6	П'явка аптечна – <i>Hirudo lexand</i> Carena, 1820	+ (вразливий)							
7	Брахінекта лякаюча – <i>Branchinecta ferox</i> (M. Milne-Edwards, 1840)	+ (недостатньо відомий)							
8	Бранхіонекта східна – <i>Branchinecta orientalis</i> G.O. Sars, 1901	+ (зникаючий)							
9	Бранхінектела середня – <i>Branchinectella media</i> (Schmankewitsch 1873)	+ (вразливий)							
10	Бранхінела колоча – <i>Branchinella spinosa</i> (H. Milne-Edwards, 1840)	+ (вразливий)							
11	Ніфарг середній – <i>Niphargoides intermedius</i> (Caraus, 1943)	+ (вразливий)							
12	Мізида аномальна – <i>Hemimysis anomala</i> Sars, 1907	+ (зникаючий)							

	Назва таксону	Червона книга України	Бернська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
13	Мізида Варпаховського – <i>Katamysis warpachowskyi</i> Sars, 1893	+ (зникаючий)							
14	Іфігенела шаблінська – <i>Iphigenella shablensis</i> (Carausu, 1943)	+ (вразливий)							
15	Іфігенела колючконога – <i>Iphigenella acanthopoda</i> Sars, 1896	+ (зникаючий)							
16	Іфігенела Андрусева – <i>Iphigenella andrussovi</i> (Sars, 1896)	+ (вразливий)							
17	Рак-самітник – <i>Diogenes pugilator</i> (Roux, 1828)	–							
18	Трав'яний краб – <i>Carcinus mediterraneus</i> Czerniavsky, 1884	+ (рідкісний)							
19	Кам'яний краб – <i>Eriphia verrucosa</i> Forskal, 1775	+ (зникаючий)							
20	Ксанта пореса – <i>Xantho poressa</i> (Olivi, 1792)	+ (нез'ясований)							
21	Мармуровий краб – <i>Pachygrapsus marmoratus</i> (Fabricius, 1793)	+ (рідкісний)							
22	Кольпоциклоп шипуватий – <i>Colpocyclops longispinosus</i> (Monchenko, 1977)	+ (вразливий)							
23	Мухоловка звичайна – <i>Scutigera coleoptrata</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)							
24	Палінгенія довгохвоста – <i>Palingenia longicauda</i> (Olivier, 1791)	+ (зникаючий)							
25	Лютка темна – <i>Lestes macrostigma</i> (Eversmann, 1836)	–						+ (VU)	
26	Стрілка Ліндена – <i>Erythromma lindenii</i> (Selys, 1840)	+ (рідкісний)						+ (LC)	
27	<i>Coenagrion ornatum</i> Selys, 1850	–						+ (NT)	
28	<i>Coenagrion scitulum</i> (Rambur, 1842)	–						+ (LC)	
29	Дозорець-імператор – <i>Anax imperator</i> Leach, 1815	+ (вразливий)						+ (LC)	
30	<i>Sympetrum depressiusculum</i> (Selys, 1841)	–						+ (VU)	
31	Бабка перев'язана – <i>Sympetrum pedemontanum</i>	+ (вразливий)						+ (LC)	

	Назва таксону	Червона книга України	Бернська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	(Allioni, 1776)								
32	Емпуза смугаста – <i>Empusa fasciata</i> Brullè, 1836	+ (вразливий)						+ (VU)	
33	Ірис плямистокрилий – <i>Iris polystictica</i> (Fischer – Waldheim, 1833)	+ (рідкісний)							
34	Боліварія короткокрила – <i>Bolivaria brachyptera</i> (Pallas, 1773)	+ (вразливий)						+ (VU)	
35	Пилкохвіст український – <i>Poecilimon ukrainicus</i> Bey-Bienko, 1951	+ (вразливий)							
36	Дибка степова – <i>Saga pedo</i> (Pallas, 1771)	+ (рідкісний)						+ (VU)	
37	Коник-товстун степовий – <i>Callimenes multituberculatus</i> (Fischer-Waldheim, 1833)	+ (зникаючий)						+ (EN)	
38	Кошеніль польська – <i>Porphyrophora polonica</i> (Linnaeus, 1758).	+ (недостатньо відомий)							
39	<i>Aphelocheirus aestivalis</i> (Fabricius 1794)	–							
40	Стрибун Бессера – <i>Cephalota besseri</i> (Dejean, 1826)	+ (рідкісний)							
41	Стрибун Нордмана – <i>Cicindela nordmanni</i> Chaudoir, 1848	–							
42	<i>Cicindela contorta</i> Fischer von Waldheim, 1828	–							
43	<i>Cicindela trisignata</i> Dejean, 1822	–							
44	Красотіл пахучий – <i>Calosoma sycophanta</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)						+ (VU)	
45	Турун Ештрайхера – <i>Carabus estreicheri</i> (Fischer von Waldheim, 1822)	+ (вразливий)							
46	Жужелиця Шевролата – <i>Parazuphium chevrolati</i> (Castelnau 1833)	+ (рідкісний)							
47	Жужелиця дама – <i>Carterus dama</i> (Rossi, 1792)	+ (рідкісний)							
48	<i>Agabus biguttatus</i> (Olivier, 1795)	–							
49	<i>Agabus didymus</i> (Olivier, 1795)	–							
50	<i>Agabus fuscipennis</i> (Paykull,	–							

	Назва таксону	Червона книга України	Бернська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	1798)								
51	<i>Agabus paludosus</i> (Fabricius, 1801)	—							
52	<i>Platambus maculatus</i> (Linnaeus, 1758)	—							
53	<i>Rhantus grapii</i> (Gyllenhal, 1808)	—							
54	<i>Rhantus latitans</i> Sharp, 1882	—							
55	<i>Rhantus exsoletus</i> (Forster, 1771)	—							
56	<i>Colymbetes striatus</i> (Linnaeus, 1758)	—							
57	<i>Dytiscus circumcinctus</i> Ahrens, 1811	—							
58	<i>Dytiscus marginalis</i> Linnaeus, 1758	—							
59	<i>Hydroporus obscurus</i> Sturm, 1835	—							
60	<i>Herophydrus musicus</i> (Klug, 1834)	—							
61	<i>Hydaticus grammicus</i> (Germar, 1827)	—							
62	<i>Hydroporus discretus</i> Fairmaire et Brisout, 1859	—							
63	<i>Hydroporus memnonius</i> Nicolai, 1822	—							
64	<i>Hydroporus palustris</i> (Linnaeus, 1761)	—							
65	<i>Hydroporus pubescens</i> (Gyllenhal, 1808)	—							
66	<i>Hydroporus tristis</i> (Paykull, 1798)	—							
67	<i>Hygrotus enneagrammus</i> (Ahrens, 1833)	—							
68	<i>Hygrotus pallidulus</i> (Aube, 1850)	—							
69	<i>Hygrotus parallelogrammus</i> (Ahrens, 1812)	—							
70	<i>Hygrotus quinquelineatus</i> (Zetterstedt, 1828)	—							
71	<i>Hygrotus versicolor</i> (Schaller, 1783)	—							
72	<i>Ilybius chalconatus</i> (Panzer, 1796)	—							
73	<i>Ilybius similis</i> Thomson, 1856	—							

	Назва таксону	Червона книга України	Бернська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
74	<i>Laccophilus hyalinus</i> (De Geer, 1774)	—							
75	<i>Nebrioporus ceresyi</i> (Aubè, 1838)	—							
76	<i>Haliphus flavicollis</i> Sturm, 1834	—							
77	<i>Haliphus fulvicollis</i> Erichson, 1837	—							
78	<i>Haliphus fulvus</i> (Fabricius, 1801)	—							
79	<i>Haliphus furcatus</i> Seidlitz, 1887	—							
80	<i>Haliphus heydeni</i> Wehcke, 1875	—							
81	<i>Haliphus immaculatus</i> Gerhardt, 1877	—							
82	<i>Haliphus lineaticollis</i> (Marsham, 1802)	—							
83	<i>Haliphus maculatus</i> Motschulsky, 1860	—							
84	<i>Haliphus obliquus</i> (Fabricius, 1787)	—							
85	<i>Haliphus sibiricus</i> Motschulsky, 1860	—							
86	<i>Haliphus variegatus</i> Sturm, 1834	—							
87	<i>Haliphus zacharenkoi</i> Gramma et Prisny, 1973	—							
88	<i>Hygrobia hermanni</i> (Fabricius 1775)	—							
89	<i>Aulonogyrus concinnus</i> (Klug, 1834)	—							
90	<i>Gyrinus caspius</i> Ménétériés, 1832	—							
91	<i>Gyrinus paykulli</i> Ochs, 1937	—							
92	<i>Gyrinus suffriani</i> Scriba, 1855	—							
93	<i>Orectochilus villosus</i> (O.F. Müller, 1776)	—							
94	Волохатий стафілін – <i>Emus hirtus</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)							
95	<i>Oscypus brunnipes</i> (Fabricius, 1781)	—							
96	<i>Oscypus tenebricosus</i> (Gravenhorst, 1846)	—							
97	Стафілін Плігінського –	+ (вразливий)							

	Назва таксону	Червона книга України	Бернська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	<i>Tasgius pliginskii</i> (Bernhauer, 1915)								
98	Стафілін Сольського – <i>Tasgius solskyi</i> (Fauvel, 1875)	–							
99	Жук-олень – <i>Lucanus cervus</i> Linnaeus, 1758	+ (рідкісний)						+ (NT)	
100	Большелязм однорогий – <i>Bolbelasmus unicornis</i> (Scrank, 1789)	+ (вразливий)							
101	Жук-самітник – <i>Osmoderma barnabita</i> (Motschulsky, 1845)	+ (вразливий)						+ (NT)	
102	<i>Elater ferrugineus</i> Linnaeus, 1758	–						+ (NT)	
103	Євритерія золотиста – <i>Eurythyrea aurata</i> (Pallas, 1776)	+ (рідкісний)							
104	Плоскотілка червона – <i>Cucujus cinnabarinus</i> (Scopoli, 1763)	+ (вразливий)						+ (NT)	
105	<i>Cerocoma schaefferi</i> (Linnaeus, 1758)	–							
106	<i>Cerocoma schreberi</i> (Fabricius, 1781)	–							
107	<i>Epicauta rufidorsum</i> (Goeze, 1777)	–							
108	<i>Mylabris fabricii</i> Sumakov, 1924	–							
109	Морітус темний – <i>Morimus funereus</i> (Mulsant, 1863)	+ (вразливий)						+ (EN)	
110	Вусач-червонокрил Келлера – <i>Purpuricenus kaehleri</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)						+ (LC)	
111	Вусач земляний хрестоносець – <i>Dorcadion equestre</i> (Laxmann, 1770)	+ (вразливий)							
112	Вусач мускусний – <i>Aromia moschata</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)						+ (LC)	
113	<i>Clytra atraphaxidis</i> (Pallas, 1773)	–							
114	<i>Exosoma collare</i> (Hummel, 1825)	–							
115	Левкомігус білосніжний – <i>Leucomigus lexandrin</i> (Pallas, 1771)	+ (рідкісний)							
116	Брахіцерус зморшкуватий – <i>Brachycerus sinuatus</i> (Olivier,	+ (невизначений)							

	Назва таксону	Червона книга України	Бернська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	1807)								
117	<i>Brachycerus foveicollis</i> Gyllenhal, 1833	–							
118	Велетенський мурашиний лев західний – <i>Acanthaclisis occitanica</i> (Villers, 1789)	+ (зникаючий)							
119	Мантіспа штирійська – <i>Mantispa styriaca</i> (Poda, 1761)	+ (рідкісний)							
120	Махаон – <i>Papilio machaon</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)						+ (LC)	
121	Подалірій – <i>Iphiclides podalirius</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)						+ (LC)	
122	Поліксена – <i>Zerynthia polyxena</i> ([Denis et Schiffermüller], 1775)	+ (вразливий)						+ (LC)	
123	Мнемозина – <i>Parnassius mnemosyne</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)						+ (NT)	
124	Зеґрис Евфема – <i>Zegris eupheme</i> (Esper, 1805)	+ (зникаючий)						+ (NT)	
125	Аврора біла – <i>Euchloe ausonia</i> (Hübner, [1804])	+ (вразливий)						+ (LC)	
126	Люцина – <i>Hamearis lucina</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)						+ (LC)	
127	Сатир залізний – <i>Hipparchia statilinus</i> (Hufnagel, 1766)	+ (рідкісний)						+ (NT)	
128	Чорнушка Феґея – <i>Proterebia afra</i> (Fabricius, 1787)	+ (вразливий)						+ (LC)	
129	Томарес Ногеля – <i>Tomares nogelii</i> (Herrich-Schaffer, 1851)	+ (вразливий)						+ (VU)	
130	Синявець Пилаон – <i>Plebeius pylaon</i> (Fisher von Waldheim, 1832)	+ (вразливий)						+ (NT)	
131	Синявець Бавій – <i>Pseudophilotes bavius</i> (Eversmann, 1832)	+ (вразливий)						+ (LC)	
132	Бражник мертва голова – <i>Acherontia atropos</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)							
133	Бражник дубовий – <i>Marumba quercus</i> ([Denis et Schiffermüller], 1775)	+ (рідкісний)							
134	Бражник скабіозовий – <i>Hemaris tityus</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)							
135	Бражник Прозерпіна – <i>Proserpinus proserpina</i>	+ (рідкісний)							

	Назва таксону	Червона книга України	Бернська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	(Pallas, 1772)								
136	Сатурнія велика – <i>Saturnia pyri</i> ([Denis et Schiffermüller], 1775)	+ (вразливий)							
137	Сатурнія мала – <i>Eudia pavonia</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)							
138	Сатурнія середня – <i>Eudia spini</i> ([Denis & Schiffermüller], 1775)	+ (зникаючий)							
139	Сатурнія руда – <i>Aglaia tau</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)							
140	Стрічка блакитна – <i>Catocala fraxini</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)							
141	Стрічка орденська малинова – <i>Catocala sponsa</i> (Linnaeus, 1767)	+ (рідкісний)							
142	Каптурниця пишна – <i>Cucullia magnifica</i> (Freyer, 1840)	+ (рідкісний)							
143	Каптурниця срібляста – <i>Cucullia argentina</i> (Fabricius, 1787)	+ (рідкісний)							
144	Каптурниця срібна – <i>Cucullia argentea</i> (Hufnagel, 1766)	+ (рідкісний)							
145	Совка сокиркова – <i>Periphanes delphinii</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)							
146	Пістрянка весела – <i>Zygaena laeta</i> (Hübner, 1790)	+ (зникаючий)							
147	Пахіцефус степовий – <i>Pachycephus cruentatus</i> (Eversmann, 1847)	+ (зникаючий)							
148	Архірилея чорна – <i>Archirillea inopinata</i> Silvestri, 1920	+ (рідкісний)							
149	Сколія-гігант – <i>Megascolia maculata</i> (Drury, 1773)	+ (неоцінений)							
150	Дисцелія зональна – <i>Discoelius zonalis</i> (Panzer, 1801)	+ (рідкісний)							
151	Аноплій самарський – <i>Anoplius samariensis</i> (Pallas, 1771)	+ (рідкісний)							
152	Амофіла сарептська – <i>Ammophila sareptana</i> Kohl, 1884	+ (рідкісний)							

	Назва таксону	Червона книга України	Бернська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
153	Церцеріс горбкуватий – <i>Cerceris tuberculata</i> (Villers, 1787)	+ (рідкісний)							
154	Стиз двокрапковий – <i>Stizus bipunctatus</i> (F. Smith, 1856)	+ (рідкісний)							
155	Стиз смугастий – <i>Stizus fasciatus</i> (Fabricius, 1781)	+ (рідкісний)							
156	Стизоїд тризубий – <i>Stizoides tridentatus</i> (Fabricius 1775)	+ (рідкісний)							
157	Сфекс рудуватий – <i>Sphex funerarius</i> Gussakovskij, 1934	+ (неоцінений)							
158	Ляппа анафемська – <i>Larra anathema</i> (Rossi, 1790)	+ (неоцінений)							
159	Мелітурга булавовуса – <i>Melitturga clavicornis</i> (Latreille, 1806)	+ (вразливий)							
160	Дазипода шипоносна – <i>Dasypoda spinigera</i> Kohl, 1905	+ (рідкісний)							
161	Бджола-тесляр звичайна – <i>Xylocopa valga</i> Gerstaecker, 1872	+ (рідкісний)							
162	Бджола-тесляр фіолетова – <i>Xylocopa violacea</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)							
163	Бджола-тесляр райдужна – <i>Xylocopa iris</i> (Christ, 1791)	+ (зникаючий)							
164	Джміль моховий – <i>Bombus muscorum</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)							
165	Джміль пахучий – <i>Bombus fragrans</i> (Pallas, 1771)	+ (зникаючий)							
166	Джміль глинистий – <i>Bombus argillaceus</i> Smith, 1854	+ (вразливий)							
167	Джміль лезус – <i>Bombus laesus</i> Morawitz, 1875	+ (вразливий)							
168	Джміль оперезаний – <i>Bombus zonatus</i> Smith, 1854	+ (рідкісний)							
169	Ліометопум звичайний – <i>Liometopum microcephalum</i> (Panzer, 1798)	+ (рідкісний)							
170	Ктир гігантський – <i>Satanas gigas</i> Eversmann, 1855	+ (вразливий)							
171	Ктир шершенеподібний – <i>Asilus crabroniformis</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)							
172	<i>Calyptraea chinensis</i>	—							

	Назва таксону	Червона книга України	Бернська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	(Linnaeus, 1758)								
173	Турикаспія лінка – <i>Turricaspiia lincta</i> Milashevich, 1908	+ (рідкісний)							
174	<i>Turricaspiia triton</i> (Eichwald, 1838)	–							
175	<i>Turricaspiia variabilis</i> (Eichwald, 1838)	–							
176	<i>Euxinipyrigula grigorievi</i> (Alexenko et Starobogatov, 1987)	–							
177	<i>Ovatella myosotis</i> (Draparnaud, 1801)	–							
178	<i>Anisus strauchianus</i> (Clessin, 1886)	–							
179	<i>Lymnaea glutinosa</i> (Muller, 1774)	–							
180	<i>Aplexa hypnorum</i> (Linnaeus, 1758)	–							
181	<i>Euomphalia strigella</i> (Draparnaud, 1801)	–							
182	<i>Helix lutescens</i> (Rossmässler, 1837)	–							
183	Устриця їстівна – <i>Ostrea edulis</i> Linnaeus, 1758	+ (вразливий)							
184	Гіпаніс левіускула – <i>Hypanis laeviuscula</i> (Milachevitch, 1916)	+ (вразливий)							
185	Гіпаніс складчастий – <i>Hypanis plicata</i> (Milashevitch, 1916)	+ (вразливий)							
186	<i>Plagiocardium simile</i> (Milachevitch, 1909)	–							
187	<i>Neopisidium moitessierianum</i> (Paladilhe, 1866)	–							
188	<i>Galactella lactea</i> (Linnaeus, 1758)	–							
189	<i>Unio crassus</i> Philipsson in Retzius, 1788	–							
190	Мінога українська – <i>Eudontomyzon mariae</i> Berg, 1931	+ (зникаючий)						+	+
191	Осетер шип – <i>Acipenser nudiiventris</i> Lovetzky, 1828	+ (зниклий)		+				+	+
192	Стерлядь прісноводна – <i>Acipenser ruthenus</i> Linnaeus, 1758	+ (зникаючий)	+	+				+	+

	Назва таксону	Червона книга України	Бернська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
193	Осетер атлантичний – <i>Acipenser sturio</i> Linnaeus, 1758	+ (зниклий)		+				+	+
194	Осетер російський – <i>Acipenser gueldenstaedti</i> Brandt et Ratzeburg, 1833	+ (вразливий)	+	+				+	+
195	Севрюга звичайна – <i>Acipenser stellatus</i> Pallas, 1771	+ (вразливий)	+	+				+	+
196	Білуґа звичайна – <i>Huso huso</i> (Linnaeus, 1758)	+ (зникаючий)	+	+				+	+
197	Ялець звичайний – <i>Leuciscus leuciscus</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)						+	+
198	Вирезуб причорноморський – <i>Rutilus frisii</i> (Nordmann, 1840)	+ (зникаючий)	+					-	+
199	Бистрянка російська – <i>Alburnoides rossicus</i> Berg, 1924	+ (зникаючий)	+					+	+
200	Шемай чорноморська – <i>Alburnus sarmaticus</i> Freyhof et Kottelat, 2007	+ (вразливий)	+					+	+
201	Марена звичайна – <i>Barbus barbus</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)						+	+
202	Марена дніпровська – <i>Barbus borysphenicus</i> Dybowski, 1862	+ (зникаючий)						+	
203	Карась звичайний, карась золотий – <i>Carassius carassius</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)						+	+
204	Умбра звичайна – <i>Umbra krameri</i> Walbaum, 1792	+ (рідкісний)	+					+	
205	Лосось чорноморський – <i>Salmo labrax</i> Pallas, 1814	+ (зникаючий)						+	+
206	Лосось дунайський, головатиця – <i>Hucho hucho</i> Linnaeus, 1758	+ (зникаючий)	+					+	+
207	Минь річковий – <i>Lota lota</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)							
208	Кефаль рамада – <i>Liza ramada</i> (Risso, 1827)	+ (рідкісний)							
209	Морський чорт європейський – <i>Lophius piscatorius</i> Linnaeus, 1758	+ (вразливий)							
210	Зеус звичайний – <i>Zeus faber</i> Linnaeus, 1758	+ (рідкісний)							
211	Морська голка товсторила –	+ (вразливий)							

	Назва таксону	Червона книга України	Бернська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	<i>Syngnathus variegatus</i> Pallas, 1814								
212	Морська голка тонкорила – <i>Syngnathus tenuirostris</i> Rathke, 1837	+ (вразливий)							
213	Морський коник довгорилий – <i>Hippocampus guttulatus</i> Cuvier, 1829	+ (вразливий)	+	+					+
214	Тригла жовта – <i>Chelidonichthys lucerna</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)							
215	Лаврак європейський – <i>Dicentrarchus labrax</i> (Linnaeus, 1758)	+ (неоцінений)							
216	Кам'яний окунь зебра – <i>Serranus scriba</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)							
217	Судак морський – <i>Sander marinus</i> (Cuvier, 1828)	+ (зникаючий)						+	+
218	Судак волзький, берш – <i>Sander volgensis</i> (Gmelin, 1789)	+ (зникаючий)	+					+	+
219	Чоп звичайний – <i>Zingel zingel</i> (Linnaeus, 1766)	+ (рідкісний)	+					+	+
220	Чоп малий – <i>Zingel streber</i> (Siebold, 1863)	+ (рідкісний)	+					+	+
221	Перкарина чорноморська – <i>Percarina demidoffii</i> Nordmann, 1840	+ (рідкісний)						-	
222	Йорж Балона – <i>Gymnocephalus baloni</i> Holcik et Hensel, 1974	+ (неоцінений)	+					+	+
223	Йорж носар – <i>Gymnocephalus acerinus</i> (Guldenstadt, 1774)	+ (зникаючий)						-	+
224	Йорж смугастий – <i>Gymnocephalus schraester</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)	+					+	+
225	Пагель червоний – <i>Pagellus erythrinus</i> (Linnaeus, 1758)	+ (недостатньо відомий)							
226	Горбань темний – <i>Sciaena umbra</i> Linnaeus, 1758	+ (рідкісний)	+						
227	Умбріна світла, горбань світлий – <i>Umbrina cirrosa</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)	+						
228	Гребінчастий губань золотистий – <i>Ctenolabrus rupestris</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)							

	Назва таксону	Червона книга України	Берн-ська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
229	Риба-присосок європейська – <i>Lepadogaster lepadogaster</i> (Bonnaterre, 1788)	+ (рідкісний)							
230	Риба-присосок товсторила - <i>Lepadogaster candollei</i> Risso, 1810	+ (рідкісний)							
231	Короткопера риба-присосок двоплямиста – <i>Diplecogaster bimaculatus</i> (Bonnaterre, 1788)	+ (рідкісний)							
232	Піскара сіра – <i>Callionymus risso</i> Lesueur, 1814	+ (рідкісний)							
233	Піскара бура – <i>Callionymus pusillus</i> Delaroche, 1809	+ (рідкісний)							
234	Бичок паганель – <i>Gobius paganellus</i> Linnaeus, 1758	+ (рідкісний)							
235	Бичок Букчича – <i>Gobius bucchichi</i> Steindachner, 1870	+ (рідкісний)							
236	Бичок-каспіосома каспійський – <i>Caspiosoma caspium</i> (Kessler, 1877)	+ (рідкісний)							
237	Бичок-пуголоволочок Браунера – <i>Benthophiloides brauneri</i> Beling et Iljin, 1927	+ (рідкісний)							+
238	Бичок-пуголовок зірчастий – <i>Benthophilus stellatus</i> (Sauvage, 1874)	+ (рідкісний)							
239	Тритон дунайський – <i>Triturus dobrogicus</i> (Kirtzescu, 1903)	+ (вразливий)						+ (NT)	
240	Тритон звичайний – <i>Lissotriton vulgaris</i> (Linnaeus, 1758)	–						+ (LC)	
241	Ропуха сіра або звичайна – <i>Bufo bufo</i> (Linnaeus, 1758)	–						+ (LC)	
242	Кумка червоночерева – <i>Bombina bombina</i> (Linnaeus, 1761)	–						+ (LC)	
243	Квакша звичайна – <i>Hyla arborea</i> (Linnaeus, 1758)	–						+ (LC)	
244	Часничниця звичайна – <i>Pelobates fuscus</i> (Laurenti, 1768)	–						+ (LC)	
245	Жаба гостроморда – <i>Rana arvalis</i> Nilsson, 1842	–						+ (LC)	
246	Ящурка різнобарвна – <i>Eremias arguta</i> Pallas, 1773	–						+ (NT)	
247	Ящірка кримська – <i>Podarcis taurica</i> (Pallas 1814)	–						+ (LC)	

	Назва таксону	Червона книга України	Берн-ська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
248	Ящірка зелена – <i>Lacerta viridis</i> (Laurenti, 1768)	+ (вразливий)						+ (LC)	
249	Мідянка звичайна – <i>Coronella austriaca</i> Laurenti, 1768	+ (вразливий)						+ (LC)	
250	Полоз жовточеревий, каспійський – <i>Hierophis caspius</i> (Gmelin, 1789)	+ (вразливий)						+ (LC)	
251	Полоз сарматський, палласів – <i>Elaphe sauromates</i> (Pallas, 1814)	+ (вразливий)						+ (LC)	
252	Полоз лісовий, ескулапів – <i>Zamenis longissimus</i> (Laurenti, 1768)	+ (зникаючий)						+ (LC)	
253	Гадюка Нікольського – <i>Vipera nikolskii</i> Vedmederja, Grubant et Rudaeva, 1986	+ (рідкісний)						+ (LC)	
254	Пелікан кучерявий – <i>Pelecanus crispus</i> (Bruch, 1832)	+ (зникаючий)			+	+		+ (VU)	
255	Баклан малий – <i>Phalacrocorax pygmaeus</i> (Pallas, 1773)	+ (зникаючий)						+ R *	
256	Чапля жовта – <i>Ardeola ralloides</i> (Scopoli, 1769)	+ (рідкісний)				+			
257	Косар – <i>Platalea leucorodia</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)			+	+		+ (LC)	
258	Коровайка – <i>Plegadis falcinellus</i> (Linnaeus, 1766)	+ (вразливий)			+	+		+ (LC)	
259	Лелека чорний – <i>Ciconia nigra</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)			+	+		+ (LC)	
260	Казарка червоногола – <i>Rufibrenta ruficollis</i> (Pallas, 1769)	+ (вразливий)						+ R *	
261	Лебідь-кликун – <i>Cygnus cygnus</i> (Linnaeus, 1758)	–			+	+		+ (LC)	
262	Огар – <i>Tadorna ferruginea</i> (Pallas, 1764)	+ (вразливий)			+	+		+ (LC)	
263	Галагаз – <i>Tadorna tadorna</i> (Linnaeus, 1758)	–			+	+		+ (LC)	
264	Нерозень – <i>Anas strepera</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)						+ (LC)	
265	Шилохвіст – <i>Anas acuta</i> (Linnaeus, 1758)	–			+	+		+ (LC)	
266	Широконоска – <i>Anas clypeata</i> (Linnaeus, 1758)	–						+ (LC)	
267	Чернь червонодзьоба – <i>Netta rufina</i> (Pallas, 1773)	+ (рідкісний)			+	+		+ (LC)	

	Назва таксону	Червона книга України	Берн-ська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
268	Чернь білоока – <i>Aythya nyroca</i> (Guldenstadt, 1770)	+ (вразливий)			+	+		+ (NT)	
269	Гоголь – <i>Bucephala clangula</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)			+	+		+ (LC)	
270	Крех середній – <i>Mergus serrator</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)			+	+		+ (LC)	
271	Скопа – <i>Pandion haliaeetus</i> (Linnaeus, 1758)	+ (зникаючий)							
272	Шуліка чорний – <i>Milvus migrans</i> (Boddaert, 1783)	+ (вразливий)						+ (LC)	
273	Лунь польовий – <i>Circus cyaneus</i> (Linnaeus, 1766)	+ (рідкісний)						+ (LC)	
274	Лунь степовий – <i>Circus macrourus</i> (S.G.Gmelin, 1771)	+ (зникаючий)						+ (NT)	
275	Лунь лучний – <i>Circus pygargus</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)						+ (LC)	
276	Підорлик великий – <i>Aquila clanga</i> (Pallas, 1811)	+ (рідкісний)						+ (VU)	
277	Могильник – <i>Aquila heliaca</i> (Savigny, 1809)	+ (рідкісний)							
278	Орлан-білохвіст – <i>Haliaeetus albicilla</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)						+ R	
279	Балабан – <i>Falco cherrug</i> (Gray, 1834)	+ (вразливий)						+ (EN)	
280	Сапсан – <i>Falco peregrinus</i> (Tunstall, 1771)	+ (рідкісний)						+ (LC)	
281	Боривітер степовий – <i>Falco naumanni</i> (Fleischer, 1818)	+ (зникаючий)						+ (VU)	
282	Журавель сірий – <i>Grus grus</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)			+	+		+ (LC)	
283	Журавель степовий – <i>Anthropoides virgo</i> (Linnaeus, 1758)	+ (зникаючий)			+	+		+ (LC)	
284	Деркач – <i>Crex crex</i> (Linnaeus, 1758)	–			+	+		+ (NT)	
285	Дрохва – <i>Otis tarda</i> (Linnaeus, 1758)	+ (зникаючий)						+ (VU)	
286	Хохітва – <i>Tetrax tetrax</i> (Linnaeus, 1758)	+ (зникаючий)						+ (NT)	
287	Лежень – <i>Burhinus oedicnemus</i> (Linnaeus, 1758)	+ (неоцінений)						+ (LC)	
288	Кулик-сорока – <i>Haematopus ostralegus</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)				+		+ (LC)	
289	Пісочник великий – <i>Charadrius hiaticula</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)			+	+		+ (LC)	
290	Пісочник малий – <i>Charadrius dubius</i> (Scopoli,	–			+	+		+ (LC)	

	Назва таксону	Червона книга України	Берн-ська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	1786)								
291	Пісочник морський – <i>Charadrius alexandrinus</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)			+	+		+ (LC)	
292	Кулик-довгоніг – <i>Himantopus himantopus</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)			+	+		+ (LC)	
293	Чоботар – <i>Recurvirostra avosetta</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)			+	+		+ (LC)	
294	Коловодник ставковий – <i>Tringa stagnatilis</i> (Bechstein, 1803)	+ (зникаючий)			+	+		+ (LC)	
295	Баранець великий – <i>Gallinago media</i> (Latham, 1787)	+ (зникаючий)			+	+		+ (LC)	
296	Кульон тонкодзьобий – <i>Numenius tenuirostris</i> (Vieillot, 1817)	+ (зникаючий)			+	+		+ (CR)	
297	Кульон великий – <i>Numenius arquata</i> (Linnaeus, 1758)	+ (зникаючий)			+	+		+ (LC)	
298	Кульон середній – <i>Numenius phaeopus</i> (Linnaeus, 1758)	+ (зникаючий)			+	+		+ (LC)	
299	Дерихвіст лучний – <i>Glareola pratincola</i> (Linnaeus, 1766)	+ (рідкісний)			+	+		+ (LC)	
300	Дерихвіст степовий – <i>Glareola nordmani</i> (Nordmann, 1842)	+ (зникаючий)			+	+			
301	Чорноголовий реготун – <i>Larus ichthyaethus</i> (Pallas)	+ (зникаючий)			+	+		+ (LC)	
302	Крячок чорнодзьобий – <i>Gelochelidon nilotica</i> (Gmelin, 1789)	–			+	+		+ (LC)	
303	Крячок каспійський – <i>Hydroprogne caspia</i> (Pallas, 1770)	+ (вразливий)			+	+		+ (LC)	
304	Крячок малий – <i>Sterna albifrons</i> (Pallas, 1764)	+ (рідкісний)			+	+		+ (LC)	
305	Голуб-синяк – <i>Columba oenas</i> (Linnaeus, 1758), LC	+ (вразливий)						+ (LC)	
306	Пугач – <i>Bubo bubo</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)						+ (LC)	
307	Сова болотяна – <i>Asio flammeus</i> (Pontoppidan, 1763)	+ (рідкісний)						+ (LC)	
308	Совка – <i>Otus scops</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)						+ (LC)	
309	Сипуха – <i>Tyto alba</i> (Scopoli,	+ (зникаючий)						+	

	Назва таксону	Червона книга України	Бернська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	1769)							(LC)	
310	Жовна зелена – <i>Picus viridis</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)						+ (LC)	
311	Жайворонок малий – <i>Calandrella cinerea</i> (Gmelin, 1789)	–						+ (LC)	
312	Сорокопуд червоноголовий – <i>Lanius senator</i> (Linnaeus, 1758), LC	+ (рідкісний)						+ (LC)	
313	Сорокопуд сірий – <i>Lanius excubitor</i> (Linnaeus, 1758), LC	+ (рідкісний)						+ (LC)	
314	Шпак рожевий – <i>Sturnus roseus</i> (Linnaeus, 1758)	+ (рідкісний)						+ (LC)	
315	Золотомушка жовточуба – <i>Regulus regulus</i> (Linnaeus, 1758)	–						+ (LR/LC)	
316	Скеляр строкатий – <i>Monticola saxatilis</i> (Linnaeus, 1766)	+ (рідкісний)						+ (LC)	
317	Синиця біла – <i>Parus cyanus</i> (Pallas, 1770)	+ (рідкісний)						+ (LC)	
318	Вівсянка чорноголова – <i>Emberiza melanocephala</i> Scopoli, 1769	+ (рідкісний)						+ (LC)	
319	Кутора мала – <i>Neomys anomalus</i> (Cabrera, 1907)	+ (рідкісний)	+					+ (LC)	+
320	Нічниця гостровуха – <i>Myotis blythii</i> (Tomes, 1857)	+ (вразливий)	+				+	+ (NT)	
321	Нічниця Наттерера – <i>Myotis nattereri</i> (Kuhl, 1817)	+ (вразливий)	+				+	+ (LC)	+
322	Нічниця вусата – <i>Myotis mystacinus</i> (Kuhl, 1817)	+ (вразливий)	+				+	+ (LC)	+
323	Нічниця водяна – <i>Myotis daubentonii</i> (Kuhl, 1817)	+ (вразливий)	+				+	+ (LC)	+
324	Вухань звичайний – <i>Plecotus auritus</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)	+				+	+ (LC)	+
325	Вухань австрійський – <i>Plecotus austriacus</i> (Fischer, 1829)	+ (рідкісний)	+				+	+ (LC)	+
326	Вечірниця руда – <i>Nyctalus noctula</i> (Schreber, 1774)	+ (вразливий)	+				+	+ (LC)	+
327	Вечірниця велетенська – <i>Nyctalus lasiopterus</i> (Schreber, 1780)	+ (зникаючий)	+				+	+ (DD)	+
328	Нетопир звичайний – <i>Pipistrellus pipistrellus</i> (Schreber, 1774)	+ (вразливий)	+				+	+ (LC)	+

	Назва таксону	Червона книга України	Бернська конвенція	CITES	CMS	AEWA	EURO-BATS	Європейський червоний список	МСОП
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
329	Нетопир середземноморський – <i>Pipistrellus kuhlii</i> (Kuhl, 1819)	+ (вразливий)	+				+	+(LC)	+
330	Ховрах одеський – <i>Spermophilus odessanus</i> Nordmann, 1840	+ (неоцінений)						+(NT)	+
331	Хом'як звичайний – <i>Cricetus cricetus</i> (Linnaeus, 1758)	+ (неоцінений)	+					+(LC)	+
332	Хом'ячок сірий – <i>Cricetulus migratorius</i> (Pallas, 1773)	+ (недостатньо відомий)						+(LC)	+
333	Горностай – <i>Mustela erminea</i> (Linnaeus, 1758)	+ (неоцінений)	+					+(LC)	+
334	Норка європейська – <i>Mustela lutreola</i> Linnaeus, 1758	+ (зникаючий)	+					+(EN)	+
335	Тхір степовий – <i>Mustela eversmanni</i> Lesson, 1827	+ (зникаючий)	+					+(LC)	+
336	Тхір лісовий – <i>Mustela putorius</i> Linnaeus, 1758	+ (неоцінений)	+					+(LC)	+
337	Видра річкова – <i>Lutra lutra</i> Linnaeus, 1758	+ (неоцінений)	+					+(NT)	+
338	Кіт лісовий – <i>Felis sylvestris</i> Schreber, 1777	+ (вразливий)	+	+				+(LC)	+
339	Афаліна – <i>Tursiops truncatus</i> (Montagu, 1821)	+ (рідкісний)	+	+				+(DD)	+
340	Дельфін звичайний (білобочка) – <i>Delphinus delphis</i> Linnaeus, 1758	+ (неоцінений)	+	+				+(DD)	+
341	Морська свиня (азовка) – <i>Phocoena phocoena</i> (Linnaeus, 1758)	+ (вразливий)	+					+(VU)	+
Усього		244	38	10	31	33	10	156	46

Планована діяльність передбачає заходи по відтворенню зелених насаджень, вплив не відбувається.

Природно-заповідний фонд

Природно-заповідний фонд області (далі – ПЗФ) має в своєму складі 131 територію та об'єкт, загальна площа яких становить 166978,4471 га. Відношення площі природно-заповідного фонду до площі Одеської області становить 5,01 %.

За категоріями об'єкти ПЗФ Одеської області представлені наступним чином: 1 біосферний заповідник (Дунайський біосферний заповідник), 3 національних природних парки (Нижньодністровський, «Тузловські лимани», «Куяльницький»), 1 зоопарк, 1 ботанічний сад, 2 регіональних ландшафтних парки («Ізмаїльські острови», «Тилігульський»), 45 заказників, 25 парків-пам'яток садово-паркового мистецтва, 49 пам'яток природи і 4 заповідних урочища.

В межах Овідіопольського району розташовані наступні об'єкти природно-заповідного фонду: частина Нижньодністровського національного природного парку, площею 7023,6 га, що розташований на землях запасу району та на території Надлиманської і Миколаївської та

Калаглійської сільських рад; ботанічний заказник загальнодержавного значення “Дальницький” загальною площею 1204,00 га, що розташований в кварталах 1-15 Великодолинського лісництва ДП “Одеське лісове господарство”. Відповідно до рішення Одеської обласної ради народних депутатів від 01.10.1993 №496-XXI “Про заходи по збереженню і розвитку природно-заповідного фонду області” на території Овідіопольського району для розширення природно-заповідного фонду області зарезервовані наступні території: “Великодолинська балка” – стрілковий степ і далі довжиною до 5 км площею 125 га; “Грибівка” – неподалік від с. Грибівка площею 100 га; “Роксолани” – прибережна смуга Дністровського лиману, між с. Роксолани та с-щем Овідіополь площею 200 га; “Сухий лиман” – лиман та його прибережна смуга площею 800 га. Резервування територій проводиться з метою збереження їх природоохоронної функції та подальшого проведення спеціальних досліджень спеціалізованими організаціями з уточненням категорії об’єктів природно-заповідного фонду.

Рішенням Одеської обласної ради від 20.05.2011 №136-VI затверджено регіональну схему формування екологічної мережі Одеської області, структурними елементами якої є території та об’єкти природно-заповідного фонду, землі, зарезервовані до наступного заповідання, землі водного фонду, водно-болотні угіддя, водоохоронні зони, землі лісового фонду, полезахисні лісосмуги та інші захисні насадження тощо. Екологічна мережа сприятиме поліпшенню умов для здорового довкілля, збереженню та охороні місць розселення унікальних та цінних видів рослин та тварин, збереженню генофонду, високоцінних природних комплексів.

Згідно з регіональною схемою формування екологічної мережі Одеської області, затвердженою рішенням Одеської обласної ради від 20.05.2011 №136-VI, по території Овідіопольського району Одеської області проходять Азово-Чорноморський природний коридор всеєвропейської екомережі, Азово-Чорноморський природний коридор національної мережі та Чорноморський прибережно-морський регіональний коридор. Складовими структурних елементів екологічної мережі є території та об’єкти природно-заповідного фонду, землі, зарезервовані до наступного заповідання, землі водного фонду, водно-болотні угіддя, водоохоронні зони, землі лісового фонду, полезахисні лісосмуги та інші захисні насадження тощо. Екологічна мережа сприятиме поліпшенню умов для здорового довкілля, збереженню та охороні місць розселення унікальних та цінних видів рослин та тварин, збереженню генофонду, високоцінних природних комплексів. Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень, на основі регіональної схеми формування екологічної мережі Одеської області, забезпечують розроблення та виконання місцевих схем та програм розвитку екомережі, проведення необхідних для цього наукових досліджень відповідно до вимог Закону України «Про екологічну мережу України».

Поводження з відходами та небезпечними хімічними речовинами

Відсутність роздільного збирання відходів робить у багатьох випадках тверді побутові відходи рівнозначними з промисловими за характером та наслідками впливу на довкілля та здоров’я населення. Морфологічний склад побутових відходів з кожним роком ускладнюється, включаючи в себе все більшу кількість екологічно небезпечних компонентів та речовин. Проблема екологічної небезпеки твердих побутових відходів торкається всіх стадій поводження з ними, починаючи зі збирання і транспортування та закінчуючи підготовкою до використання утильних компонентів, знищенням або похованням фракцій, які не використовуються.

Серед небезпечних відходів, що утворилися протягом року, значна кількість відходів свинцю, міді, нафтопродуктів та нафтошламів, відпрацьованих формувальних сумішей, осадків з відстійників після реагентного або коагуляційного очищення, важких металів, відпрацьованих каталізаторів тощо.

Дані щодо операцій поводження з небезпечними відходами впродовж 2021-2023 років в Одеській області наведено у табл.

Утворення та поводження з відходами

№ з/п	Показники	2021	2022	2023
1	2	3	4	5

1	Утворено відходів I- IV класів небезпеки,	370,1	195,1	193,9
2	в т. ч. відходів I-III класів небезпеки	2,3	0,7	0,9
3	Утилізовано відходів I- IV класів небезпеки,	9,2	10,8	3,6
4	в т. ч. відходів I-III класів небезпеки	6,1	7,2	2,7
5	Спалено відходів I- IV класів небезпеки,	43,3	39,9	32,7
6	в т. ч. відходів I-III класів небезпеки	2,5	4,6	2,1
7	Видалено у спеціально відведені місця чи об'єкти відходів I- IV класів небезпеки,	647,7	480,9	513,6
8	в т. ч. відходів I-III класів небезпеки	0,0	0,0	0,0

Примітка: інформація наведена за даними Головного управління статистики в Одеській області

Поводження з відходами (збирання, зберігання, утилізація та видалення). До категорії надзвичайно небезпечних належать ртуть та ртутьвміщуючі відходи. На регіональному досвіді простежується можливість успішного вирішення проблеми ртутьвміщуючих відходів, у першу чергу, люмінесцентних ламп. Так, для впорядкування поведінки з відпрацьованими люмінесцентними лампами, що є відходами I класу небезпеки через вміст ртуті, на базі ліцензованих підприємств створюються системи централізованого збирання, зберігання і вивезення на переробку цього виду небезпечних відходів. Однак, питання про централізоване вивезення ртутьвміщуючих відходів, яке вирішене у м. Одеса, в районах вирішено лише частково.

В цілому в Одеській області створені та експлуатуються потужності з утилізації та знешкодження небезпечних відходів виробництва та споживання.

Всього експлуатується 1 демеркурізаційна установка ТОВ «НВК «Укрекопром» та 2 комплекси по термічному знешкодженню небезпечних відходів (інсинераторів) та комплекс по термічному знешкодженню небезпечних відходів ТОВ «Утільтворпром».

Також, серйозною проблемою залишалась проблема зберігання та безпечного поводження з непридатними хімічними засобами захисту рослин (далі - ХЗЗР), які залишились на території Одеської області з радянських часів.

Умови їхнього зберігання та тара не відповідають чинним нормам безпеки, технічний стан місць зберігання з часом погіршується. Подальше розташування таких небезпечних речовин в області призводить до забруднення довкілля, створює загрозу життю та здоров'ю людей. Ситуація вимагає вжиття невідкладних заходів щодо їх безпечного збирання, перевантаження, перевезення та видалення/утилізації

Одним із складних та проблемних місць накопичення ХЗЗР був бункер могильника біля села Алтестове Одеського району Одеської області, побудований у 1978 році Одеським морським торговельним портом, який на той час перебував у підвідомчому підпорядкуванні Чорноморського морського пароплавства і Міністерства морського флоту СРСР. На цьому об'єкті розміщено і обліковується 147,0 тонн отрутохімікатів (ДДТ) із затонулого в Одеській затоці 1972 року теплохода «Моздок». Сьогодні підтримання об'єкта в експлуатаційному стані залишилось за Державним підприємством «Одеський морський торговельний порт», який належить до сфери управління Міністерства інфраструктури України та залишається в державній власності.

В умовах воєнного стану заходи з ліквідації зазначеного об'єкта були терміновими. Тому розпорядженням голови облдержадміністрації від 16 лютого 2023 року № 112/А-2023 (зі змінами) затверджено Регіональну комплексну програму з охорони довкілля Одеської області на 2023 рік, якою передбачено виконання заходу «Забезпечення екологічно безпечного збирання, перевезення, зберігання, оброблення, утилізації, видалення, знешкодження і захоронення відходів та небезпечних хімічних речовин біля с. Алтестове отрутомогильник, у тому числі непридатних або заборонених до використання хімічних засобів захисту рослин (ХЗЗР) та тари з під них».

06.10.2023 Департаментом укладено договір № 19 з та ТОВ «НВК УКРЕКОПРОМ» про надання послуг із забезпечення екологічно безпечного збирання, перевезення, зберігання, оброблення, видалення відходів виробництва, одержання і застосування біоцидів та фітофармацевтичних препаратів, включно з відходами пестицидів та гербіцидів, які не відповідають стандартам, мають прострочений термін придатності чи не придатні для

використання за призначенням (код А4030) біля с. Алтестове отрутомогильник в кількості 147 тонн.

Роботи за вищезазначеним договором були виконані у повному обсязі ТОВ «НВК УКРЕКОПРОМ» у грудні 2023 року. Крім того, станом на 30 липня 2024 року було завершено виконання послуги із забезпечення екологічно безпечного збирання, перевезення, зберігання, оброблення, видалення відходів виробництва, одержання і застосування біоцидів та фітофармацевтичних препаратів, включно з відходами пестицидів та гербіцидів, які не відповідають стандартам, мають прострочений термін придатності чи не придатні для використання за призначенням на території Подільського, Березівського, Білгород-Дністровського, Болградського, Ізмайльського, Одеського, Роздільнянського районів Одеської області, на яких розташовувались ще 49 складів, загальною кількістю 311,3756 тонн.

На території Одеської області, за даними щорічної звітності за формою № 1-ТПВ, кількість змішаних твердих побутових відходів, зібраних та перевезених підприємствами виконавцями послуг за 2023 рік складає 3,491 млн. м³/ 872,923 тис.т, кількість змішаних твердих побутових відходів захоронених на полігонах та звалищах за 2023 рік складає 3,320 млн. м³/ 830,226 тис.т.

Послугами з вивезення ТПВ охоплено 69 % населення.

Згідно з даними звітності за формою 1-ТПВ в області діють 91 підприємства, що надають послуги у сфері управління ТПВ, з яких: 69 підприємства комунальної форми власності, 1 - з часткою комунальної форми власності, 21 - приватної форми власності.

Роздільне збирання окремих компонентів ТПВ запроваджено в області в 44 населених пунктах. Тобто більша кількість ТПВ захоронюється у змішаному (невідсортованому) вигляді на полігонах ТПВ.

За даними Департаменту житлово-комунального господарства та енергоефективності Одеської обласної державної адміністрації кількість сміттєзвалищ складає 628 од, загальною площею 1 046,32 га.

Департаментом екології та природних ресурсів обласної державної адміністрації до 09.07.2023 вівся реєстр місць видалення відходів. Станом на 09.07.2023 року до реєстру МВВ було внесено 530 місць видалення відходів, з них 516 звалищ твердих побутових відходів загальною площею 1274,93 га.

Актуальною та гострою проблемою є питання незадовільного стану майже всіх полігонів та порушень правил їх експлуатації відповідно до норм чинного законодавства.

На території Одеської області майже всі сміттєзвалища не відповідають нормам екологічної безпеки (в т. ч. вимогам ДБН В.2.4-2-2005) та потребують реконструкції відповідно до нормативно-правових документів.

Більша частина сміттєзвалищ експлуатуються з наступними порушеннями:

- відсутні проекти полігонів, документи щодо введення в експлуатацію, інструкції з експлуатації МВВ, щорічні технологічні плани організації робіт із захоронення відходів,
- не здійснено належне приймання і контроль відходів;
- майже на всіх сміттєзвалищах відсутній дноізолюючий захисний екран, що призводить до потрапляння небезпечних шкідливих речовин у ґрунти та підземні горизонти;
- відсутні споруди щодо збирання та утилізації біогазу;
- не здійснюється збирання та знезараження фільтрату;
- не здійснюються спостереження за станом забруднення ґрантів, підземних вод та атмосферного повітря в районі полігону;
- відсутні дані про реальні обсяги накопичених відходів;
- відсутній належний збір та вивезення ТПВ з населених пунктів, що призводить до утворення великої кількості несанкціонованих сміттєзвалищ.

Побутові відходи, які утворюються в місті Одеса та прилеглих територіях, вивозяться на Одеське міське звалище ТПВ-1 «Дальницькі кар'єри».

Сміттєзвалище розташоване близько 3 км від с. Великий Дальник Одеського району та близько 2,5 км від с. Нова Долина Одеського району, загальною площею 96,2 га.

Полігон ТПВ-1 «Дальницькі кар'єри» експлуатується ТОВ «КЛІАР-СІТІ».

На сміттєзвалище приймаються тверді побутові та промислові відходи, що вивозяться з території м. Одеса, Іллічівського порту та прилеглих населених пунктів самовивезенням (по талонам). Полігон експлуатується з початку 1974 року.

На державному рівні не розроблено типового проєкту полігону твердих побутових відходів для невеликого населеного пункту. А саме в цих містечках несанкціоновані звалища набувають не тільки досить великих розмірів, а й накопичують небезпечні речовини і матеріали.

Однією з побічних, але дуже актуальних проблем полігонів побутових відходів, є попадання і накопичення токсичних відходів за рахунок порушення підприємствами правил поводження з ними.

Основні показники поводження з відходами, тис. т

№ з/п	Показники	2021	2022	2023
1	Утворено	370,1	195,1	193,9
2	Одержано від інших підприємств	-	-	-
3	Спалено	43,3	39,9	32,7
3.1	у тому числі з метою отримання енергії	-	-	-
4	Використано (утилізовано)	9,2	10,8	3,6
5	Направлено в сховища організованого складування (поховання)	647,7	480,9	513,6
6	Передано іншим підприємствам	-	-	-
7	Втрати відходів внаслідок витікання, випаровування, пожеж, крадіжок	-	-	-
8	Наявність на кінець звітнього року у сховищах організованого складування та на території підприємства	-	-	-

Примітка: інформація наведена за даними Головного управління статистики в Одеській області

Інформація про кількість сміттєзвалищ (полігонів)

№ з/п	Назва одиниці адміністративно-територіального устрою регіону	Кількість
1	2	3
	Сміттєзвалища (полігони)	
1	Березівський район	130
2	Білгород-Дністровський район	83
3	Болградський район	88
4	Ізмаїльський район	47
5	Одеський район	49
6	Подільський район	148
7	Роздільнянський район	83
	Всього	628

Примітка: інформація наведена за даними Департаменту житлово-комунального господарства та енергоефективності Одеської обласної державної адміністрації.

На території громади частково налагоджене централізоване вивезення сміття та роздільне збирання відходів пластику. Спостерігається досить велика кількість стихійних сміттєзвалищ.

Відходи. В цілому в Одеській області створені та експлуатуються потужності з утилізації та знешкодження небезпечних відходів виробництва та споживання. Але, існуючих потужностей недостатньо. Система збору небезпечних відходів не розвинута в сільській місцевості. Проблема детоксикації та утилізації мулових осадів стічних вод каналізаційних очисних споруд не знаходить свого ефективного вирішення в регіоні через високий вміст органічних речовин, токсичних солей важких металів, нафтопродуктів, хлорованих та поліциклічних вуглеводнів.

В процесі впровадження планової діяльності очікується утворення наступних видів відходів: ганчір'я, забруднене небезпечними речовинами (15 02 02*), шлами від очищення побутових стічних вод (19 08 05) затверділі відходи, інші ніж зазначені за кодом 19 03 04,

відходи текстилю, інші ніж зазначені за кодом 20 01 13, папір та картон, пластик (20 01 39) деревина, інша ніж зазначена за кодом 20 01 37 (20 01 38) фільтрувальні матеріали, інші ніж зазначені за кодом 15 02 02 (15 02 03). Під час експлуатації об'єктів очікується утворення небезпечних відходів та відходів, що не є небезпечними, що передаватимуться до спеціалізованих підприємств для подальшого вивезення на звалища, оброблення тощо.

Система моніторингу геологічного середовища.

Відповідно до Положення про Державну службу геології та надр України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30.12.2015 № 1174, Держгеонадра серед іншого організовує і координує роботу з моніторингу мінерально-сировинної бази, геологічного середовища та підземних вод і відповідно до постанов Кабінету Міністрів України від 30.03.1998 № 391 «Про затвердження Положення про державну систему моніторингу довкілля», від 13.06.2024 № 684 «Деякі питання функціонування державної системи моніторингу довкілля та її підсистем», від 13.06.2024 № 685 «Про затвердження Порядку здійснення моніторингу геологічного середовища» та від 19.09.2018 № 758 «Про затвердження Порядку здійснення державного моніторингу вод» і є суб'єктом державної системи моніторингу довкілля (зокрема підземні води, масиви підземних вод). Зазначені роботи виконують регіональні геологічні підприємства та дочірні підприємства ПрАТ НАК «Надра України» на замовлення Держгеонадр. За результатами останньої інвентаризації по території Одеської області обліковується 36 спостережних пунктів державної мережі моніторингу підземних вод.

Проблемні питання розвитку громади

В ході аналізу соціально-економічного стану виділено низку проблемних питань, що стримують розвиток Ренійської громади. Вони згруповані за основними сферами:

Охорона здоров'я і соціальний захист:

* *Розвиток медичних послуг.* Стратегічним пріоритетом громади є розширення можливостей КДЦ шляхом удосконалення роботи денного стаціонару з можливістю проведення малих хірургічних втручань (розріз фурункула, видалення гриж та ін.). Для реалізації проєкту необхідна модернізація операційного блоку та його оснащення сучасним медичним обладнанням. Для цього треба відремонтувати операційну та забезпечити її обладнанням. Це дозволить зменшити залежність від лікарень Одеси та Чорноморська. Окремим напрямом є залучення кваліфікованих лікарів через співпрацю з міжнародними програмами (зокрема МКАР) та запровадження місцевих стимулів — забезпечення житлом, службовим транспортом, конкурентною оплатою праці. Це формує сталу кадрову базу та гарантує безперервність надання якісних медичних послуг. Інвестиції в медицину — це інвестиції у стабільність, людський капітал та довгостроковий розвиток громади.

* *Укриття в закладах охорони здоров'я.* Станом на сьогодні наявні захисні споруди не забезпечують повного покриття потреб закладів охорони здоров'я. У зв'язку з цим будівництво окремої захисної споруди цивільного захисту у Ренійській громаді є нагальною потребою. В умовах воєнного стану забезпечення безперервності та безпечності надання медичної допомоги є критично важливим. Пацієнти повинні мати можливість продовжувати лікування навіть під час повітряних тривог та інших загроз. Громада розраховує на отримання державної субвенції з фонду ліквідації наслідків збройної агресії для реалізації зазначеного проєкту.

* *Соціальне житло та підтримка вразливих груп.* Поки що громада не має власного фонду соціального житла. Є потреба придбати декілька квартир для дітей-сиріт, а також створити тимчасове житло для ВПО. Придбання житла навіть на вторинному ринку вимагає значних коштів, тому потрібні державні субвенції. Крім того, особи з обмеженими можливостями (зокрема, опорно-рухового апарату) потребують розширення соціальних послуг — психологічної підтримки, денного догляду. Вирішенням може бути відкриття **центру соціальних послуг** з відділеннями денного перебування, соціальної реабілітації.

* *Створення Ветеранського хабу.* Ренійська громада Ізмаїльського району Одеської області має намір створити Ветеранський хаб на території громади. Основна мета хабу — підтримка, соціальна адаптація та розвиток ветеранської спільноти, військовослужбовців та членів їхніх родин. Ветеранський хаб у Ренійській громаді має стати сучасним осередком

єдності, підтримки та розвитку, де ветерани та їхні родини зможуть отримати допомогу, нові знання, знайти друзів і партнерів, відчувати турботу громади та держави.

Безпека та правопорядок:

* *Громадська безпека.* У громаді спостерігається стабілізація криміногенної ситуації. Забезпечення правопорядку наразі здійснює один офіцер громади, який обслуговує всю територію громади. Разом із тим, у найближчій перспективі планується збільшення кількості офіцерів громади до трьох осіб, що сприятиме підвищенню рівня безпеки та оперативності реагування на правопорушення.

Відповідно до частини першої ст. 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля», здійснення оцінки впливу на довкілля є обов'язковим у процесі прийняття рішень про провадження планованої діяльності, визначеної пунктом 13 частини третьої статті третьої. Така планована діяльність підлягає оцінці впливу на довкілля до прийняття рішення про провадження планованої діяльності.

Вплив електромагнітного випромінювання: нормування електромагнітного випромінювання радіочастотного діапазону на робочих місцях здійснюється згідно з «Державними санітарними нормами і правилами при роботі з джерелами електромагнітних полів», затвердженими наказом МОЗ України від 18.12.2002 за № 476. Захист персоналу від дії ЕМП досягається шляхом проведення організаційних, інженерно-технічних заходів, а також використання засобів індивідуального захисту.

Навколишнє соціальне середовище – планована діяльність позитивно посприяє на навколишнє соціальне середовище, оскільки будівництво та експлуатація об'єкту буде надавати позитивний вплив на місцеву економіку, через зайнятість місцевого населення під час будівництва, а також в більш довгостроковій перспективі - у вигляді орендної плати за земельні ділянки і податкових надходжень до місцевого бюджету, плати за послуги місцевих комунальних служб, і зайнятості технічного обслуговуючого персоналу. Будівництво об'єкту передбачає залучення значних інвестицій в економіку Ізмайльського району Одеської області. Ніякого примусового переселення не очікується. Ні на одному з етапів реалізації не передбачено використання дитячої чи примусової праці. Реалізація ДДП є вагомим внеском у розвиток як регіональної економіки, так і економіки України в цілому;

Навколишнє техногенне середовище – планована діяльність не спричиняє порушення навколишнього техногенного середовища. Пам'ятки архітектури, історії і культури, зони рекреації, культурного ландшафту та інші елементи техногенного середовища в зоні впливу об'єкту відсутні.

Ймовірність виникнення шкідливих ефектів у населення надзвичайно мала, та як слід, соціальний рівень ризику буде оцінюватися як «прийнятний». Ризик впливу планованої діяльності на здоров'я населення відсутній. Шумове навантаження, вплив вібрації та інших негативних чинників на житлові території при реалізації планованої діяльності прийнятний.

Рекреаційні зони та культурна спадщина. Реалізація планувальних рішень не має призвести до негативного впливу на наявні об'єкти історико-культурної спадщини. Реалізація оперативних цілей розвитку по створенню нових об'єктів туризму, туристичних, культурних продуктів та маршрутів сприятиме забезпеченню контролю за належним утриманням та збереженням об'єктів культурної спадщини, популяризації культурної спадщини, зон відпочинку та дозвілля на території області.

Екологічне управління, моніторинг та інше. Планувальні рішення ДДП не передбачає послаблення правових і економічних механізмів контролю в галузі екологічної безпеки, натомість має сприяти створенню системи екологічного контролю та моніторингу ефективності досягнення екологічних цілей програми.

Кумулятивний вплив. Ймовірність того, що реалізація ДДП призведе до таких можливих впливів на довкілля або здоров'я людей, які самі по собі будуть незначними, але у сукупності матимуть значний сумарний (кумулятивний) вплив на довкілля, відсутня.

Вплив планової діяльності на ландшафт, природні території. В містобудівній документації не передбачається реалізація завдань, які можуть призвести до негативного впливу на зазначені складові довкілля, території та об'єкти природно-заповідного фонду на території

планування відсутні, територія планування розташована поза межами прибережна-захисних смуг водних об'єктів.

Вплив планової діяльності на об'єкти, безпеки життєдіяльності населення та його здоров'я, матеріальних активів, об'єкти культурної спадщини та взаємодія цих факторів.

З точки зору впливу на здоров'я мешканців найближчої житлової забудови, планована діяльність є прийнятною.

З метою недопущення аварійних ситуацій ДДП передбачається система технічних і організаційних заходів безпеки, направлених на запобігання аварій, попередження їх розвитку і перехід стану об'єкту із стадії аварійної ситуації в стадію аварії, обмеження масштабів та наслідків аварій.

Попередити розвиток аварійних ситуацій можливо за рахунок підтримки устаткування в справному технічному стані, контролю за терміном огляду і діагностики, навчання персоналу техніки безпеки та протипожежним правилам при проведенні технологічних операцій, наявності лекту та підтримки в якісному стані протипожежних засобів, передбачених на території та в будівлях. об'єкти культурної спадщини на території планування відсутні.

Будь-яких ускладнень не виникало.

Стратегія розвитку району, що розглядається в ДПТ, базується на принципі збалансованості. Визначені в Стратегії напрями охоплюють економічну, екологічну й соціальну складові. Аналіз тенденцій змін стану довкілля Ізмаїльського району вказує на стабілізацію обсягів викидів в атмосферне повітря від стаціонарних джерел і зростання викидів від пересувних джерел. Прогнозується збільшення об'ємів забору свіжої води та скидів зворотних вод для забезпечення комфортних робочих умов, стабілізація обсягів утворення й утилізації відходів. Стратегія в цілому спрямована на зменшення негативного екологічного, техногенного впливу на довкілля. Цілі Стратегії для району ДПТ узгоджуються з регіональним екологічними цілями.

Під час виконання даної роботи проаналізовано технічні та територіальні альтернативи провадження планованої діяльності. Проаналізовано питання можливості виникнення будь-якого негативного впливу на довкілля та здоров'я населення.

З огляду на проведений прогнозуємий аналіз ймовірних наслідків реалізації документа державного планування, можна стверджувати, що в цілому його реалізація за умови дотримання екологічних вимог має сприяти зменшенню антропогенного навантаження на довкілля.

4.ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ, У ТОМУ ЧИСЛІ РИЗИКИ ВПЛИВУ НА ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, ЗОКРЕМА ЩОДО ТЕРИТОРІЙ З ПРИРОДООХОРОННИМ СТАТУСОМ (ЗА АДМІНІСТРАТИВНИМИ ДАНИМИ, СТАТИСТИЧНОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ТА РЕЗУЛЬТАТАМИ ДОСЛІДЖЕНЬ)

Можливі сценарії реалізації ДДП

Досягнення поставлених цілей розвитку Ренійської міської територіальної громади може відбуватися кількома альтернативними шляхами залежно від внутрішніх можливостей та зовнішніх умов. Такий підхід передбачає застосування сценарного планування, коли стратегічне бачення враховує різні варіанти розвитку ситуації. Ключовими факторами, що визначатимуть відмінності між можливими сценаріями, є наявність та інтенсивність фінансових ресурсів, безпекова ситуація, темпи модернізації інфраструктури, рівень активності місцевого бізнесу і стейкхолдерів, ефективність використання внутрішнього потенціалу громади тощо.

Виникнення будь-якого негативного впливу, та, як слід, погіршення стану довкілля, умов життєдіяльності населення та стану його здоров'я не очікується та не прогнозується.

При реалізації планованої діяльності щодо земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га розташованої на території Ізмаїльського району (за межами територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультиmodalних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів) можливі наступні ймовірні впливи планованої діяльності на фактори довкілля:

Вплив на клімат та мікроклімат

Виникнення мікрокліматичних умов, що сприяють розповсюдженню шкідливих видів фауни і флори, в районі розміщення об'єкту не передбачається. Особливості кліматичних умов не сприяють зростанню інтенсивності впливів планованої діяльності на навколишнє середовище.

Вплив на атмосферне повітря

В результаті реалізації планувальних рішень не передбачається значного збільшення викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря та погіршення його стану. До можливих очікуваних потенційних джерел викидів забруднюючих речовин до атмосферного повітря відносяться: станції розвантаження/перевантаження, місця зберігання і транспортування вантажів, локальні очисні споруди очищення госппобутових стоків, процеси перевантаження, робота ДВЗ транспорту. Джерелами об'єкту прогнозується можливість викиду наступних забруднюючих речовин: речовин у вигляді суспендованих частинок (мікрочастинки та волокна), азоту двоокис, вуглецю окис, діоксид сірки, сажа, вуглеводні насичені C₁₂-C₁₉, бензину, метан, аміак, сірководень.

Для зменшення викидів забруднюючих речовин в атмосферу з джерел забруднення мультиmodalного терміналу рекомендується:

- підтримувати в повній технічній справності резервуари, їх герметичність, технологічне устаткування і трубопроводи;
- підтримувати технічну справність дихальних клапанів, своєчасно проводити їх технічне обслуговування і відповідні регулювання;
- забезпечувати герметичність зливних і вимірів пристроїв, люків оглядових і зливних колодязів;
- здійснювати перелив рідких продуктів тільки із застосуванням герметичних муфт;
- не допускати переливань і розливів рідких продуктів при заповненні резервуарів;
- підтримувати в справності рахунководозуючі пристрої, пристрої для відвертання переливання, системи забезпечення герметичності процесу переливу, системи автоматизованого виміру кількості зливних продуктів в одиницях маси (об'єму), а також облаштування трубопроводу після закінчення операції переливу.

При штатному режимі провадження планової діяльності з урахуванням впровадження передбачених організаційно-технічних заходів та визначених екологічних умов – вплив об'єкту планованої діяльності на атмосферне повітря характеризуватиметься як екологічно допустимий.

Акустичний, вібраційний вплив.

Джерелами шуму планової діяльності є приводи конвеєрів, затвори шлюзові, вентиляційне обладнання тощо. Вплив на довкілля за фактором шумового забруднення атмосферного повітря буде носити довгостроковий характер, у той час, за рахунок відповідності діючим нормативам є незначним та допустимим.

Джерелами вібрації є технологічне та вентиляційне обладнання. На межі найближчої житлової забудови рівень вібрації визначається як «відсутній» за санітарно-гігієнічними нормативами, вплив на довкілля не передбачається.

Проектом не передбачено встановлення на об'єкті обладнання, яке б могло являтися джерелами іонізуючих випромінювань, вплив на довкілля від планованої діяльності не передбачається. Додаткового світлового та теплового забруднення від провадження планованої діяльності не передбачаються.

Вплив на водні ресурси. Очікуваний вплив реалізації планувальних рішень полягає у водоспоживанні і водовідведенні до локальних очисних споруд, тому можна вважати його допустимим.

Для збору розлитих рідких продуктів на мультимодальному терміналі має бути запас сорбенту в кількості, достатній для ліквідації наслідків максимально можливої протоки. Допускається для збору розлитих продуктів використати пісок, який розміщується на території мультимодального терміналу в спеціальних контейнерах. Місця розливу рідких продуктів на ґрунт необхідно негайно зачистити шляхом зняття шару землі до глибини, на 1 - 2 см що перевищує глибину проникнення рідких продуктів в ґрунт. Вибраний ґрунт віддаляється в спеціально обладнаний контейнер, виїмка, що утворилася, має бути засипана свіжим ґрунтом або піском.

Зливання води, що містить нафту, а також відпрацьованих господарсько-побутових вод із суден слід здійснювати в спеціальні плавзасоби або на берегові очисні споруди. Тверді відходи із суден слід здавати береговим службам для переробки та утилізації.

Скидання стічних вод із суден, які знаходяться у внутрішніх морських водах, територіальному морі та портах України, допускається за умови очищення стічних вод на судових установках, які відповідають вимогам, установленим МАРПОЛ 73/78 та підтвердженням свідоцтвом класифікаційного товариства. Рішення щодо відповідності якості вод нормативам граничнодопустимих концентрацій речовин приймається спеціальними підрозділами Мінприроди України.

Вплив на земельні ресурси. Внаслідок реалізації планувальних рішень не передбачається змін у топографії або в характеристиках рельєфу, поява таких загроз, як землетруси, зсуви, селеві потоки, провали землі та інші подібні загрози. Можливим джерелом забруднення можуть стати витоки з території будівництва, шляхом забруднення від паливно-мастильних матеріалів, технічних рідин, що зберігаються неналежним чином, а також забруднення будівельним сміттям. Ризики будуть мінімізовані за рахунок ретельного управління будівельними роботами, безпечного зберігання паливно-мастильних матеріалів, технічних рідин та інших небезпечних речовин відповідно до кращої міжнародної практики і суворого контролю за відходами та їх утилізації згідно з чинним законодавством. Реалізація рішень, потребує виїмку певного обсягу ґрунту під фундаменти. Верхній шар ґрунту буде зніматися і окремо зберігатися. Частина ґрунту (родюча) буде використана для покриття фундаментів. Інша частина використовуватиметься для відновлення ділянок, з яких здійснюється виїмка матеріалу для облаштування фундаментів або для відновлення інших пошкоджених ділянок території. Виїмка ґрунту проводитиметься з урахуванням місцевих геофізичних умов, так щоб гарантувати безпеку об'єкту і, в той же час, звести до мінімуму вплив на довкілля.

Відходи. В процесі впровадження планової діяльності очікується утворення наступних видів відходів: ганчір'я, забруднене небезпечними речовинами (15 02 02*), шлами від очищення побутових стічних вод (19 08 05) затверділі відходи, інші ніж зазначені за кодом 19 03 04, відходи текстилю, інші ніж зазначені за кодом 20 01 13, папір та картон, пластик (20 01 39) деревина, інша ніж зазначена за кодом 20 01 37 (20 01 38) фільтрувальні матеріали, інші ніж зазначені за кодом 15 02 02 (15 02 03). Під час експлуатації об'єктів очікується утворення

небезпечних відходів та відходів, що не є небезпечними, що передаватимуться до спеціалізованих підприємств для подальшого вивезення на звалища, оброблення тощо.

Вплив на тваринний і рослинний світ.

Планована діяльність передбачає заходи по відтворенню зелених насаджень, вплив не відбувається.

Вплив електромагнітного випромінювання: нормування електромагнітного випромінювання радіочастотного діапазону на робочих місцях здійснюється згідно з «Державними санітарними нормами і правилами при роботі з джерелами електромагнітних полів», затвердженими наказом МОЗ України від 18.12.2002 за № 476. Захист персоналу від дії ЕМП досягається шляхом проведення організаційних, інженерно-технічних заходів, а також використання засобів індивідуального захисту.

Навколишнє соціальне середовище – планована діяльність позитивно посприє на навколишнє соціальне середовище, оскільки будівництво та експлуатація об'єкту буде надавати позитивний вплив на місцеву економіку, через зайнятість місцевого населення під час будівництва, а також в більш довгостроковій перспективі - у вигляді орендної плати за земельні ділянки і податкових надходжень до місцевого бюджету, плати за послуги місцевих комунальних служб, і зайнятості технічного обслуговуючого персоналу. Будівництво об'єкту передбачає залучення значних інвестицій в економіку Ізмаїльського району Одеської області. Ніякого примусового переселення не очікується. Ні на одному з етапів реалізації не передбачено використання дитячої чи примусової праці. Реалізація ДДП є вагомим внеском у розвиток як регіональної економіки, так і економіки України в цілому;

Навколишнє техногенне середовище – планована діяльність не спричиняє порушення навколишнього техногенного середовища. Пам'ятки архітектури, історії і культури, зони рекреації, культурного ландшафту та інші елементи техногенного середовища в зоні впливу об'єкту відсутні.

Ймовірність виникнення шкідливих ефектів у населення надзвичайно мала, та як слід, соціальний рівень ризику буде оцінюватися як «прийнятний». Ризик впливу планованої діяльності на здоров'я населення відсутній. Шумове навантаження, вплив вібрації та інших негативних чинників на житлові території при реалізації планованої діяльності прийнятний.

Будь-яких ускладнень не виникало.

SWOT-АНАЛІЗ

SWOT-аналіз є одним із базових і найбільш ефективних інструментів стратегічної діагностики ситуації, в якій перебуває територіальна громада. Його застосування дозволяє систематизувати ключові фактори розвитку, відокремивши ті, що формують внутрішній потенціал громади, від тих, які залежать від зовнішнього середовища.

Назва методу утворена від перших літер англійських слів:

S – Strengths (сильні сторони),

W – Weaknesses (слабкі сторони),

O – Opportunities (можливості),

T – Threats (загрози).

Таким чином, усі фактори поділяються на внутрішні – ті, на які громада має прямий вплив (сильні та слабкі сторони), і зовнішні – які формуються поза межами контролю громади, але можуть суттєво впливати на її розвиток (можливості й загрози).

SWOT-аналіз території планування

Внутрішнє середовище	
Сильні сторони (S)	Слабкі сторони (W)

1. Виконання міжнародних зобов'язань. 2. Вигідне розташування відносно найближчій автомобільної територіальної дороги державного значення Т-16-07 та судноплавної р. Дунай. 3. Розвинута транспортна інфраструктура. 4. Зручне територіально-міждержавне сполучення	1. Не стабільний економічний стан регіону 2. Низький рівень розвитку ринкової інфраструктури.
Зовнішнє середовище	
Можливості (О)	Загрози (Т)
1. Освоєння нового виду діяльності. 2. Підвищення попиту та об'ємів виробництва. 3. Розвиток бізнесової активності населення. 4. Розвиток внутрішнього ринку товарів і послуг. 5. Виконання заходу Стратегічної програми розвитку. 6. Збільшення робочих місць. 7. Зменшення кількості забруднюючих речовин в атмосфері завдяки оптимізації логістики - допомагає зберегти природні ресурси та зменшити негативний вплив на клімат. 8. Розширення мережі виробничо-перевантажувального потенціалу держави	1. Посилення рівня антропогенного навантаження 2. Соціально-економічна нестабільність. 3. Недосконалість законодавства

5. ЗОБОВ'ЯЗАННЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ПОВ'ЯЗАНІ ІЗ ЗАПОБІГАННЯМ НЕГАТИВНОМУ ВПЛИВУ НА ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ВСТАНОВЛЕНІ НА МІЖНАРОДНОМУ, ДЕРЖАВНОМУ ТА ІНШИХ РІВНЯХ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, А ТАКОЖ ШЛЯХИ ВРАХУВАННЯ ТАКИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ

Законом України «Про охорону навколишнього природного середовища» (№ 1264-ХІІ від 25.06.91, зі змінами – редакція від 16.10.2020 р.), ст. 19 визначена компетенція виконавчих органів міських рад у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Виконавчі органи міської ради у галузі охорони навколишнього природного середовища в межах своєї компетенції:

- а) здійснюють реалізацію рішень відповідних рад;
- б) координують діяльність підприємств, установ та організацій, розташованих на території відповідно міста, незалежно від форм власності та підпорядкування;
- в) організують розробку місцевих екологічних програм;
- д) затверджують за поданням обласних державних адміністрацій з питань охорони навколишнього природного середовища для підприємств, установ та організацій ліміти використання природних ресурсів, за винятком ресурсів загальнодержавного значення, ліміти скидів забруднюючих речовин у навколишнє природне середовище, за винятком скидів, що призводять до забруднення природних ресурсів загальнодержавного значення або навколишнього природного середовища за межами міста;
- е) організують збір, переробку, видалення і захоронення відходів на своїй території;
- є) формують і використовують місцеві фонди охорони навколишнього природного середовища у складі місцевих бюджетів;
- ж) погоджують поточні та перспективні плани роботи підприємств, установ та організацій з питань охорони навколишнього природного середовища і використання природних ресурсів;
- з) забезпечують систематичне та оперативне інформування населення, підприємств, установ, організацій та громадян про стан навколишнього природного середовища, захворюваності населення;
- и) організують екологічну освіту та екологічне виховання громадян;
- і) приймають рішення про організацію територій та об'єктів природно-заповідного фонду місцевого значення.

Виконавчі органи обласної ради можуть здійснювати й інші повноваження відповідно до цього та інших законів України.

Засади екологічної політики України визначені Законом України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року» (№ 2697-VIII від 28.02.2019). Закон передбачає інтегрування екологічних вимог під час розроблення і затвердження документів державного планування, галузевого (секторального), регіонального та місцевого розвитку.

Відповідно до Указу Президента України «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» (№ 722/2019 від 30.09.2019) має бути забезпечено дотримання Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року.

Основними міжнародними правовими документами щодо СЕО є Протокол про стратегічну екологічну оцінку (Протокол про СЕО) до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенція Еспо), ратифікований Верховною Радою України (№ 562-VIII від 01.07.2015), та Директива 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів і програм на навколишнє середовище, імплементація якої передбачена Угодою про асоціацію між Україною та ЄС. В Україні проведення СЕО регламентується Законом України «Про стратегічну екологічну оцінку» (№ 2354-VIII від 20.03.2018).

Юридичні засади поводження з водними ресурсами визначаються Водним кодексом України (№ 213/95-ВР від 06.06.1995) та іншими законодавчими актами, що були розроблені для забезпечення збереження, збалансованого й науково обґрунтованого використання та

відновлення водних ресурсів, захисту водних ресурсів від забруднення, зараження й виснаження, запобігання та пом'якшення негативного впливу, покращення екологічного стану водних об'єктів і захисту прав водокористувачів.

Найголовнішими питаннями у сфері водопостачання та водовідведення є дозвіл на забір води із джерел водопостачання (дозвіл на спеціальне водокористування) і дозвіл на скидання очищених та неочищених стічних вод у навколишнє середовище. З 04.06.2017 набув чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, що регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру щодо спеціального водокористування» від 07.02.2017 № 1830-VIII, яким внесено зміни до Водного кодексу України в частині процедури отримання дозволів на спеціальне водокористування.

Основне чинне екологічне законодавство та норми у сфері користування водними ресурсами:

✓ постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку видачі дозволів на спеціальне водокористування» (№ 321 від 13.03.2002, зі змінами);

✓ постанова Кабінету Міністрів України «Про Порядок розроблення і затвердження нормативів гранично допустимого скидання забруднюючих речовин та перелік забруднюючих речовин, скидання яких нормується» (№ 1100 від 11.09.1996, зі змінами);

✓ ДСанПіН 2.2.4-171-10 «Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною»;

✓ постанова Кабінету Міністрів України «Про правовий режим зон санітарної охорони водних об'єктів» (№ 2024 від 18.12.1998, зі змінами).

Правове й інституційне регулювання та ключові екологічні вимоги в галузі охорони атмосферного повітря регулюються Законом України «Про охорону атмосферного повітря», Законом України «Про охорону навколишнього природного середовища» та іншими нормативно-правовими актами. Основне чинне законодавство та норми у сфері захисту атмосферного повітря - постанова Кабінету Міністрів України «Про Порядок розроблення і затвердження нормативів граничнодопустимого рівня впливу фізичних та біологічних факторів стаціонарних джерел забруднення на стан атмосферного повітря» (№ 300 від 13.03.2002, зі змінами).

Правові засади у сфері поводження з відходами забезпечуються Законом України «Про управління відходами» та іншими законодавчими актами, що були розроблені для регулювання діяльності з метою уникнення чи мінімізації утворення відходів, зберігання й поводження з ними, запобігання та зменшення негативних наслідків для довкілля і здоров'я людини від утворення, зберігання та поводження з відходами. Повноваження місцевих державних адміністрацій у сфері поводження з відходами визначаються ст. 25 Закону України «Про управління відходами».

В Україні сформовано інвестиційне законодавство, в якому, зокрема, значна увага приділяється необхідності дотримання екологічних норм в процесі інвестиційної діяльності. Так Законом України «Про інвестиційну діяльність» (№ 1560-XII від 18.09.1991) встановлюється заборона інвестування в об'єкти, створення і використання яких не відповідає вимогам санітарно-гігієнічних, радіаційних, екологічних, архітектурних та інших норм, встановлених законодавством України (ст. 4). В разі порушення екологічних, санітарно-гігієнічних та архітектурних норм державний орган може прийняти рішення про зупинення або припинення інвестиційної діяльності (ст. 21). Також в ст. 8 зазначається, що інвестор зобов'язаний одержати висновок з оцінки впливу на довкілля у випадках та порядку, встановлених Законом України «Про оцінку впливу на довкілля» (№ 2059-VIII від 23.05.2017).

При проведенні СЕО проєкту Стратегії соціально-економічного розвитку Великодолинської селищної територіальної громади на 2025-2027 роки зі стратегічними напрямками до 2030 року розглядались можливі шляхи вирішення екологічних проблем міста, що забезпечать досягнення цілей державної екологічної політики.

Цілі Стратегії кореспондуються із стратегічними цілями з охорони довкілля та охорони здоров'я населення, визначеними у Законі України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року» від 28.02.2019 р., Законом України «Про

природно-заповідний фонд України», Національним планом управління відходами до 2030 року, затверджену Розпорядженням Кабінету Міністрів України №117-р від 20.02.2019 р., Концепцією загальнодержавної програми збереження біорізноманіття на 2005 - 2025 роки, Конвенція про охорону дикої флори та фауни і природних середовищ існування в Європі, Паризькій угоді, ратифікованій Законом України №1469 від 14.07.2016 р., Регіональною комплексною програмою з охорони довкілля Одеської області на 2024 -2028 роки затверджена 30 листопада 2023 року № 1044/ А -2023, та іншими нормативно-правовими актами.

Екологічні проблеми	Цілі екологічної політики	Шляхи вирішення
1	2	3
Забруднення атмосферного повітря	чисте атмосферне повітря	- реалізація заходів енергозбереження, зменшення втрат теплової енергії при її транспортуванні до споживачів; - зменшення витрат енергетичних ресурсів; - розвиток альтернативної та відновлювальної енергетики; - підвищення екологічної культури і управління.
Забруднення вод	якісні водні ресурси	- збільшення доступу населення до централізованих систем водопостачання; - капітальний ремонт існуючих мереж водопостачання та водовідведення; - ремонт каналізаційних насосних станцій; - підвищення екологічної культури і управління.
Накопичення побутових та промислових відходів	запровадження системи управління відходами	- ліквідація несанкціонованих сміттєзвалищ; - підвищення обізнаності мешканців щодо належного поводження з відходами, підвищення екологічної культури і управління.
Забруднення ґрунтів	невиснажені родючі ґрунти	- проведення інвентаризації земель в межах міста; - підвищення раціонального використання земельних ресурсів та їх подальше ефективне використання. - підвищення екологічної культури і управління.
Зменшення біологічного та ландшафтного різноманіття	відновлене біологічне та ландшафтне різноманіття	- створення нових/відновлення існуючих туристичних об'єктів; - покращення туристичної привабливості; - підвищення екологічної культури і управління - . Висадження вздовж дороги місцевих видів дерев та чагарників, що створюють "зелені" смуги. Вони слугують буферними зонами для захисту від шуму та забруднення, а також частково відновлюють порушені зв'язки між екосистемами; -збереження існуючого ландшафту; -збереження ґрунтів і деревних насаджень; -відновлення територій, які зазнали деградації в результаті будівництва, через висадку місцевих рослин та відновлення природних водотоків;
Зменшення площі зелених насаджень	озеленення території	- благоустрій та озеленення об'єктів; - підвищення екологічної культури і управління.
Високий ризик виникнення надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру	запроваджена система попередження надзвичайних ситуацій	- попередження надзвичайних ситуацій; - ознайомлення населення з можливими ризиками виникнення надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру; - підвищення екологічної культури і управління.

Проектowana ділянка розташована поза меж територій і об'єктів природно-заповідного фонду, не є землями зарезервованими до подальшого заповідання та особливо цінного призначення тощо). Заплановані до виконання законодавчо-обґрунтовані заходи, направлені на забезпечення максимальних приземних концентрацій забруднюючих речовин на межі санітарно-захисної зони від джерел викидів складуть менше, ніж значення ГДК, що відповідає санітарним та екологічним вимогам. Ризики розвитку неканцерогенних і індивідуального канцерогенного ефектів для здоров'я населення при впливі забруднюючих речовин, що викидаються джерелами викидів на території планованої діяльності, відсутні, ймовірність виникнення шкідливих ефектів у населення надзвичайно мала, та як слід, соціальний рівень ризику буде оцінюватися як «прийнятний». Ризик впливу планованої діяльності на здоров'я населення відсутній. Шумове

навантаження, вплив вібрації та інших негативних чинників на житлові території при реалізації планованої діяльності, а також при проведенні будівельних робіт у межах норми.

Виникнення будь-якого негативного впливу, та, як слід, погіршення стану довкілля, умов життєдіяльності населення та стану його здоров'я не очікується та не прогнозується.

6. ОПИС НАСЛІДКІВ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ВТОРИННИХ, КУМУЛЯТИВНИХ, СИНЕРГІЧНИХ, КОРОТКО-, СЕРЕДНЬО- ТА ДОВГОСТРОКОВИХ (1, 3-5 ТА 10-15 РОКІВ ВІДПОВІДНО, А ЗА НЕОБХІДНОСТІ - 50-100 РОКІВ), ПОСТІЙНИХ І ТИМЧАСОВИХ, ПОЗИТИВНИХ І НЕГАТИВНИХ НАСЛІДКІВ

Згідно «Методичних рекомендацій із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування», затверджених Наказом Міністерства екології та природних ресурсів України № 296 від 10.08.2018, у даному розділі описуються наслідки довкілля, у тому числі для здоров'я населення - будь-які ймовірні наслідки для флори, фауни, біорізноманіття, ґрунту, клімату, повітря, води, ландшафту (включаючи техногенного), природних територій та об'єктів, безпеки життєдіяльності населення та його здоров'я, матеріальних активів, об'єктів культурної спадщини та взаємодія цих факторів.

За походженням екологічний вплив може бути первинним, тобто безпосередньо пов'язаним з впливом проекту на екосистему (забруднення атмосфери при будівництві та експлуатації продуктами згорання палива та викидами пилу при проведенні земляних робіт і переміщенні автотранспорту в межах будмайданчику) і вторинним, що є наслідком первинних змін в екосистемі.

Вторинні наслідки – пряма повна або часткова зміна елементу навколишнього середовища, яка призведе до руйнування, зміни навколишнього середовища (наприклад, забруднення природних місць проживання нанесе шкоду видам фауни, які залежать від цього середовища проживання).

Під кумулятивними впливами розуміється сукупність впливів від реалізації планованої діяльності та інших, що існують або плануються в найближчому майбутньому, видів людської діяльності, які можуть призвести до значних негативних або позитивних впливів на навколишнє середовище або соціально-економічні умови, і які б не виявилися в разі відсутності інших видів діяльності, крім самої планованої діяльності.

Кумулятивні ефекти можуть виникати з незначних за своїми окремими діями факторів, які, працюючи разом протягом тривалого періоду часу поступово накопичуючись, підсумовуючись згодом в одному і тому ж районі, можуть викликати значні наслідки. Акумуляція впливів відбувається в тому випадку, коли антропогенний вплив або інші фізичні або хімічні впливи на екосистему протягом часу перевершують її можливість їх асиміляції або трансформації.

Синергічні наслідки – сумарний ефект, який полягає у тому, що при взаємодії двох або більше факторів їх дія суттєво переважає дію кожного окремо компоненту.

В цілому ДДП не передбачає появу суттєвих негативних ризиків для здоров'я населення області та довкілля. Натомість Стратегічні цілі передбачають перспективне покращення ситуації для здоров'я та добробуту населення.

В рамках СЕО здійснена підсумкова оцінка ймовірного впливу Детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га, розташованої на території Ізмайльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів) на компоненти навколишнього природного середовища згідно з контрольним переліком індикаторів екологічного стану території. Результати проведеної оцінки наведені в табл.

№	Чи може реалізація планованої діяльності спричинити:	Очікування впливу			Пом'якшення існуючої ситуації
		Так	Ймовірно	Ні	

Повітря					
1	Збільшення викидів забруднюючих речовин від стаціонарних джерел?	+			
2	Збільшення викидів забруднюючих речовин від пересувних джерел?	+			
3	Погіршення якості атмосферного повітря?			+	
4	Появу джерел неприємних запахів?			+	
5	Зміни повітряних потоків, вологості, температури або ж будь-які локальні чи регіональні зміни клімату?			+	
Водні ресурси					
6	Збільшення обсягів скидів у поверхневі води?		+		
7	Збільшення скидання шахтних і кар'єрних вод у водні об'єкти?			+	
8	Значне зменшення кількості вод, що використовуються для водопостачання населенню?			+	
9	Збільшення навантаження на каналізаційні системи та погіршення якості очистки стічних вод?			+	
10	Появу загроз для людей і матеріальних об'єктів, пов'язаних з водою (зокрема таких, як паводки або підтоплення)?			+	
11	Зміни напрямів і швидкості течії поверхневих вод або зміни обсягів води будь-якого поверхневого водного об'єкту?			+	
12	Порушення гідрологічного та гідрохімічного режиму малих річок регіону?			+	

13	Зміни напрямку або швидкості потоків підземних вод?			+	
14	Зміни обсягів підземних вод (шляхом відбору чи скидів або шляхом порушення водоносних горизонтів)?			+	
15	Забруднення підземних водоносних горизонтів?			+	
Відходи					
16	Збільшення кількості утворюваних твердих побутових відходів?	+			
17	Збільшення кількості утворюваних чи накопичених промислових відходів IV класу небезпеки?	+			
18	Збільшення кількості відходів I- III класу небезпеки?	+			
19	Спорудження еколого-небезпечних об'єктів поводження з відходами?			+	
20	Утворення або накопичення радіоактивних відходів?			+	
Земельні ресурси					
21	Порушення, переміщення, ущільнення ґрунтового шару?		+		
22	Будь-яке посилення вітрової або водної ерозії ґрунтів?			+	
23	Зміни в топографії або в характеристиках рельєфу?			+	
24	Появу таких загроз, як землетруси, зсуви, селеві потоки, провали землі та інші подібні загрози через нестабільність літогенної основи або зміни геологічної структури?			+	

25	Суттєві зміни в структурі земельного фонду, чинній або планованій практиці використання земель?			+	
26	Виникнення конфліктів між ухваленнями цілями документа державного планування та цілями місцевих громад?			+	
Біорізноманіття та рекреація					
27	Негативний вплив на об'єкти природно-заповідного фонду (зменшення площ, початок небезпечної діяльності у безпосередній близькості або на їх території тощо)?			+	
28	Зміни у кількості видів рослин або тварин, їхній чисельності або територіальному представництві?			+	
29	Збільшення площ зернових культур або сільськогосподарських угідь в цілому?			+	
30	Порушення або деградацію середовищ існування диких видів тварин?			+	
31	Будь-який вплив на кількість і якість наявних рекреаційних можливостей?			+	
32	Інші негативні впливи на естетичні показники об'єктів довкілля (перепони для публічного огляду мальовничих краєвидів, появу естетично прийнятих місць, руйнування пам'ятників природи тощо)?			+	
Населення та інфраструктура					

33	Зміни в локалізації, розміщенні, щільності, та зростанні кількості населення будь-якої території?			+	
34	Вплив на нинішній стан забезпечення житлом або виникнення нових потреб у житлі?			+	
35	Суттєвий вплив на нинішню транспортну систему? Зміни в структурі транспортних потоків?			+	
36	Необхідність будівництва нових об'єктів для забезпечення транспортних сполучень?			+	
37	Потреби нових або суттєвий вплив на наявні комунальні послуги?			+	
38	Появу будь-яких реальних або потенційних загроз для здоров'я людей?			+	
Екологічне управління та моніторинг					
39	Послаблення правових і економічних механізмів контролю в галузі екологічної безпеки?			+	
40	Погіршення екологічного моніторингу?			+	
41	Усунення наявних механізмів впливу органів місцевого самоврядування на процеси техногенного навантаження?			+	
42	Стимулювання розвитку екологічно небезпечних галузей виробництва?			+	
Інше					
43	Підвищення рівня використання будь-якого виду природних ресурсів?	+			

44	Суттєве вилучення будь-якого невідновлюваного ресурсу?			+	
45	Збільшення споживання значних обсягів палива або енергії?			+	
46	Суттєве порушення якості природного середовища?			+	
47	Появу можливостей досягнення короткотермінових цілей, які ускладнюватимуть досягнення довготривалих цілей у майбутньому?			+	
48	Такі впливи на довкілля або здоров'я людей, які самі по собі будуть значними, але у сукупності можуть викликати значний негативний екологічний ефект, що матиме значний негативний прямий або опосередкований вплив на добробут людей?			+	

Оцінка включає в себе величину та значення в якісному та кількісному відношенні, потенційних впливів ДДП (прямих та непрямих, тимчасових або постійних, позитивних та негативних, короткострокових та довгострокових, транскордонних та кумулятивних).

Керуючись стратегічними й оперативними цілями та на основі оцінок, можна зробити наступні висновки щодо ймовірних наслідків для довкілля від реалізації ДДП.

Вплив на атмосферне повітря. В результаті реалізації планувальних рішень не передбачається значного збільшення викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря та погіршення його стану. До можливих очікуваних потенційних джерел викидів забруднюючих речовин до атмосферного повітря відносяться: станції розвантаження/перевантаження, місця зберігання і транспортування вантажів, локальні очисні споруди очищення госппобутових стоків, процеси перевантаження, робота ДВЗ транспорту. Джерелами об'єкту прогнозується можливість викиду наступних забруднюючих речовин: речовин у вигляді суспендованих частинок (мікрочастинки та волокна), азоту двоокис, вуглецю окис, діоксид сірки, сажа, вуглеводні насичені C₁₂-C₁₉, бензину, метан, аміак, сірководень.

Для зменшення викидів забруднюючих речовин в атмосферу з джерел забруднення мультимодального терміналу рекомендується:

- підтримувати в повній технічній справності резервуари, їх герметичність, технологічне устаткування і трубопроводи;
- підтримувати технічну справність дихальних клапанів, своєчасно проводити їх технічне обслуговування і відповідні регулювання;
- забезпечувати герметичність зливних і вимірів пристроїв, люків оглядових і зливних колодязів;
- здійснювати перелив рідких продуктів тільки із застосуванням герметичних муфт;
- не допускати переливань і розливів рідких продуктів при заповненні резервуарів;
- підтримувати в справності рахунководозуючі пристрої, пристрої для відвертання переливання, системи забезпечення герметичності процесу переливу, системи автоматизованого

виміру кількості зливних продуктів в одиницях маси(об'єму), а також облаштування трубопроводу після закінчення операції переливу.

При штатному режимі провадження планової діяльності з урахуванням впровадження передбачених організаційно-технічних заходів та визначених екологічних умов – вплив об'єкту планованої діяльності на атмосферне повітря характеризуватиметься як екологічно допустимий.

Вплив на водні ресурси. Вплив реалізації планувальних рішень полягає у водоспоживанні і водовідведенні, що передбачено здійснювати організованим шляхом, водопостачання – за рахунок використання води; водовідведення – до локальних очисних споруд, тому можна вважати його допустимим.

Для збору розлитих рідких продуктів на мультимодальному терміналі має бути запас сорбенту в кількості, достатній для ліквідації наслідків максимально можливої протоки. Допускається для збору розлитих продуктів використати пісок, який розміщується на території мультимодального терміналу в спеціальних контейнерах. Місця розливу рідких продуктів на ґрунт необхідно негайно зачистити шляхом зняття шару землі до глибини, на 1 - 2 см що перевищує глибину проникнення рідких продуктів в ґрунт. Вибраний ґрунт віддаляється в спеціально обладнаний контейнер, виїмка, що утворилася, має бути засипана свіжим ґрунтом або піском.

Зливання води, що містить нафту, а також відпрацьованих господарсько-побутових вод із суден слід здійснювати в спеціальні плавзасоби або на берегові очисні споруди. Тверді відходи із суден слід здавати береговим службам для переробки та утилізації.

Скидання стічних вод із суден, які знаходяться у внутрішніх морських водах, територіальному морі та портах України, допускається за умови очищення стічних вод на судових установках, які відповідають вимогам, установленим МАРПОЛ 73/78 та підтвердженням свідоцтвом класифікаційного товариства. Рішення щодо відповідності якості вод нормативам граничнодопустимих концентрацій речовин приймається спеціальними підрозділами Мінприроди України.

Відходи. В процесі впровадження планової діяльності очікується утворення наступних видів відходів: ганчір'я, забруднене небезпечними речовинами (15 02 02*), шлами від очищення побутових стічних вод (19 08 05) затверділі відходи, інші ніж зазначені за кодом 19 03 04, відходи текстилю, інші ніж зазначені за кодом 20 01 13, папір та картон, пластик (20 01 39) деревина, інша ніж зазначена за кодом 20 01 37 (20 01 38) фільтрувальні матеріали, інші ніж зазначені за кодом 15 02 02 (15 02 03). Під час експлуатації об'єктів очікується утворення небезпечних відходів та відходів, що не є небезпечними, що передаватимуться до спеціалізованих підприємств для подальшого вивезення на звалища, оброблення тощо.

При провадженні планованої діяльності відходи збиратимуться у спеціальні контейнери та вивозитимуться відповідно до вимог Закону України «Про управління відходами», документів дозвільного характеру та укладених договорів зі спеціалізованими організаціями у сфері поводження з відходами, у тому числі з небезпечними.

Для тимчасового зберігання відходів передбачено майданчик з контейнерами роздільного збору відходів. Відходи повинні сортуватися відповідно до класу, а також з урахуванням можливості подальшого використання.

Відходи, що утворюватимуться на території планованої діяльності підлягають роздільному збиранню в місцях тимчасового зберігання відходів.

Місця тимчасового зберігання відходів передбачено облаштовувати та утримувати відповідно до вимог діючих санітарно-гігієнічних норм і правил.

Більш детальний розрахунок впливу планової діяльності здійснюватиметься на наступному етапі проектування, під час проведення оцінки впливу на довкілля, відповідно до вимог Закону України «Про оцінку впливу на довкілля».

Акустичний, вібраційний вплив. Джерелами шуму планової діяльності є приводи конвеєрів, затвори шлюзові, вентиляційне обладнання тощо. Вплив на довкілля за фактором шумового забруднення атмосферного повітря буде носити довгостроковий характер, у той час, за рахунок відповідності діючим нормативам є незначним та допустимим.

Джерелами вібрації є технологічне та вентиляційне обладнання. На межі найближчої житлової забудови рівень вібрації визначається як «відсутній» за санітарно-гігієнічними нормативами, вплив на довкілля не передбачається.

Проектом не передбачено встановлення на об'єкті обладнання, яке б могло являтися джерелами іонізуючих випромінювань, вплив на довкілля від планованої діяльності не передбачається. Додаткового світлового та теплового забруднення від провадження планованої діяльності не передбачаються.

Вплив на земельні ресурси, ґрунт, надра. Внаслідок реалізації планувальних рішень не передбачається змін у топографії або в характеристиках рельєфу, поява таких загроз, як землетруси, зсуви, селеві потоки, провали землі та інші подібні загрози. Планована діяльність не передбачає добування корисних копалин. З метою зниження негативного впливу під час будівельного виробництва на ґрунт та надра на подальших стадіях реалізації планової діяльності рекомендовано передбачити виконання наступних заходів:

- при виконанні земляних робіт верхній шар зрізається і зберігається в резерві для подальшого використання при благоустрої території;

- тривалість земляних робіт повинна бути мінімальна, що захистить ґрунт від вітрової та водної ерозії;

- стоянки будівельних машин повинні мати спеціальне покриття для запобігання потрапляння пально-мастильних матеріалів в ґрунт.

- будівельні та побутові відходи, що утворюватимуться, збиратимуться в закритих контейнерах на відведеному бетонованому майданчику і вивозяться на смітник.

Вплив на зазначені складові довкілля, з урахуванням виконання відповідних заходів допустимий.

Вплив на флору, фауну, біорізноманіття. В містобудівній документації не передбачається реалізація завдань, які можуть призвести до негативного впливу на зазначені складові довкілля.

Електромагнітне випромінювання: нормування електромагнітного випромінювання радіочастотного діапазону на робочих місцях здійснюється згідно з «Державними санітарними нормами і правилами при роботі з джерелами електромагнітних полів», затвердженими наказом МОЗ України від 18.12.2002 за № 476. Захист персоналу від дії ЕМП досягається шляхом проведення організаційних, інженерно-технічних заходів, а також використання засобів індивідуального захисту.

Вплив планованої діяльності на клімат: забруднення приземного шару викидами в значній мірі залежить від метеорологічних умов. В окремі періоди, коли метеоумови сприяють накопиченню забруднюючих речовин в приземному шарі атмосфери, концентрації домішок можуть різко збільшитись. Діяльність підприємства полягає в тому, щоб у ці періоди виконувати організаційно-технічні заходи щодо попередження виникнення високого рівня забруднення.

Категорії небезпеки викидів визначаються відповідно до можливого або виявленого накопичення забруднюючих речовин, концентрації яких можуть досягти рівнів, які перевищують максимально-разові гранично-допустимі значення.

Характеристика стану атмосфери в конкретному районі і умови зміни мікрокліматичних показників ґрунтуються на обліку фізичних особливостей поширення шкідливих домішок в залежності від метеорологічних факторів.

Велике значення для обліку можливостей накопичення забруднюючих речовин в приземному шарі атмосфери мають температурні інверсії, які в даному районі найбільш часті в ранкові години. Їх повторюваність в трьохсотметровому шарі атмосфери становить приблизно 60%, в теплий період року досягають до 80%.

Підняті інверсії, що починаються в шарі від 0,01 км до 0,49 км, більш вірогідні в холодний період року (25%). Їх утворення часто обумовлено порушенням приземних інверсій.

Одним з факторів, що негативно впливають на розсіювання шкідливих речовин в приземному шарі, є туман. В середньому за рік спостерігається 24 дні з туманами, найбільше число спостерігається з листопада по березень, найменше – з травня по вересень. В даному районі ці фактори мають вирішальний вплив на забруднення повітря, характеризуються двома максимумами влітку і взимку.

До факторів, що визначають рівень концентрації домішок в повітрі, відноситься температура. У холодну пору року при зниженій температурі частіше відзначається підвищення рівня забруднення. Такі умови характерні для антициклонічної погоди, коли при низьких температурах повітря встановлюється стійка термічна стратифікація. При слабких вітрах і інших умовах (погоди і викидів) рівень забруднення атмосфери підвищується і збільшенням температури повітря.

Головними чинниками, відповідальними за формування мікроклімату є:

- напрямок, швидкість перенесення домішок;
- атмосферна стійкість, пов'язана з нею ступінь вертикального переміщення домішок;
- термічний стан повітряної маси, від якого залежить початковий підйом викидів;
- вимивання домішок забруднюючих речовин опадами, їх акумуляція в туманах;
- інерційний фактор.

Зниження рівня забруднення повітря досягається за рахунок посилення вітру більше 5 м/с, випадання опадів, проходження холодних фронтів, переміщення антициклонів і їх гребнів.

Фактори, що впливають на мікроклімат (виділення значної кількості тепла та парникових газів, зміна рельєфу) у зв'язку з реалізацією проектних рішень не носить глобального характеру, тому проектувана діяльність не матиме значного впливу на клімат та мікроклімат.

Запланована діяльність не призводить до виділення тепла, вологи, газів та речовин, викиди яких можуть вплинути на клімат і мікроклімат в прилеглій місцевості.

Вплив планової діяльності на ландшафт, природні території. В містобудівній документації не передбачається реалізація завдань, які можуть призвести до негативного впливу на зазначені складові довкілля, території та об'єкти природно-заповідного фонду на ділянці планування відсутні.

Вплив планової діяльності на об'єкти, безпеки життєдіяльності населення та його здоров'я, матеріальних активів, об'єкти культурної спадщини та взаємодія цих факторів.

З точки зору впливу на здоров'я мешканців найближчої житлової забудови, планована діяльність є прийнятною.

З метою недопущення аварійних ситуацій ДДП передбачається система технічних і організаційних заходів безпеки, направлених на запобігання аварій, попередження їх розвитку і перехід стану об'єкту із стадії аварійної ситуації в стадію аварії, обмеження масштабів та наслідків аварій.

Попередити розвиток аварійних ситуацій можливо за рахунок підтримки устаткування в справному технічному стані, контролю за терміном огляду і діагностики, навчання персоналу техніки безпеки та протипожежним правилам при проведенні технологічних операцій, наявності лекту та підтримки в якісному стані протипожежних засобів, передбачених на території та в будівлях. об'єкти культурної спадщини на території планування відсутні.

В районі розташування перевантажувального терміналу відсутні території природо-заповідного фонду. Кумулятивний вплив одночасної дії виробничих факторів від існуючої діяльності та планованої діяльності не здійснюватиметься.

Розрахунки розсіювання, будуть виконуватися з урахуванням фонового забруднення атмосферного повітря, тобто з врахуванням вкладу інших забруднювачів повітря, показали відсутність перевищень над нормативами гранично допустимих концентрацій.

Кумулятивний вплив об'єкту планованої діяльності та сусідніх виробничих підприємств, які є забруднювачами довкілля - незначний та допустимий. Значний негативний кумулятивний вплив на довкілля не очікується.

Біорізноманіття. ДДП не передбачається реалізація завдань, які можуть призвести до негативного впливу на існуючі об'єкти природно-заповідного фонду (ПЗФ). Покращенню стану біорізноманіття може сприяти реалізація завдань збереження та відтворення зелених насаджень, розвиток організованих форм рекреації і туризму, формування та підвищення рівня екологічної культури та екологічної освіти населення області, збереженню традиційних форм раціонального природокористування і сталого розвитку природно-територіального комплексу.

З метою запобігання впливу на флору і фауни передбачається дотримання вимог Закону України «Про тваринний світ» та Закону України «Про рослинний світ».

У відповідності до вимог статей 9, 37, 39, 40 Закону України «Про тваринний світ» передбачається забезпечити:

- збереження умов існування видового і популяційного різноманіття тваринного світу в стані природної волі;
- недопустимість погіршення середовища існування, шляхів міграції та умов розмноження диких тварин;
- збереження цілісності природних угруповань диких тварин;
- запобігання загибелі тварин під час здійснення виробничих процесів;
- надання допомоги тваринам у разі захворювання, загрози їх загибелі під час стихійного лиха і внаслідок надзвичайних екологічних ситуацій;
- охорону середовища існування, умов розмноження і шляхів міграції тварин;
- недоторканість ділянок, що становлять особливу цінність для збереження тваринного світу.

У відповідності до вимог ст. 27 Закону України «Про рослинний світ» передбачається забезпечення здійснення заходів щодо збереження умов місцезростання об'єктів рослинного світу. Будівництво, введення в експлуатацію підприємств, споруд та інших об'єктів і застосування технологій, що викликають порушення стану та умов місцезростання об'єктів рослинного світу, засмічення, а також забруднення хімічними та іншими токсичними речовинами територій, зайнятих ними, забороняється.

Крім того, при реалізації заходів ДДП повинні вживатись заходи щодо захисту земель, зайнятих об'єктами рослинного світу, від висушення, ущільнення, засмічення, забруднення промисловими і побутовими відходами і стоками, хімічними речовинами та від іншого несприятливого впливу.

Рекреаційні зони та культурна спадщина. Реалізація ДДП не повинне призвести до негативного впливу на наявні об'єкти історико-культурної спадщини. Реалізація оперативних цілей розвитку по створенню нових об'єктів туризму, туристичних, культурних продуктів та маршрутів сприятиме забезпеченню контролю за належним утриманням та збереженням об'єктів культурної спадщини, популяризації культурної спадщини, у тому числі, в рамках реалізації планується: оновлення наявних об'єктів культури у відповідності до вимог часу; створення нових сучасних «зелених» зон, зон відпочинку та дозвілля на території області.

Населення та інфраструктура. Виконання завдань стратегічних цілей очікувано призведуть до покращення життя та стану здоров'я населення; підвищенню ефективності та якості освітніх послуг; покращенню надання соціальних послуг, в т.ч. для вразливих категорій громадян.

Екологічне управління, моніторинг та інше. ДДП не передбачає послаблення правових і економічних механізмів контролю в сфері екологічної безпеки.

Ймовірність того, що реалізація цілей ДДП призведе до можливих впливів на довкілля або здоров'я людей, які у сукупності матимуть значний сумарний (кумулятивний) вплив на довкілля, є незначною.

Реалізація інших оперативних цілей ДДП має більш організаційний характер, під час їх виконання не передбачається додаткового впливу на навколишнє природне середовище.

7. ЗАХОДИ, ЩО ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ ВЖИТИ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ, ЗМЕНШЕННЯ ТА ПОМ'ЯКШЕННЯ НЕГАТИВНИХ НАСЛІДКІВ ВИКОНАННЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ

Заходи для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання ДДП ґрунтуються на впливах, оцінених у попередньому розділі Звіту, та міжнародному досвіді діяльності в подібних умовах. Однак, такі заходи – це загальні рекомендації щодо усунення негативних наслідків, тоді як детальні заходи повинні розглядатися в кожному конкретному випадку під час реалізації конкретних заходів і проєктів, а також в процесі надання екологічних дозволів.

Таблиця 7.1

Середовище довкілля	Заходи для зменшення негативних наслідків
1	2
Атмосферне повітря	- здійснення природоохоронних заходів, спрямованих на зменшення обсягів викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря; - стимулювання заходів підвищення енергоефективності та енергозбереження у всіх галузях економіки; - жорсткий контроль за якістю пального, що постачається та реалізується в місті автозаправними станціями, його відповідність державним стандартам, а також заборона реалізації етильованого бензину. - розбудова системи моніторингу за станом атмосферного повітря
Води	- охорона, екологічне оздоровлення та відтворення водних об'єктів; - будівництво/реконструкція водопровідних та каналізаційних очисних споруд із застосуванням новітніх технологій та обладнання.
Земельні ресурси	- здійснення моніторингу містобудівної діяльності та ефективне використання земельної ділянки для містобудівних потреб. - відновлення антропогенно змінених екосистем, консервації деградованих, малопродуктивних та техногенно забруднених земель
Лісові та біоресурси ресурси	- збільшення площі озеленення; - підвищення рівня лісистості, створення нових лісових культур - відтворення та реконструкції існуючих полезахисних лісових смуг та інших захисних насаджень
Поводження з відходами	- проведення роздільного збору відходів - впровадження ефективного управління відходами, що утворюються на території

Важливим засобом охорони атмосферного повітря є правове регулювання державного обліку усіх об'єктів, які справляють або можуть справити шкідливий вплив на здоров'я людей і на стан атмосферного повітря, видів та обсягів забруднюючих речовин, що викидаються в атмосферне повітря, видів і ступенів впливу на його стан фізичних та біологічних факторів.

Облік здійснюється відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 13.12.2001 № 1655 «Про затвердження Порядку ведення державного обліку в галузі охорони атмосферного повітря». Державний облік включає: взяття на облік об'єктів, які справляють шкідливий вплив; ведення на об'єкті первинного обліку стаціонарних джерел, які справляють шкідливий вплив; складення державної статистичної звітності в галузі охорони атмосферного повітря за стаціонарними та пересувними джерелами; проведення інвентаризації викидів та обсягів забруднюючих речовин на зазначених об'єктах. Взяття на державний облік об'єктів здійснюється

Міністерством екології та природних ресурсів України за критеріями, встановленими цим Міністерством за погодженням з Держкомстатом.

Для поліпшення якості атмосферного повітря та зменшення викидів забруднюючих речовин у атмосферне повітря насамперед має досягатися за рахунок скорочення обсягів виробництва промисловими підприємствами та переходу на роботу в режимі максимальної економії енергоресурсів.

Для зниження обсягів викидів від пересувних джерел необхідно обмежити експлуатацією технічно-застарілого автомобільного парку та використання палива низької якості, поліпшити стан доріг.

СЕО не завершується прийняттям рішення про затвердження ДДП. Значущі наслідки для довкілля, в тому числі для здоров'я населення, повинні відслідковуватися під час її реалізації, зокрема, з метою виявлення непередбачених несприятливих наслідків і вжиття заходів щодо їх усунення.

ДДП розробляється з урахуванням необхідності недопущення негативного впливу на території та об'єкти ПЗФ та забезпечення суворого дотримання їхнього охоронного режиму.

Усі роботи, що потребують попередньої оцінки впливу на довкілля, повинні проходити процедуру належним чином, відповідно до Закону «Про Оцінку впливу на довкілля», де будуть розглядатись та оцінюватись детальні наслідки від кожного виду діяльності, що плануються в рамках виконання ДДП. При цьому, будь-яка діяльність, що суперечить встановленому режиму охорони територій та об'єктів ПЗФ, не може бути погоджена та включена до реалізації.

Усі заходи, передбачені ДДП, повинні бути реалізовані відповідно до цільового призначення та режиму охорони конкретних об'єктів ПЗФ, встановленого Законом та положеннями про них (заповідники, національні природні парки, заказники, пам'ятки природи тощо).

При реалізації ДДП обов'язкове використання актуальних картографічних матеріалів та реєстрів, що містять чітке позначення меж територій та об'єктів ПЗФ, а також їхніх охоронних зон, для всіх етапів планування та реалізації.

ДДП забороняється планування будь-яких видів діяльності, які можуть призвести до погіршення стану природних комплексів та об'єктів, руйнування їхніх ландшафтів, зниження біорізноманіття або порушення режиму охорони територій ПЗФ.

ДДП повинна безумовно забезпечити дотримання вимог Бернської конвенції та режиму територій Смарагдової мережі. Це вимагає запобігання, мінімізації або компенсації будь-якого негативного впливу на дику флору та фауну, а також природні середовища існування, які є частиною європейської екологічної мережі.

Заходи ДДП не повинні призводити до погіршення стану популяцій видів дикої флори та фауни, що включені до Додатків I, II та III Конвенції (особливо охоронювані та охоронювані види). Це вимагає ретельного аналізу потенційного впливу, особливо на місця розмноження, відпочинку та міграційних шляхів (наприклад, птахів, які мігрують узбережжям Чорного моря та лиманами Одещини). Будь-яка діяльність, що веде до руйнування або суттєвої деградації цінних природних оселищ, повинна бути виключена або мінімізована.

На території громади існують об'єкти, які входять до Смарагдової мережі (наприклад, прибережні та степові зони, які можуть збігатися з територіями ПЗФ). ДДП зобов'язаний ідентифікувати та врахувати межі всіх об'єктів Смарагдової мережі на території області.

Забороняється планування діяльності, яка може призвести до руйнування або погіршення стану оселищ та популяцій ключових видів, заради яких ці території були створені.

8. ОБҐРУНТУВАННЯ ВИБОРУ ВИПРАВДАНИХ АЛЬТЕРНАТИВ, ЩО РОЗГЛЯДАЛИСЯ, ОПИС СПОСОБУ, В ЯКИЙ ЗДІЙСНЮВАЛАСЯ СТРАТЕГІЧНА ЕКОЛОГІЧНА ОЦІНКА, У ТОМУ ЧИСЛІ БУДЬ-ЯКІ УСКЛАДНЕННЯ (НЕДОСТАТНІСТЬ ІНФОРМАЦІЇ ТА ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ ТАКОЇ ОЦІНКИ)

Метою ДДП є подолання нових викликів, що постали перед країною в цілому та регіоном внаслідок повномасштабної війни, а саме: відновлення і розбудова транспортної інфраструктури. ДДП також передбачає заходи з подолання безробіття, підтримки сімей з дітьми, вразливих верств населення, осіб, які опинилися у складних життєвих обставинах внаслідок війни, відновлення та збереження об'єктів інфраструктури.

ДДП окреслені пріоритетні цілі, основні завдання та заходи економічного, соціального та транспортного розвитку регіону.

Оцінка ймовірних наслідків для довкілля від реалізації ДДП вказує на те, що реалізація ДДП позитивно вплине на стан атмосферного повітря, водних об'єктів, ситуацію з відходами, земельні ресурси, біорізноманіття. Це означає що ДДП спрямована на екологічно збалансований та інноваційний сценарій розвитку.

Відомості щодо технічних альтернатив.

У контексті стратегічної екологічної оцінки детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га розташованої на території Ізмаїльського району Одеської області (за межами територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів) з метою розгляду альтернативних планувальних рішень і їх екологічних наслідків були прийняті два сценарії, а саме:

- альтернативний варіант №1 «Нульовий сценарій»;
- альтернативний варіант №2 «Впровадження планової діяльності, передбаченої детальним

планом території»

Альтернативний варіант №1 «Нульовий сценарій»

При гіпотетичному «Нульовому сценарії» не складається і не затверджується містобудівна документація, що не дозволяє подальші кроки реалізації рішень стосовно будівництва та експлуатації об'єктів, передбачених даним детальним планом території.

Цей сценарій не надає можливості розвитку забудови, промислової і комерційної галузі на території Ізмаїльського району Одеської області та в цілому в області. Крім того, дані обставини можуть створювати умови хаотичної, найчастіше несприятливої тенденції забудови щодо стану довкілля, здоров'я населення.

Відмова від реалізації будівництва об'єкту, що проектується, не призведе до логістичного, інфраструктурно-транспортного розвитку регіону та не надає соціально-економічного розвитку. Крім того, відмова від планування призведе до неможливості збільшення обсягів виробництва та реалізації програми розвитку економіки України, збільшення робочих місць. Також, відмова від розширення виробництва не дозволить збільшувати відрахування до бюджетів всіх рівнів, що негативно позначиться на розвитку потенціалу регіону. Тому, підприємство не зможе суттєво збільшити соціальну підтримку сіл і міст в регіоні присутності виробничих потужностей.

Отже, результати проведеної стратегічної екологічної оцінки призводять до висновку, що при «Нульовому сценарії» подальший розвиток умов промислової забудови Одеської області є очевидно не вигідним, і ця альтернатива веде до погіршення екологічної ситуації, неефективного використання земельних ресурсів, хаотичної забудови та погіршення міського ландшафту в цілому.

Альтернативний варіант №2 «Впровадження планової діяльності, передбаченої детальним планом території»

Пропозиціями детального плану території намічається будівництво виробничо-перевантажувального комплексу. Також, планувальними рішеннями враховані рішення з благоустрою та озеленення території планування. Рішеннями, прийнятими при розробці містобудівної документації передбачаються наступні заходи:

- деталізація проектних рішень в частині планувальної структури і функціонального призначення території з урахуванням інтересів держави, міської громади в цілому, інвестиційних пропозицій потенційних інвесторів-забудовників на виявлених територіальних резервах;

- забезпечення комплексності містобудівних рішень по використанню існуючої забудови, новому будівництву;

- ухвалення містобудівних композиційних, об'ємно-просторових і функціонально-планувальних рішень для формування репрезентативної, динамічної панорами території;

- оцінка, аналіз можливості будівництва і розробка проектно-кошторисної документації на реалізацію планувальних рішень;

- розміщення необхідних по нормах автостоянок для тимчасового зберігання автомашин;

- розробка комплексної схеми модернізації і розвитку інженерно-транспортної інфраструктури території у межах планувальних рішень з урахуванням проектних потужностей;

- впровадження сучасної системи санітарного прибирання території, зменшення забруднення поверхневого стоку нафтопродуктами, завислими та біогенними речовинами.

Необхідність у цій роботі визначена основними планами держави в частині збільшення логістичного потенціалу для забезпечення економічної незалежності України, зокрема населених пунктів, підприємств і установ Одеської області та поліпшення екологічної ситуації за рахунок водного транспорту.

Транспортно-дорожній комплекс в області представлений усіма видами транспорту і включає у себе найкрупніші морські експедиторські торговельні порти, судноплавні компанії, розвинене залізничне та автодорожнє господарство, широку мережу автотранспортних підприємств, аеропортові та аеродромні комплекси, авіакомпанії. В області у широких масштабах забезпечується передача вантажів між різними видами транспорту, діють міжнародні залізнично-морські та автомобільно-морські переправи.

Через територію Одеської області проходять 5 міжнародних транспортних коридорів: сьомий та дев'ятий критські, транспортний коридор TRACECA (Європа-Кавказ-Азія), коридори «Балтійське море - Чорне море» та «Чорноморське транспортне кільце» - транспортний коридор навколо Чорного моря Організації Чорноморського Економічного Спів-робітництва (ОЧЕС). Протяжність транспортних коридорів по території області становить 706,4 км. У 2020 році підприємствами транспорту перевезено 36,2 млн.т вантажів, що на 15,7 % менше, ніж у 2019 році. Вантажообіг зменшився на 2,8 % і становив 64,1 млрд.км.

Послугами пасажирського транспорту скористалися 199,5 млн пасажирів, виконано пасажирообіг в обсязі 5352,3 млн.пас.км, що відповідно на 36,2 % та на 54,7 % менше від обсягів 2019 року.

Позитивним фактором є вигідне розташування проектової території щодо транспортних коридорів. Ділянка для розміщення проектової інфраструктури у безпосередній близькості до населеного пункту.

Проаналізувавши данні альтернативи можна зробити висновок, що при альтернативі відмови від будівництва «Нульова альтернатива» стан довілля в цілому не поліпшиться.

На підставі вищезазначеної інформації, можна стверджувати, що негативні фактори впливу при будівництві та експлуатації об'єктів планованої діяльності можна оцінити, як допустимі за умови дотримання всіх норм проектування, будівництва та експлуатації.

Територіальна альтернатива.

При розгляді вибору земельної ділянки щодо провадження планованої діяльності враховані: відношення території до земель природоохоронного призначення; відомості щодо рельєфу та забудови території; відомості щодо наявності або відсутності зелених насаджень; наявність транспортної інфраструктури. Позитивним фактором є також вигідне розташування проектової території щодо існуючих природних умов та транспортних мереж.

Місце провадження планованої діяльності:

територіальна альтернатива 1: земельна ділянка площею 6,0 га на території Ізмаїльського району Одеської області.

територіальна альтернатива 2 відсутня.

Вибрана територіальна альтернатива є оптимальною.

При «нульовому сценарії» не затверджується проєкт Детальний план території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га, розташованої на території Ізмаїльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів). Цей сценарій може розглядатися як продовження поточних тенденцій щодо стану довкілля, в тому числі здоров'я населення.

Реалізація «оптимістичного сценарію», що передбачає затвердження та виконання Детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га, розташованої на території Ізмаїльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів) із врахуванням пропозицій і зауважень від громадськості та органів виконавчої влади дозволить врахувати додаткові запропоновані природоохоронні заходи, стабілізувати екологічну ситуацію та поліпшити стан навколишнього природного середовища, зменшити техногенне навантаження на складові довкілля, забезпечити збалансованість процесів використання і відтворення природних ресурсів та сформувати у жителів громади та регіону екологічну культуру. Крім вищеперерахованого, однією з основних цілей ДДП є покращення якості життя для населення регіону, тому врахування пропозицій від громадськості є особливо важливим.

9. ЗАХОДИ, ПЕРЕДБАЧЕНІ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ МОНІТОРИНГУ НАСЛІДКІВ ВИКОНАННЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ

Система моніторингу довкілля – це система спостережень, збирання, оброблення, передавання, збереження та аналізу інформації про стан довкілля, прогнозування його змін і розроблення науково-обґрунтованих рекомендацій для прийняття рішень про запобігання негативним змінам стану довкілля та дотримання вимог екологічної безпеки.

Моніторинг здійснюється з метою виявлення наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, забезпечення здійснення заходів із запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання документа державного планування, а також у разі виявлення негативних наслідків, не передбачених звітом про стратегічну екологічну оцінку, вжиття заходів для їх усунення.

При здійсненні моніторингу основну увагу належить приділяти заходам, передбаченим в сфері охорони навколишнього природного середовища та здоров'я населення.

Для здійснення моніторингу замовник документа державного планування розробляє заходи з урахуванням результатів громадського обговорення, консультацій з органами виконавчої влади у процесі проведення стратегічної екологічної оцінки та транскордонних консультацій (у разі їх проведення). Здійснення таких заходів забезпечує можливість:

виявлення наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, а саме вторинних, кумулятивних, синергічних, короткострокових (на один рік), постійних і тимчасових, позитивних і негативних наслідків;

запобігання, зменшення та компенсації негативних наслідків, зумовлених виконанням документа державного планування;

виявлення не передбачених звітом про стратегічну екологічну оцінку негативних наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення.

З метою забезпечення систематичності та об'єктивності спостережень за змінами стану довкілля, у тому числі за станом здоров'я населення, необхідно визначити:

зміст заходів, передбачених для здійснення моніторингу, та строки їх виконання;

кількісні та якісні показники, одиниці їх вимірювання та цільові значення таких показників відповідно до кожного з визначених у звіті про стратегічну екологічну оцінку наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення;

кількісні та якісні показники, одиниці їх вимірювання та цільові значення таких показників для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення;

методи визначення кожного із показників, які дають змогу швидко та без надлишкових витрат їх вимірювати;

періодичність вимірювання показників, проведення їх аналізу та співставлення із цільовими значеннями;

засоби і способи виявлення наявності або відсутності наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, з урахуванням можливості виявлення негативних наслідків виконання документа державного планування, не передбачених звітом про стратегічну екологічну оцінку.

Ст. 17 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» встановлює необхідність здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля. Результати моніторингу мають бути доступними для органів влади та громадськості. Моніторинг може бути використаний для:

- порівняння очікуваних і фактичних наслідків, що дозволяє отримати інформацію про реалізацію ДДП;

- отримання інформації, яка може бути використана для поліпшення майбутніх оцінок (моніторинг як інструмент контролю якості СЕО);

- перевірки дотримання екологічних вимог, встановлених відповідними органами влади;

- перевірки того, що ДДП виконується відповідно до затвердженого документу, включаючи передбачені заходи із запобігання, скорочення або пом'якшення несприятливих наслідків.

Для організації моніторингу можуть бути використані існуючі системи моніторингу та інформаційні системи або вони мають бути спеціально удосконалені для цілей СЕО.

Контроль за виконанням ДДП покладається постійні Комісії міської ради. На підставі щорічного моніторингу показників (індикаторів) за оперативними цілями здійснюватиметься оцінка ефективності ДДП, яка буде основою для внесення змін до плану ДДП. Під час моніторингу оцінюється стан виконання кожного завдання та ступінь досягнення результатів.

Підсумки моніторингу підводяться один раз рік у вигляді звітів. Фіксуються та аналізуються:

- а) ступінь виконання кожного завдання проектах;
- б) невиконані завдання, причини відхилення, пропозиції;
- в) дані за індикаторами, що відображають результат реалізації проектів;
- г) оцінка потреб у фінансуванні;
- д) пропозиції щодо вдосконалення діючої системи моніторингу.

Моніторинг екологічних індикаторів ефективності впровадження ДДП є важливою формою контролю того, який фактичний вплив на довкілля матиме ДДП. Для оцінки повноти та якості реалізації програмних заходів здійснюватиметься щоквартальний моніторинг виконання заходів, що дасть змогу оперативно приймати необхідні управлінські рішення.

Під час здійснення моніторингу оцінюється стан виконання кожного завдання ДДП та ступінь досягнення результатів. На підставі щорічного моніторингу показників (індикаторів) за оперативними цілями здійснюватиметься оцінка ефективності ДДП, яка буде основою для внесення змін до плану реалізації ДДП. Оцінюється стан виконання кожного завдання та ступінь досягнення результатів.

Відповідно до вимог «Порядку здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля», у т.ч. для здоров'я населення, затвердженого постановою КМУ від 16.12.2020 р. №1272 рекомендується здійснення наступних контрольних заходів:

- порівняння фактичного стану компонентів довкілля з минулорічними показниками - 1 раз на рік на підставі результатів державного статистичного спостереження (у разі виявлення перевищень минулорічних показників провести аналіз на предмет зв'язку з реалізацією заходів документу державного планування);

- порівняння захворюваності населення з минулорічними показниками - 1 раз на рік на підставі результатів державного статистичного спостереження (у разі виявлення перевищень минулорічних показників провести аналіз на предмет зв'язку з реалізацією заходів документу державного планування).

Моніторинг базується на розгляді індикаторів та аналізі досягнення запланованих цілей. Моніторинг екологічних індикаторів ефективності ДДП є важливою формою контролю того, який фактичний вплив на довкілля матиме виконання заходів ДДП.

Слід зазначити, що окремі індикатори дозволяють оцінити прямі наслідки впливу реалізації заходів ДДП на довкілля, окремі – опосередковані.

Для якісного проведення моніторингу необхідне забезпечення регулярності збору моніторингових даних за визначеними індикаторами та їх аналіз для врахування під час прийняття рішень щодо планування комплексу природоохоронних заходів у майбутньому. На підставі проведеного аналізу зроблено висновок, що ДДП відповідає державним та регіональним стратегічним документам, реалізація заходів ДДП не справляє значного негативного впливу на стан довкілля та здоров'я населення.

Моніторинг ДДП здійснюється щороку шляхом порівняння базових та фактичних значень показників та відображається у звіті, який оприлюднюється на офіційному сайті громади.

Звіти про моніторинг подаються в термін не пізніше одного місяця після закінчення звітного періоду на розгляд Виконавчому комітету ради.

Моніторинг Плану заходів з реалізації Детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га, розташованої на території Ізмаїльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів) відбувається двічі на рік на основі відстеження виконання визначених індикаторів оцінки результативності.

Оцінювання результатів реалізації ДДП є необхідним періодичним етапом, під час якого аналізуються дані, зібрані у процесі моніторингу, та здійснюється оцінка рівня досягнення очікуваних результатів (реалізації заходів і проектів, виконання завдань, досягнення стратегічних

та оперативних цілей), їхнього впливу на соціально-економічний, просторовий, екологічний і гуманітарний розвиток, а також сталості таких змін і їх відповідності довгостроковому баченню розвитку територіальної громади. Отримані дані використовуються для ухвалення управлінських рішень щодо необхідності коригування ДДП, планів заходів із її реалізації, уточнення бюджетних пріоритетів розвитку громади.

На основі здійснення оцінювання складається заключний звіт, який містить результати порівняння фактичних та цільових значень показників; досягнення запланованих цілей; задоволення потреб різних груп заінтересованих осіб; наявних незапланованих змін та впливів; діяльності, що призвела до змін (зокрема незапланованих); ефективності механізмів реалізації, ресурсних витрат, стійкості результатів ДДП.

Ефективна реалізація ДДП розвитку громади потребує створення **дієвої системи моніторингу**, яка забезпечує постійне відстеження процесів, що відбуваються в економічній, соціальній та інституційній сферах. Моніторинг є інструментом контролю, аналізу та коригування дій, спрямованих на досягнення стратегічних цілей громади. Його основна мета – отримання достовірної, об’єктивної й актуальної інформації про стан реалізації ДДП, оцінювання тенденцій розвитку та своєчасне внесення необхідних змін.

Постійний контроль дозволяє визначити рівень досягнення стратегічних результатів, виявити проблеми та потенційні ризики, сформулювати рекомендації для поліпшення управлінських рішень і підтримки позитивних тенденцій розвитку громади.

Ключові елементи системи моніторингу

Модель моніторингу ґрунтується на визначенні **критично важливих елементів стратегічного плану**, що відображають рух громади у правильному напрямку. Для Великодолинської селищної територіальної громади таким елементом є досягнення стратегічного орієнтиру: **«Забезпечити сталий розвиток громади через підтримку підприємництва, розвиток інфраструктури, підвищення якості послуг і збереження історико-культурної спадщини задля гідного життя нинішнього і майбутніх поколінь»**.

Основні завдання системи моніторингу

№	Завдання	Очікуваний результат
1	Контроль за дотриманням графіка виконання	Забезпечення своєчасного виконання заходів, визначення відставань і коригування строків реалізації
2	Аналіз руху до запланованих результатів	Визначення проміжного прогресу у досягненні стратегічних цілей
3	Оцінка динаміки цільових індикаторів	Виявлення позитивних або негативних тенденцій у соціально-економічному розвитку
4	Визначення причин невиконання окремих проєктів	Формування практичних рекомендацій для усунення недоліків і покращення управління
5	Аналіз змін у зовнішньому середовищі (законодавство, ринки, економічна ситуація)	Адаптація ДДП до нових умов розвитку та викликів
6	Аналіз внутрішніх змін у громаді	Виявлення структурних, демографічних, соціальних чи інфраструктурних зрушень
7	Оцінка впливу реалізації ДДП на громаду	Визначення ефективності стратегічних рішень і коригування подальших пріоритетів

Цей орієнтир охоплює як економічну динаміку, так і якість соціального середовища від створення робочих місць і модернізації транспортної інфраструктури.

Процедура та періодичність моніторингу

Моніторинг реалізації ДДП здійснюється на **трьох рівнях**:

1. **Поточний моніторинг** – проводиться постійно.
2. **Проміжний моніторинг** – здійснюється раз на пів.
3. **Підсумковий (річний) моніторинг** – відображається у формі звіту.

Екологічні індикатори для моніторингу виконання Детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га, розташованої на території Ізмайльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів) наведені в таблиці нижче.

№ п/п	Індикатор (показник)	Одиниця вимірювання
1	2	3
Озеленення	Озеленення території громади загального користування	га від загальної площі області/ % від загальної площі області
	Збільшення озелених площ	га від загальної площі області/ % від загальної площі області
Санітарна очистка та благоустрій території області	Обсяг утворених відходів	т/рік
	Кількість виявлених несанкціонованих сміттєзвалищ	одиниць
	Загальна площа виявлених несанкціонованих сміттєзвалищ	га
	Площа ліквідованих несанкціонованих сміттєзвалищ	га
	Охоплення території громади центральною системою водовідведення	% від загальної кількості
	Обсяги забору та використання свіжої води	м ³ /рік
	Обсяги скидання очищених стічних вод у водні об'єкти	м ³ /рік
	Кількість автоматизованих постів спостережень за якістю поверхневих вод	од.
Транспорт	Реконструкція та будівництво доріг	км/рік (% від загальної кількості)
Стан здоров'я населення	Захворюваність дитячого та дорослого населення на хвороби органів дихання	кількість випадків/рік
	Природний приріст, скорочення (–) населення	осіб
Атмосферне повітря	Обсяги викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення	тонн
	Викиди найпоширеніших забруднюючих речовин (оксид вуглецю, пил, оксиди азоту та діоксид сірки) в атмосферне повітря (від стаціонарних джерел викидів)	тонн
	Викиди парникових газів (CO ₂)	тонн
	Викиди найпоширеніших забруднюючих речовин від пересувних джерел викидів	тонн
	Кількість автоматизованих постів спостережень за станом атмосферного повітря	од.
Енергозбереження та енергоефективність	Величина втрат теплоти будівель і витрат на потреби опалення	%
	Потужностей підприємств альтернативних джерел енергії	%
	Зменшення викидів CO ₂ за рахунок впровадження енергозберігаючих заходів	%

Організація моніторингу з використанням геоінформаційних систем (далі ГІС) Ефективним інструментом систематизації та контролю результатів заходів, що передбачаються для здійснення моніторингу наслідків виконання документу державного планування є організація моніторингу з використання геоінформаційної системи. Головними принципами моніторингу є: - системність; - тривалість та одноманітність контролювання з використанням відносно великого комплексу методів. Застосування різних критеріїв оцінювання якості довкілля має ґрунтуватися на перевазі вимог того методу, чий критерій жорсткіше. У результаті всіх вжитих заходів має бути побудована карта організації пунктів моніторингу на території, що підлягає детальному плануванню, та суміжних територій, що зазнають впливу. Вибирання цінних показників (забруднюючих речовин тощо) у складниках довкілля здійснюють з урахуванням специфіки об'єкту або території, нормативно-методичних документів, даних раніше проведених досліджень, статистичних даних, галузевих стандартів тощо. На етапі відбирання проб ґрунтів, води, повітря тощо та під час вимірювання рівнів шумового й світлового забруднення здійснити координатну прив'язку в спосіб фіксації місця розташування з використанням GPS–приймачів. Для координатної прив'язки використовують систему координат – WGS-84 з одиницею вимірювання десятковий градус. Координати місць відбирання проб зазначають у польовій та супровідній документації з розрядністю до 5-го десяткового знака включно. Для узагальнення

картографічної інформації та створення тематичних карт обов'язковим є використання геоінформаційних систем та формування наборів векторних карт у вигляді файлів геопросторової інформації в поширених форматах даних (ESRI Shape, GeoPackage, Spatialite, GeoJSON тощо). Основні етапи моніторингу з використанням ГІС: - збирання вхідного матеріалу; вибирання чи створення геоінформаційної електронної карти; - наповнення електронної карти картографічною та атрибутивною інформацією польових досліджень; - ГІС-аналіз екологічної ситуації; - візуалізація вхідних даних та результатів.

На підставі проведеного аналізу, зроблено висновок, що ДДП відповідає державним та регіональним стратегічним документам, реалізація заходів та не справить значного негативного впливу на стан довкілля та здоров'я населення.

На підставі результатів державного статистичного спостереження проводити порівняльний аналіз фактичного стану компонентів довкілля з минулорічними показниками. У разі виявлення перевищень минулорічних показників проводиться аналіз на предмет зв'язку з реалізацією заходів ДДП. Крім того, заплановано проводити порівняння фактичних показників індикаторів виконання заходів ДДП за всіма напрямками.

У разі коли під час здійснення моніторингу виявлено не передбачені звітним про стратегічну екологічну оцінку негативні наслідки виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, замовник вживає заходів для їх усунення, а також подає органу державної влади або органу місцевого самоврядування, який затвердив документ державного планування, пропозиції щодо внесення змін до такого документа з метою усунення негативних наслідків. У такому разі зміни, що вносяться до документа державного планування, підлягають стратегічній екологічній оцінці.

10. ОПИС ЙМОВІРНИХ ТРАНСКОРДОННИХ НАСЛІДКІВ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ

/за наявності/

В рамках реалізації документа державного планування (Детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га, розташованої на території Ізмаїльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів)) можливих транскордонних негативних наслідків не виявлено; відсутня потреба у транскордонних консультаціях.

11. РЕЗЮМЕ НЕТЕХНІЧНОГО ХАРАКТЕРУ ІНФОРМАЦІЇ

/передбаченої пунктами 1-10, розраховане на широку аудиторію/

На основі аналізу існуючого стану довкілля були визначені основні екологічні проблемними Ренійської міської територіальної громади. Визначення ймовірності зміни поточного стану довкілля без здійснення планованої діяльності здійснювалось методом аналізу зміни показників забруднення основних факторів навколишнього середовища протягом останніх років.

Аналізуючи склад населення, територіальне розміщення, наявність вільних земельних угідь та перспективи розвитку економічного сектору громади, можна зробити висновок, що активізація промисловості призведе до помірного впливу на стан навколишнього середовища.

З метою визначення потенційного негативного впливу на стан довкілля планової діяльності, а також можливих конфліктів з цілями екологічної політики, зазначеними в інших документах стратегічного характеру, були проаналізовані окремі розділи ДДП. Така оцінка дозволила сформулювати ряд пріоритетних заходів щодо попередження, скорочення або зниження передбачуваних наслідків негативного впливу на стан довкілля, у тому числі здоров'я населення.

Стан навколишнього природного середовища сьогодні є однією з найгостріших соціально-економічних проблем, що прямо чи опосередковано стосується кожної людини і обумовлює актуальність впровадження на території Ренійської громади принципів та засад сталого розвитку, який враховує потреби сучасності, не ставлячи під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольнити їх потреби.

✚ Детальний план території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га, розташованої на території Ізмайльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів) враховує принцип екологічної збалансованості і в цілому орієнтована на зменшення антропогенного впливу на довкілля.

✚ З огляду на достатньо складну екологічну ситуацію у громаді, обраний в ДДП сценарій розвитку не може розглядатися як найбільш оптимальний з точки зору зменшення впливу на довкілля. Разом з тим, з огляду на соціально-економічну ситуацію в громаді та існуючі фінансові можливості для реалізації ДДП цей сценарій є найбільш реалістичним.

✚ Цілі ДДП принципово узгоджуються з національними та регіональними екологічними цілями. Деякі цілі можуть бути краще узгоджені з національними та регіональними екологічними цілями на наступних етапах планування.

✚ Реалізація ДДП не повинна призвести до появи суттєвих нових негативних впливів на довкілля, якщо під час її реалізації будуть належним чином враховані природоохоронні вимоги.

✚ Моніторинг екологічних індикаторів ефективності впровадження ДДП є важливою формою контролю того, який фактичний вплив на довкілля матиме ДДП, та необхідною передумовою забезпечення збалансованості розвитку громади.

✚ Ймовірність того, що реалізація ДДП призведе до таких можливих негативних впливів на довкілля або здоров'я людей, які самі по собі будуть незначними, але у сукупності матимуть значний сумарний (кумулятивний) вплив на довкілля, є незначною.

✚ Варто враховувати, що процес місцевого стратегічного планування не обмежується розробленням ДДП та Звіту СЕО до неї. До Плану реалізації ДДП будуть включені проектні пропозиції по окремим оперативним цілям. Тому необхідно буде провести екологічну оцінку цих проектних пропозицій.

✚ Порівняльний аналіз відповідності цілей ДДП з іншими стратегічними документами державного планування показав, що ДДП має еколого-економічне напруження, що вказує на позитивний вплив на довкілля та здоров'я жителів громади у разі затвердження та реалізації передбачених цілей, завдань та заходів.

Заходи, які включені до ДДП, стануть пріоритетними при фінансуванні як із місцевого бюджету, так і при надходженні цільових коштів із бюджетів вищого рівня.

Забезпечення дотримання режиму існуючих територій та об'єктів природно-заповідного фонду є обов'язковою умовою при реалізації всіх запланованих заходів.

Моніторинг реалізації ДДП буде здійснюватися один раз на рік. Результати будуть оприлюднюватися на офіційному сайті замовника документа державного планування.

З огляду на зазначене можна стверджувати, що в цілому розроблення Детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га, розташованої на території Ізмайльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів) було проведено з урахуванням засад екологічної збалансованості, а її реалізація не сприятиме збільшенню антропогенного навантаження на довкілля. Поєднання зусиль, спрямованих на заохочення економічного зростання та капіталовкладень у регіон, із зусиллями, спрямованими на пом'якшення несприятливого впливу на довкілля, забезпечуватиме розвиток регіону, для якого є важливою якістю життя нинішнього та майбутніх поколінь.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Програма соціально-економічного та культурного розвитку Одеської області на 2026 рік (проект документа державного планування).
2. Інформація з офіційного сайту Одеської обласної державної адміністрації. Режим доступу: <https://oda.odessa.gov.ua/>.
3. Інформація з офіційного сайту «Геопортал адміністративно-територіального устрою України». Режим доступу: <https://atu.gki.com.ua/ua/>
4. Інформація з офіційного сайту «Публічна кадастрова карта України». Режим доступу: <https://map.land.gov.ua/kadastrova-karta/>
5. Інформація з офіційного сайту «Геопортал Державний водний кадастр України». Режим доступу: <http://geoportal.davr.gov.ua:81/#waterSidebar>
6. Інформація з офіційного сайту Міністерства культури України. Режим доступу: <http://publicregistry.heritage.in.ua/>).
7. Екологічний паспорт Одеської області, 2023 рік. Департамент екології та природних ресурсів Одеської обласної державної адміністрації. Режим доступу: https://ecology.od.gov.ua/wp-content/uploads/2024/09/ekologichnyi-pasport-regionu-2023-rik_compressed.pdf
8. Регіональна доповідь про стан навколишнього природного середовища Одеської області у 2023 році. Департамент екології та природних ресурсів Одеської обласної державної адміністрації. Режим доступу: <https://ecology.od.gov.ua/wp-content/uploads/2024/09/region-dopov-pro-stan-nps.pdf>
9. Атлас адміністративно-територіального устрою Одеської області, розроблений Міністерством розвитку громад та територій України – [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://drive.google.com/file/d/1vxmKCr7fXStC-afp0aUUXHI0NONPMBew/view>.
10. Закон України «Про стратегічну екологічну оцінку». – [Електронний ресурс] Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/23_54-19
11. Зміни до Методичних рекомендацій із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування: наказ Міністерства екології та природних ресурсів України від 29 грудня 2018 року № 465. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://menr.gov.ua/files/docs/nakazy/2018/nakaz_465.pdf
12. Методичні рекомендації для проведення стратегічної екологічної оцінки: практичний посібник / Марушевський Г., Потапенко В. – Федерація канадських муніципалітетів / Проект міжнародної технічної допомоги «Партнерство для розвитку міст», 2019. – 71 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pleddg.org.ua/wp-content/uploads/2019/05/MP-CEO_web.pdf
13. Про затвердження Методичних рекомендацій із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування: наказ Міністерства екології та природних ресурсів України від 10.08.2018 № 296 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://menr.gov.ua/files/docs/nakazy/2018/nakaz_296.pdf
14. Про внесення змін до Методичних рекомендацій із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування: наказ Міністерства екології та природних ресурсів України від 18.07.2019 №260. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://menr.gov.ua/files/docs/nakazy/2019/nakaz_260.pdf.

ЗАЯВА

Про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки

документа державного планування – детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га розташованої на території Ізмаїльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів)

Інформація про замовника СЕО:

Ізмаїльська районна військова
адміністрація Одеської області,
адреса: 68601, Одеська область,
Ізмаїльський район, м. Ізмаїл,
проспект Незалежності, буд. 62

Вид та основні цілі документу державного планування (ДДП) та його зв'язок з іншими ДДП:

Детальний план території земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га розташованої на території Ізмаїльського району (за межами Ренійської територіальної громади) для розміщення та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів) розробляється:

- з метою уточнення планувальної структури і функціонального призначення території, параметрів забудови і організації території;
- можливості реалізації інвестиційних програм і проектів розвитку Ренійської територіальної громади Ізмаїльського району Одеської області;
- формування принципів планувальної організації забудови;
- визначення планувальних обмежень;
- організації логістичної інфраструктури;
- для забезпечення охорони, збереження і поліпшення стану навколишнього природного середовища;
- комплексного благоустрою та озеленення.

Документ державного планування є містобудівною документацією на місцевому рівні. Основними цілями є: передбачення нового будівництва об'єктів транспортно-логістичної інфраструктури в межах частини території Ізмаїльського району Одеської області; визначення функціонального призначення для земельної ділянки орієнтовною площею 6,0 га; зміна цільового призначення земельної ділянки; уточнення меж всіх обмежень у використанні земель згідно із законодавством, державними будівельними нормами, санітарно-гігієнічними нормами, спеціальною документацією. ДДП державного рівня: Закон України "Про основні засади (стратегія) державної екологічної політики України на період

до 2030 року". ДДП регіонального рівня: Стратегія розвитку Одеської області на період 2021-2027 роки включно; Регіональна комплексна програма з охорони довкілля Одеської області 2024-2028 роки.

Те, якою мірою ДДП визначає умови для реалізації видів діяльності або об'єктів, щодо яких законодавством передбачено здійснення процедури оцінки впливу на довкілля (у тому числі щодо визначення місцезнаходження, розміру, потужності або розміщення ресурсів)

Визначається відповідно до вимог статті 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» та передбачає проходження процедури оцінки впливу на довкілля.

Заплановані об'єкти віднесені до другої категорії видів планованої діяльності та об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля і підлягають оцінці впливу на довкілля. Потребує здійснення процедури оцінки впливу на довкілля у відповідності до Закону України «Про оцінку впливу на довкілля».

Ймовірні наслідки

а) для довкілля, у тому числі для здоров'я населення – в ході здійснення стратегічної екологічної оцінки мають бути оцінені ймовірні наслідки реалізації ДДП містобудівної документації на місцевому рівні, зокрема, мають бути оцінені наслідки таких компонентів довкілля: ґрунти: порушення ґрунтового покриву під час будівельних робіт та під час реалізації планових рішень; забруднення хімічними речовинами ґрунтів у зв'язку із діяльністю автотранспорту, збільшення площ із твердим покриттям; атмосферне повітря: забруднення повітря на етапах технологічних процесів: викидами транспорту тощо; водні ресурси: ймовірне забруднення під час процесу перевантаження всіх груп продовольчих та непродовольчих товарів та паливно-мастильними матеріалами в ґрунтові води; стан фауни, флори, біорізноманіття, землі (у тому числі вилучення земельних ділянок): згідно планових рішень ДДП, вплив буде незначний та полягатиме частково у механічному порушенні рослинного покриву на період будівництва та під час реалізації планових рішень; акустичний вплив: шумове забруднення під час будівельних робіт та під час технологічних процесів.

б) для територій з природоохоронним статусом – території та об'єкти природно-заповідного фонду відсутні, через територію проходить Нижньо-Дунайський природний екологічний коридор Всеєвропейської екологічної мережі, Нижньо-Дунайський регіональний екологічний коридор.

в) транскордонні наслідки, у тому числі для здоров'я населення – не матиме суттєвого впливу на довкілля, територіально земельна ділянка розташована на віддалені від межі сусідніх держав, транскордонні наслідки для довкілля, у тому числі для здоров'я населення – відсутні.

Виправдані альтернативи, які необхідно розглянути, у тому числі, якщо ДДП не буде затверджено:

Перший альтернативний варіант «Нульовий» - сценарій (за відсутності розвитку регіону) – не складається і не затверджується містобудівна документація, цей сценарій призводить до несприятливих тенденцій щодо стану довкілля та розвитку території.

Другий альтернативний варіант «Розміщення та експлуатація будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів). Варіант, передбачає суттєве збільшення об'ємів завантажувальних/розвантажувальних операцій усіх груп продовольчих та непродовольчих товарів, що у свою чергу збільшує надходження до бюджетів, утворює додаткові робочі місця, підвищує логістичний потенціал регіону.

Дослідження, які необхідно провести, методи і критерії, що використовуватимуться під час стратегічної екологічної оцінки

Порівняння альтернатив буде зроблене методами, що базуються на цільовому аналізі та індикаторах сталого розвитку. Для оцінки проектних рішень щодо детального плану території буде використаний метод оцінки впливу на довкілля. При виборі альтернатив планується розглянути варіанти впровадження заходів з оптимального принципу формування території, не допущення погіршення стану навколишнього середовища

Дослідження, які необхідно провести, методи і критерії, що використовуватимуться під час СЕО:

Визначаються у звіті стратегічної екологічної оцінки відповідно до чинного законодавства.

Заходи, які передбачається розглянути для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання ДДП:

Періодичний контроль механізмів та їх посвідчення на відповідність санітарно-гігієнічним нормативам; використання альтернативних джерел для зменшення рівня викидів в атмосферу; застосування нових технологій зменшення відходів; використання технологій очищення стічних вод; засівання багаторічними травами смуг озеленення спеціального призначення; застосування захисних покриттів для запобігання проникненню забруднених рідин та речовин у ґрунт; використання екологічного транспорту, використання технологій зменшення шуму, тощо, визначаються у звіті стратегічної екологічної оцінки відповідно до чинного законодавства

Пропозиції до структури та змісту СЕО:

Звіт зі стратегічної екологічної оцінки на довкілля детального плану території для будівництва та експлуатації будівель і споруд річкового транспорту (мультимодальних терміналів та виробничо-перевантажувальних комплексів), буде виконаний згідно вимог статті 11 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку»

Орган, до якого подаються зауваження і пропозиції та строки їх подання:

Відповідальний: Ізмаїльська районна військова адміністрація Одеської області, адреса: Україна, 68601, Одеська область, Ізмаїльський район, м. Ізмаїл, проспект Незалежності, 62, тел. (04841) 2-01-46, електронна адреса: rda.izmail@od.gov.ua. Контактна особа: начальник відділу інфраструктури, містобудування та архітектури, житлово-комунального господарства Ізмаїльської районної державної адміністрації – Георгієва Ірина Олександрівна.

Оприлюднюється шляхом розміщення на офіційному веб-сайті <https://izmail-rda.od.gov.ua/> від 08.01.2025 року.

Строк подання зауважень та пропозицій 10 днів з дати оприлюднення цієї Заяви.